

ഗദ്യരത്നാവലി

രണ്ടാംഭാഗം.

പ്രസാധകന്മാർ,

എ. ഗോപാലമേനോൻ എം. എ.,

എ. ശങ്കരപ്പിള്ള എം. എ.,

എ. ഗുണപ്രിയങ്കരേണി.

“മനോഹരം” കാഴ്ച—൨൦൦.

“മനോഹരം” പ്രസ്സ്,

കൊല്ലം.

ഗദ്യരത്നാവലി

രണ്ടാംഭാഗം.

പ്രസാധകന്മാർ,

എ. ഗോപാലമേനോൻ എം. എ.,

എ. ശങ്കരപ്പിള്ള എം. എ.,

എ. പ്രസ്താപിഷാമോടി.

ഒന്നാംപതിപ്പ് കാപ്പി—൨൦.

“മനോരമാഹരണം” പ്രസ്സ്,

കൊല്ലം.

ചക്രപ്പവരം.

പ്രസാധകന്മാരിൽ ആരുടെ അതിഥി അല്ലെങ്കിൽ മുമ്പിലാണു പ
കം വ്യാസ നിർമ്മിക്കുക.

Price 8 As.

ഗദ്യരത്നാവലി—രണ്ടാംഭാഗം.

സംഗതിവിവരം.

എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ	പുറം.
എം. എ., എം. ആർ. എ. എസ്.	
ഒ. ജീവിതസ്നേഹം.	ഉറ.
എം. രാജരാജവർമ്മ, എം. എ.	
ന്. അന്ധവിശ്വാസം.	ന്ത
രാമവർമ്മ അപ്പൻതമ്പുരാൻ	
റ. ആത്മഭരണം.	വു
മറ. ആത്മനിരൂപണം.	മര
സി. അച്യുതമേനോൻ, ബി. എ.	
റ. കേശവപിള്ളിയിലാൻജി.	മര
വ. കേരളത്തിലെ പ്രവൃദ്ധി.	വു
കൊടുങ്ങല്ലൂർ കഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ	
മറ. പെരുമനംഗ്രാമം.	മര
സി. എസ്. ഗോപാലപ്പണിക്കർ ബി. എ.	
മ. മുതലനായാട്ട്.	മ
ഒ. എം. ചെറിയാൻ, ബി. എ., എൽ. ടി	
സ്. ആചാരവിശേഷങ്ങൾ.	ഉറ
കാരുട്ട് അച്യുതമേനോൻ ബി. എ., ബി. എൽ.	
ര്. സംഭാഷണം.	ര്
മുക്കോത്തു കമാരൻ	
മറ. ജീവികളുടെ ആഹാരസമ്പാദ്യം.	മറ
കെ. സുകുമാരൻ ബി. എ.	
മറ. അനുജന്തുക്കൾ.	മറ
കെ. പരമേശ്വരമേനോൻ	
ന. മാമാങ്കം.	ന

അവതാരിക.

‘ഗദ്യമാലിക കഥാരത്നമാലിക’ മുതലായ ചേരകളോടു കൂടി ‘ബി. വി. ബുക്കഡിപ്പോ’ പ്രവർത്തകന്മാർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും സംഗ്രഹിച്ച ഉപന്യാസങ്ങളും കഥകളും ആണ് ഈ ‘ഗദ്യരത്നാവലി’ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പല പ്രബന്ധങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വിഷയവ്യാപ്തിയും വലിപ്പവും നിമിത്തം ചൊതുരനോപയോഗത്തിനും പ്രത്യേകിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ക്ഷാപ്തസമയത്തിനനുരൂപമായ ആവശ്യത്തിനും യോജിക്കാതെ വന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ഈ ന്യൂനത ഗദ്യരത്നാവലിയുടെ ആവിർഭാവം പരിഹരിക്കുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം.

സ്ഥായിയായ സാഹിത്യരസം മലയാളഗദ്യത്തെ സ്തംഭനാധിഷ്ഠിതമാക്കാനും തിളച്ചുയർന്നു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഉപന്യാസരൂപത്തിലാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവയെ നിഷ്പന്നയായി പരിശോധിച്ചു ശ്രോശീകരിച്ചിട്ടുള്ള ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സഹൃദയന്മാർക്ക് ഒരു അഭിരുചിയുണ്ടാക്കുന്ന ഏതൊരു മാർഗ്ഗവും ആശാസ്യമായിരിക്കാനേ വഴിയുള്ളൂ. സമയക്കുറവുകൊണ്ടോ സൗകർഷ്യങ്ങളായ വസ്തുക്കളുടെ ബഹുലതാകൊണ്ടോ ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിന് അവസരംകുറഞ്ഞ ഭാഷാഭിമാനികൾക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഈ സംരംഭം ആദരണീയമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു.

ഈ ഉപന്യാസങ്ങളും കഥകളും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു 'ബി. വി. ബുക്കഡിപ്പോ'വിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിൽ ഇരിക്കുന്ന 'ഗദ്യമാലിക, കഥാരത്നമാലിക' മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പുംബന്ധിച്ചു സർവ്വസ്വാതന്ത്ര്യവും അനുവദിച്ചുതന്ന ഡിപ്പോപ്രവർത്തകന്മാരോടു ഞങ്ങൾ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ തന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം മുഴുവനും ഞങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ ഗ്രന്ഥാവലിതന്നെ പേരുമാറി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിപ്പോകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ വിധത്തിലായാൽ ഞങ്ങളുടെ മേൽപറഞ്ഞ പ്രത്യേകോദ്ദേശം നിറുപ്പാൻ വഴിയില്ലാത്തതിനിതരം മാത്രമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥാവലികൊണ്ടു തൽക്കാലം തൃപ്തിപ്പെടുന്നത്.

പ്രസാധകന്മാർ.

A. Gopala Menon.

A. Sankara Pillai.

A. Krishna Pisharodi.

ഗദ്യരത്നാവലി

രണ്ടാം ഭാഗം.

പ്രൊ. മുതലനായാട്ട്.

ഒരു വലിയ കണ്ണാടിയിലെമ്പാഴെപ്പോലെയെ വിശാലമായ കൊച്ചിക്കായലിൽ പ്രതിബിംബിക്കുകനിമിത്തം ദിഗ്ഗന്തി ഭരിച്ച ശോഭയാടുകടി തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ ഇടതിങ്ങിനിന്നുകൊണ്ടു കാറിലാടിയവന്റെ നടനം ചെയ്യുന്ന കല്പക വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇടകളിൽകൂടി അവിടവിടെ പുറത്തേക്ക് എത്തിനോക്കുന്ന മനോഹരങ്ങളായ പഞ്ചളിക്കൊപ്പിപ്പുകളാലും മറ്റും അലംകൃതമായ ഏകാകത്തു് അന്ന് അതിഭംഗസ്വരൂപം പ്രഭാതത്തിന്റെ പ്രഭാസകാലമായിരുന്നു. രാത്രി തീരെ വിട്ടുമാറിക്കഴിഞ്ഞതിനാലും ഹൃദയത്തിന്റെ അഞ്ചോ ആറോ മിന്നാമിനുക്കുകൾ മഞ്ഞുകൊണ്ടു വന്നു തുടങ്ങിയ മിറകുകളെക്കൊണ്ട് വെളിച്ചം അവിടവിടെ നന്നിരുന്ന ചുളിച്ചെളികളുടെ ഉള്ളിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു കൊണ്ടു ധീരങ്ങളെപ്പോലെ മത്സരിക്കുന്നപ്രകാശിപ്പിച്ചിരുന്നു. വേലിയറയിൽ കിടന്നു വിന്നക്കമ്പികൾ വെളിച്ചം വിട്ടുപോലെ പാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന അനവധി പുൽപ്പൊന്തുകളുടെ *

സദിരിനെ കൂടുകൂടെ തടസ്ഥപ്പെടുത്തുവാനും എന്നു തോന്നുമാറു കൊ ള്ളതായ ഒരു തെങ്ങിന്റെ ശിഖരത്തിലുള്ള തന്റെ നിക്ഷേപത്തിലിരുന്നുകൊണ്ടു “കളുളവാ” “കളുളവാ” എന്ന് അത്യുച്ചത്തിൽ സങ്കീർണ്ണം ചെയ്തിരിക്കാണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലയോഴിയുടെ ഭീമസ്വരം ആകാശം മുഴുവനും മററൊലിക്കൊണ്ടു വ്യാപിച്ചു. ‘തൊട്ടാൽ ചൊള്ളുന്ന ചുടോട്ടുകുടി ഒരു കോപ്പ കടുംകാപ്പിയും കടിച്ചു പ്ലാനൽ കപ്പായങ്ങളും മണതു തൊപ്പിയും ധരിച്ച് ആരംഭം ഓരോ ഇരട്ടക്കുഴൽ തിരഞ്ഞാക്കും തിരകളും കുറെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും എടുത്തു ഞാനും എന്റെസ്നേഹിതൻ മിസ്റ്റർ മാധവമേനവനും പുറപ്പെട്ടിറങ്ങി. കായലിന്റെ കിഴക്കേക്കരയിൽ പമ്പ് ലിക്വൈറ്റിസ്റ്റുകൾക്കപ്പം വടക്കോട്ടുള്ളി ചോസ്സാഫീസിന്റെയും ചോപ്പീസ്സ്റ്റേയന്റെയും മദ്ധ്യേയുള്ള കളുത്തിൽ കാലകൂട്ടി ശ്രോതൃകളായി വെച്ചിരുന്ന ഒരു ഓടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള രണ്ട് ഇടുപ്പുകകളിടനൽ തെങ്ങും രണ്ടുചന്ദ്രം കേറി ഇരിക്കുമ്പോഴേക്കു’

“താഴെതികിതത്തെ”

കൊച്ചി വാഴംസച്ചരിതം വാച്ച രാമവർമഭൂപൻ
തുച്ചരണാമിത്തേയേതുവച്ചുപാടുന്നേൻ

എന്നു നിട്ടി എടുത്തുപാടാൻ തുടങ്ങിയ കണ്ടങ്കോരനും നീലാഞ്ചനാ ആഞ്ഞുവലിക്കുന്ന തണ്ടുകളുടേയും, പാട്ടിന്റെ ഈരണ്ടുപദങ്ങൾ അവസാനിക്കുമ്പോളെക്കെയും “ധീനധീനതത്തെ” എന്നു ശബ്ദിപ്പിക്കുന്ന ശംക അമാന്തലക്ഷയിരുന്നുകൊണ്ടു് ഇടുത്താവലത്തു മാറിമാറി തു

ഇതുതന്നെ കൊത്തി ഏറിഞ്ഞു വിട്ടു പങ്കായത്തിന്റെയും പ്രചാരങ്ങൾകൊണ്ട് ഇളകിമറിയുമ്പോൾ ഇങ്ങനെയ്ത ഉരുക്കി ഒഴിച്ച ലോഹംപോലെ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ വെള്ളത്തിലെ നിരമാലകളുടെ ശിഖരങ്ങളിൽക്കൂടി ചാടിപ്പോയി ജീവിക്കാൻ തെരുവടിഞ്ഞാനായി വലിച്ചുകേറിയ ആ രാടി പുഴയുടെ മധ്യത്തിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു:—

പശ്ചിമഭാഗത്തുകൊച്ചികൊച്ചിയഴിവപ്പുറമപ്പം

കൊച്ചുതമ്പ്രാൻ കണ്ണിനു കഴുതവെച്ചാലും.

തെക്കുവെട്ടുതണിയും വടക്കുവെട്ടുതണിയും പൂവ്-

ദിക്കുതിലേറ്റു കളവാതക്കായ്ക്കാണ്ക.

ധീന

മാനവേന്ദ്രന്തരൻതലസ്ഥാനമാക്കുറ്റാകളഞ്ഞ

താനമിനറുണ്ണിപ്പനായ്ക്കൊന്നുമില്ലാത്ത.

ധീന

പോസ്താചിറും, ചൊല്ലിന്റേപ്പേരും, മിസ്സർ ഡേവിസ്

ബങ്കളാവും

മിസ്സർബ്രൗണിൻബങ്കിളാവാമെന്നു കണ്ടാവും.

ധീന

ആതന്മാകുമെന്തുതെക്കിടത്തിക്കേൾക്കും തീർത്ത ചെപ്പു

കീർത്തിചെയ്തതെല്ലാമാത്ര പത്രികണ്ടാലും.

ധീന

ഡാക്ടർകുടുംബം, ഡാക്ടർനാൽ ഡാക്ടർമാരുണ്ണിമേനോനും

ചട്ടമോടേജോലിനോക്കുകെട്ടിടമല്ലോ.

ധീന

നീളേനിളേബാലകന്മാർ മേളമോടവിദ്യാഭ്യാസം

നാളതോറും ചെയ്തിട്ടു കാളേജുകാണുക.

ധീന

പ്രിൻസി, പലും ഡോക്ടറും ചൈവസ് പ്രിൻസിപ്പാലും

കോളിത്താനം

മുൻപിന്നാൽ വാരിയരുടെ വീടത്തിൽ.

ധീന

பாஷை; மாறாதே, ராசியுடையோகை மாறாதே ராசியும்
 அம்மைமல்லாம் தீர்ப்பு உண்டாம் உயிர்மேலே கோழ்காண்க. யிண

മുട്ടാത്തെ നിത്യവരം പിന്നെ മെട്ടാത്തെ കൊച്ചുണ്ണിമേനോൻ
കോട്ടൻ ചന്ദ്രശ്രീധര കോട്ടകുണ്ടാലും. ധീരൻ

ചട്ടാഴിമാമാവ്യൻദിവാൻ പട്ടാകെട്ടിരാജകാര്യം
ചിട്ടയാച്ച് നടത്തുന്നവൻ കെട്ടിടംകൊണ്ടുക.

[illegible]

വയസ്സിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ വിവരങ്ങൾ സിസ്റ്റത്തിൽ
 സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും അതിന്റെ ഉപയോഗത്തിനും.

31 മക്കളെക്കൊണ്ടും കിന്തിരി കിടന്നു മട്ടാജാലി
നോക്കിപ്പോന്നു താക്കെയിന്നാട്ടി ശിശുവെല്ലാം.

ശങ്കരൻമാർക്കുവേണ്ടി കർമ്മശാസ്ത്രം എഴുതിയതാണ് ചൈതന്യൻ. ചൈതന്യൻ ശങ്കരൻമാർക്കുവേണ്ടി കർമ്മശാസ്ത്രം എഴുതിയതാണ്.

കൈവഴിനോരിപ്പ്രഥിവിക്ഷേപനാകുന്നപുരാതന
 ഹിന്ദുക്കളുടെകൈകൾമണ്ണുകൊപ്പിവെച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. ധീര

വിഷയമേതാൻദിവാൻവാഴ്കുന്നവിലാസംമന്ദിരം
 ഉദ്യോഗാഭേദങ്ങളുപാസം ഇവിടുണ്ടാവും. ധീരൻ

അമ്പിനോടതിന്നുപറവയെഴുന്നപലിപ്പും
സമ്പ്രതികണ്ടാലുംവേഗം തമ്പരാനാക്കേ!

മേൽപ്രകാരം ഏറ്റെടുക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിറ്റി ഓരോരോ കാഴ്ചകളെ കുറിച്ച് കൂടുതൽ മുന്നിട്ടു പോകിക്കൊണ്ടു വരികാൻ അതുവരെയും സാധ്യതയുള്ളതായിരിക്കാമെന്നു ചോദ്യത്തിന് പരിധിയിൽപ്പെട്ടു കടന്നപ്പോൾ രണ്ടാമതും ഹിസ്റ്ററിയെ പ്രാപിച്ചു.

ഇതിനിടയ്ക്കു നേരം ക്രമേണ പ്രകാശമായിത്തുടങ്ങുകയും ആദ്യം നക്ഷത്രങ്ങളുടെ വെളിച്ചംകൊണ്ടുമാത്രം കറേറ്റുകളായിത്തീർന്ന കെട്ടിടങ്ങളും മറ്റും അധികമധികമായി കാഴ്ചയിൽ വന്നുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഭരണാഴികവഴി ദൂരം കായൽവക്കവരെ തോടും താങ്ങി മുറുകി നടന്നുനിമിത്തം ചൂടുപിടിച്ചു വിയർത്ത ശരീരത്തിന്മേൽ കപ്പായത്തിനുള്ളിൽ കൂടിക്കൂടുന്ന തടവുന്ന കളിൻ കാററും നാലുപുറവും നേത്രാനന്ദകരങ്ങളായ കാഴ്ചകളും, തിരമാലകളുടെ മുകളിൽകൂടി പൊങ്ങിയും താങ്ങുകൊണ്ടു പായുന്ന വഞ്ചിയിൽ ഊണുതൊലിക്കോണ്ടുള്ള ഇരുപ്പും, കണ്ടൻ കോരൻ കൂട്ടങ്ങളെ വഞ്ചിപ്പാട്ടും അരുണോദയസൗന്ദര്യം എപ്പോഴും കിഴക്കേപ്പാർക്കു തെക്കേക്കര മനസ്സിൽ ഉദിച്ച ഒരു പ്രത്യേകാനന്ദവും ആഹ്ലാദവും ഇന്നപ്രകാരമായിത്തന്നെ എന്നു പറയാൻ പ്രയാസം. വെള്ളയത്തിയുടെയും ഏറണാകുളത്തിന്റെയും മധ്യത്തിൽകൂടി തെക്കോട്ടേയ്ക്കു പോയിക്കൊണ്ടിരുന്ന വഞ്ചി പുഴയിൽനിന്നു കിഴക്കോട്ടേയ്ക്കു തിരിയുന്ന ഒരു ചെറിയ തോട്ടിലേയ്ക്കു കടന്നു. അപ്പോൾ ആകാശത്തിന്റെ പൂർവ്വഭാഗത്തുനിന്നു തെക്കോട്ടു കിഴക്കായി പ്രവേശിച്ച സൂര്യന്റെ കനകശശിപ്രചാരത്തിൽ ലോകം മുഴുവനും പൊട്ടുന്നൊന്നാകളിപ്പിച്ചു. മേലേക്കു മേലേ കൂടുകൂടായി മുരുകുകുപിടിച്ചിറങ്ങുന്ന അഞ്ചോ ആറോ കാലുകളിന്മേൽ കിടക്കുന്ന ഒരു പഴയ മരപ്പാലത്തിന്റെ കണ്ണിൽ കൂടി കടന്നു് ആ തോട്ടിന്റെ കിഴക്കെ അറ്റത്തു, കായ തുടങ്ങിയതും തുടങ്ങാത്തതും ആയി മടിച്ചു നിൽക്കുന്ന അനവധി തെങ്ങിൻ തൈകളാൽ സാമാന്യം നാലുപുറവും ഇടതു്

വരാപ്പെട്ടതും സ്വർണ്ണപുലയമുള്ളതായ ഇവകൾ തിരക്കി വ
ളം പ്രിയ കണ്ടൽ ചെടികളാൽ മൂടപ്പെട്ട ചെങ്കുമണി
താരി-വിട വായി പച്ചക്കല്ലുകൾ പതിച്ചുപോലെ കിട
ക്കുന്ന ചില ഇത്തരക്കളാൽ മെന്റാഗന്ധം അറയ്ക്കുക
പ്പെട്ടതും ആയ ഒരു തന്നെ കാമവിഭവം തെളിവാ പ്രവ
ർത്തിച്ചിട്ട്, ആ തരക്കളിലെ കണ്ടൽ ചെടികളെ ഇക്ക
കളിൽനിന്നു അപരിഷ്കൃത വന്ന അനവധി വൃന്ദങ്ങളാ
കൾ കൂടുകൂട്ടമായി 'കൊ' 'കൊ' എന്നു വാക്കളെ ശ്രവി
ച്ചാൽക്കൊ മേപ്പൊഴെന്ന് അവയ്ക്കുവന്ന കശാലിയായി
പെരുത്തക്കണ്ണും അതാമുഖം സമീപിച്ചതി, വന്ദി
വെച്ചുകൊ ആ കാമവിഭവൻ മേകാലിയുള്ള വെ
രായ തോട്ടിന്റെ മുമ്പെത്തലും എത്തി. ആ തോ
ട്ടിന്റെ കണ്ടൽകിളി കൈകൾക്കു എത്തിച്ചിരിക്കുന്ന
തും കൊതി തോന്നിക്കുന്നതും ആയി സ്വർണ്ണക്കുടങ്ങളെ
മേപ്പൊഴെ അനവധി പൊക്കങ്ങളെ കവർവരായി വെ
ച്ചുകൊണ്ടും ആകാശാശത്തിൽ പാറുവാ കൗമാരനും
ചെല്ലു പട്ടുത്തുറിയെ അത്തുറയിൽക്കുക സിമിത്താ തോട്ടി
സ് ഒരു നെപ്പും കെട്ടിയവയ്ക്കുവെച്ചുപോലും നിൽക്ക
ന്ന തൊഴിൻതെക്കുമുഖം ഇടയിൽപ്രകൃ ആ തോട്ടിന്റെ
രും മേതലാലിപ്പു. അവിടെ തോട്ടിനെത്തു മുമ്പായി
കെട്ടിയുള്ള ഒരു ചെറിയരമ്പലോണത്താലുമായി ചുറ്റുന്ന
ച്ചു കെട്ടു കെട്ടായി കരിച്ചു സ്വാമിയാനാമമേപ്പൊലെ ഇരി
ക്കുന്ന അന്ധാര കൂറ്റികളെ കണ്ടപ്പോൾ കണ്ടൻ കോമൻ
കൂട്ടം തലത്തിച്ചു. അവർ പോയി അപ്പു, 'വെള്ളം' ക
ടിപ്പുവന്നു. ഉൽസാഹം ഒന്നു വർദ്ധിച്ചു. മേൽപ്രകാരം

ചിലകായലും പുഴയും തോടും മറ്റും കടന്ന് ഏകദേശം പത്തുമണിയാകാപൊഴേക്കു ഞങ്ങൾ ഒരു ദിക്കെത്തി. അവിടെ അതിവിശാലമായ വേറെരു കായൽ നടുക്കുകണ്ടൽ ചെടികളാൽ വേവുകെട്ടപ്പെട്ട വൃത്താകാരമായ ഒരു തുരുത്ത്. കരയ്ക്കു നാലുപുറവും സ്വർണ്ണക്കതിരുകളോടുകൂടിയ നെല്ലു വിളഞ്ഞു നിന്നുകൊണ്ടു പാമതാനി നിരിച്ചുപോലെ കിടക്കുന്ന പാടുകൾ. ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ച പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥലം ഇതാണ്. ആ കായലിൽ മുതലകൾ ഉപ്പി ലിട്ടതുപോലെയാണ് കിടപ്പ്. വിശേഷിച്ച് അതിന്നടുത്ത കരകളിൽ പാർക്കുന്ന ചോവന്മാരും മറ്റുള്ളവരും കടലും വക അസംഖ്യം താറാട്, കോഴി, ചെന്നി, ആട്, മാട് ഇവകൾക്കു പുറമെ അറവിൽ അനേകം ചോരകളെ കട്ടികളേയും പ്രാബല്യമുള്ള നല്ല കണ്ടൽകോരന്റെ എഴുപതുവയസ്സായ തമ്മയേയും പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി തിന്നുന്നിരിക്കുന്നു. ആ പ്രദേശക്കാർ മുറ്റവും വലിയ ഒരു ജന്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ മുതലകൾക്കെല്ലാം തലവനായി വാഴുന്ന ഭീമൻ എന്നുപേരായ ഒരു വലിയമുതലും ആ കായലിൽ തന്നെയാണ് കിടപ്പ്. അറന്റെ അലരങ്ങളെപ്പറ്റിയ കഥകൾ അറിയാത്തവർ അവന്റെ അധികാരം തുണിശകളു പാർക്കുന്നവരിൽ ആരുമെന്നു ഉല്ല. അവനെ സംമതിപ്പാനുണ്ടു ഞങ്ങളുടെ ഉദ്യമം. ഞങ്ങളുടെ അന്നത്തെ താവസ്ഥ നൂറുസംഖ്യമാക്കിത്തീർത്തു പുറപ്പെട്ട ചെലുപാണിമുളുടെ അവസ്ഥതന്നെ. കാലേകൂടി കണ്ടൽകോരൻ മുഖാന്തരം അവിടെ ഏതാനും വാലന്മാരേയും മാപ്പിളമാരേയും വഞ്ചി, വല, ചാട്ടുളി കണ്ടു, മുതലായ സാമഗ്രി

വെട്ടൽ വഞ്ചി തുടങ്ങിയ വേണ്ട ചോദ്യം നടത്തുവാൻ പ
 ഞ്ഞുപോയോ, ആ നാലു വാഗ്വക്രിയ വേണ്ട അഞ്ചു വ
 വഞ്ചികളിലും കൂടി ചാട്ടമുതലായ ആയുധങ്ങളോടു കൂടി പ
 ഞ്ചെയ്തുപോയോ എല്ലാംകൂടി ആ കടം വളഞ്ഞു. തന്നെ ക
 രമയോടു ചേർന്ന ദാസം മാത്രം ഒഴിച്ചുവിട്ടു. കിഴക്കു പടി
 ഞ്ഞാറു രണ്ടു വശങ്ങളും വടക്കുഭാഗത്തു നിറഞ്ഞിട്ടിരിച്ചു
 വഞ്ചികളും അതിൽ കിഴക്കു തവയ്ക്കുവായ വഞ്ചിയിൽ
 ഞാനും പടിഞ്ഞാറു തവയ്ക്കൽ ഒരു വാഗ്വക്രിയയിൽ മിസ്സർ
 മേനോനും വേണ്ട ഒരുക്കത്തോടു കൂടി ഇരുന്നു. പടിഞ്ഞാ
 റു വശ പതുക്കെ പതുക്കെ വെട്ടി കിഴക്കുതിരോട്ടത്തു
 കൂവാൻ ശ്രമം തുടങ്ങി. വെട്ടു, താഴെ കറുത്ത ചോക്ക
 പോലെ ഒരു വായ്ക്കു തെക്കുഭാഗത്തിൽ എങ്കിലും മുപ്പതു
 വരും അകലെ വെട്ടുതെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. ഓ, ഓ.
 തെക്കും തെക്കുഭാഗത്തും തോക്കിന്റെ വായത്തേ കണ്ണുനീർ
 പൊങ്ങി. മൂക്കിൽപ്പൂക്കും മൂക്കിൽനിന്നും ഒരു ക
 ഞ്ഞു മേൽപ്പട്ടു തൊട്ടു വെട്ടുതെളിയിൽ വീണു, നല്ലതേ
 ള്ല. ഒരു മിന്നിട്ടു കഴിയുമ്പോഴേക്കു കിഴക്കു വശം പടിഞ്ഞാ
 റുഭാഗത്തു കയ്യിൽ നിന്നു വെട്ടുതെളിയിൽ വെട്ടുതെളി
 ഞ്ഞുതെളി വെട്ടുതെളിയിൽ. വെട്ടും വെട്ടിപ്പോ വെട്ടിപ്പോ
 തോ എല്ലാം ഒന്നായി കിഴക്കുഭാഗത്തു വന്നു. പടിഞ്ഞാ
 റു വശ കിഴക്കുഭാഗത്തു കൂടുന്ന അടുപ്പിച്ചു. ഒരു വശ
 കൂടും നല്ലതേക്കും അടുത്തതിന്റെ ശോധം അതിനുമേൽ
 കൂടുന്ന കൂടുന്ന നല്ലതേക്കും 'ദേവ്' ചെയ്യാമെന്നായിര
 ന്നു ഞങ്ങളുടെ വിചാരം. വെട്ടുകൾ ഏകദേശം പത്തുവരും

അടുത്തു. വലിയ പല്ലകവാക്യകൂടിയ ഒരു ഉഴക്കൻ അറക്കുവാൻ മോറ്റൊട്ടു പൊക്കി ആഞ്ഞു വളഞ്ഞു വെള്ളത്തിൽ ഒരു പിടപിടിച്ചു 'വലി വലി' 'പിടച്ചോ പിടിച്ചോ'. എന്നാ 'അച്ചുപ്പാ' എന്നും ഉറക്കെ അമ്പാറ ശബ്ദങ്ങൾ കേട്ടു കേട്ടും കിടക്ക വെക്കയറുകൾ അതു പിടിച്ചിരുന്നവരും കയ്യിൽനിന്ന വിട്ടുപോയതും, അവരുടെ വഞ്ചി നടത്തുന്ന രാപ്പാലംകൾ പകായം തെറിച്ചതും ഒരു വഞ്ചികളും വെള്ളത്തിൽ മറിഞ്ഞതും പൊ കഴിഞ്ഞു. മറുജലവാർ വേഗം വെന്ത പഞ്ചികൾ പിടിച്ചു മലർത്തി വെള്ളത്തിൽ വീണവരും എടുത്തു കോറി വെക്കും അപ്പിപ്പാൻ തുടങ്ങിയതോടുകൂടി മേൽഭാഗത്തുള്ള കടന്ന ചൊന്ന മൂന്നുനാലു വഞ്ചിയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നവർ 'അതാ, അതാ കൊടുക്ക്' എന്നു കയ്യാൻ വാങ്ങി പിടിച്ചു വെക്കുക പുത്തു മാടി തപ്പോൾ. നാലായി കൂടിയ മേൽ 'ഇതാ കൊടുപ്പോ, സമ്മാനം' എന്നു പറഞ്ഞു വഞ്ചിയിൽ നിന്നുടത്തു നിന്ന കൊടുപ്പ് ഒരു മാറ്റം മാടിയ കണ്ടുകൊണ്ടു കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ചെറുപ്പി വെള്ളത്തിനുള്ളിലാകു് ഉറക്കോടുകൂടി പ്രവേശിച്ചു. ഉദ്ദേശമുണ്ടെന്നു ഉടനെ വെള്ളത്തിന്റെ മേൽപ്പൊക്കംകൊണ്ടു പൂർത്തിയാക്കുന്നതും ഉദ്ദേശമുണ്ടെന്നു ആവലിയ ഇതു താങ്ങുപ്പാൻ ഉണ്ടായ ആ ചെറുപ്പിയിൽപ്പെട്ട കണ്ടുകൊണ്ടു വഞ്ചി മറിഞ്ഞതതു ഭാഗ്യം. രണ്ടുണ്ടയും ഉട ഉദ്ദിഷ്ടം ഭീമമൂന്നു നമ്പാട്ടം. ഉദ്ദിയിൽ കെട്ടിയ പടരിന്റെ മരുതല കണ്ടുകൊണ്ടു കയ്യിൽ. കണ്ടുകൊണ്ടെന്നും വഞ്ചിയും വലിച്ചുകൊണ്ടു ഭീമമൂന്നുനേരം കിഴക്കോട്ടു തന്നെ. കടഞ്ഞാൻ വെട്ടിപ്പിടി

ച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു കതിമവണ്ടിയിലിരുന്ന് പോകുംപോലെ ചരട്ടപ്പിടിച്ച് വെട്ടിക്കൊണ്ടു കണ്ടൻകോടൻ വണ്ടിയിലിരുന്ന് സവാരി. 'പിടിച്ചു' 'വിടങ്ങ വിടങ്ങ' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു രണ്ടു മൂന്നു വണ്ടികൾ കണ്ടൻകോടൻ സഹായത്തിനടുത്തു. അഞ്ചു പേർ ചരടിൽ പിടിച്ചു് വലിച്ചു തുടങ്ങി. അവരെക്കൊണ്ടു ഇപ്പോഴുകൊണ്ടു മുതല പിന്നേയും കിടക്കുകയുതന്നെ. ഒരുക്കൂട്ടാവരം പിന്നാലെ, മുതലവായുകൊണ്ടു ചെമ്മുത്തിൽ ഒരു 'ഭൂരി' ഉളിമുട്ടെ ചരട്ടു് 'കണ്ടൻ കോടനം വേറെ രണ്ടു മൂന്നു പേരും വണ്ടിയിൽ 'ബുധി' സാധാരണയായിട്ടു പകൽ അന്നം കയത്തിന്റെ സമീപസ്ഥലത്തു വിട്ടു പിടിച്ചു നായാട്ടിന്നു പ്ലാത്തുകൊണ്ടും രണ്ടു മൂന്നു മുറികൾ ഏറ്റവും ഉതിന്നാൽ അധികനേരം ഉച്ചാവരുത്തിനുമുമ്പിൽ കിടന്നു പൊക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും അങ്ങു നിന്നിരുന്ന ദിക്കിനടുത്തു് എവിടെയെങ്കിലും അവർ ഇനിയും പ്ലാത്തേക്കു തവകാണിയ്ക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നു അങ്ങനെയൊരു നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. മുതല കിടക്കുടേക്കു പോയവരിൽ അങ്ങനെയൊന്നു ദിക്കിഴന്നിന്നു് ഏകദേശം നൂറുവരം അകലെനായി ഒരു കറുത്ത തവ പിന്നേയും പൊക്കി. മൂന്നു നാലു വാലിക്കാർ ഒരു വലയുകൊണ്ടു് അതിന്റെ മുമ്പിൽ കടന്നു നിന്നു വഴയിട്ടു. കണ്ടൻകോടനം മറ്റുള്ളവരും വണ്ടികളിൽ ആര്യധർമ്മികളായി മുതല പൊക്കിയ ദിക്കിൽ നിന്നു കയത്തിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ അവിടവിടെ നിന്നുനിന്നു. ആ പൊക്കിയ തലയ്ക്കു് ഒണ്ടു കൊട്ടപ്പാൻ തരമുണ്ടോ എന്നു നോക്കുമ്പോൾ വേണ്ടി മിസ്റ്റർ മേ

നോൻ മുറിയേക്കു കടന്നുചെന്നു. ഞാൻ മുൻപ്രയ്യാവിച്ച കണ്ടുപിട്ന മുക്കളിൽ കേറിയിരുന്നു. ഞാൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ കരയ്ക്കു വിളഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന നെറ്റിന്റെ ഉള്ളി വിത്തുക്കൊണ്ടു തിപ്പൂർ മേനോൻ തോക്കുനീട്ടി. പൊങ്ങിയ തമ്പുരക്കി. മോറിൽ കൊണ്ടു പോയിട്ടു വെച്ചിട്ടുള്ളതോടുകൂടി വെട്ടി വെട്ടി അടുപ്പിച്ചു തൂങ്ങി. എല്ലാവരും നിമുറ്റിയതായി. ഞാൻ കണ്ടുപിട്ന മുക്കളിലിരുന്നുകൊണ്ടു നാലു പുറം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗൻ ആകാശത്തിന്റെ മദ്ധ്യപ്രദേശത്തേക്കു കേറിക്കൂടി. കാലലിലെ വെള്ളം വെള്ളിത്തകിട്ടു പരത്തിയപോലെ പ്രകാശിച്ചു. വെയിലിന്റെ പൂട്ട് അസംഗ്രഹമായിരുന്നു എങ്കിലും ഭീമമായൊരു വികിഴ്ചയുള്ള രസകൊണ്ടു് അത് ഒരു അസംഗ്രഹമായിത്തീർന്നിട്ടു. നാലുപുറം മേൽനോട്ടത്തിൽ ഉയിർ തിളക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന പരമ്പര, കണ്ടിപ്പോ, വെളുത്തു, ഒരു മക്കളും എല്ലാമെങ്കിലും കണ്ടിപ്പോ ആ മനോഹരമായ നോക്കിക്കൊണ്ടു കൂട്ടുന്നതും ആനന്ദപരവശനായി ആ കണ്ടുപിട്ന മുക്കളിൽ ഞാൻ നിന്നുപോയി. അപ്പോഴേക്കു് 'അതാ അതാ' 'കണ്ടുപിട്നാ മോട്ടിൽ' എന്നു് അതോടൊന്നു കൂട്ടു കീഴ്ചോടുകൂടി നോക്കിയപ്പോൾ മൂക്കു മുറിയതു മോദം വെക്കുന്ന ഭീമമായൊരു ശബ്ദം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തതും വാക്കു്. ശരി, മനസ്സെടുത്തു. മനസ്സെടുത്തെന്നു. കൂറ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മണ്ടുമുന്ന വെട്ടിക്കൊൻ കണ്ടുപിട്നാ മോട്ടിൽ എത്തി കഴുകൊണ്ടു കൾ കൊണ്ടു് അറി വാങ്ങിനോക്കി. തോപ്പിച്ചു. അതാ ഇടു

യ്ക്കി-യ്ക്കു മൊഴിമുഖം മുഖിമുഖം വാഹി-പി-മുഖകൊണ്ടു" അതിശീശ്രമായി ഒരു ഇതു പടിഞ്ഞാട്ടേക്കു നീന്തിപ്പോകുന്നു.

ഭീമച്ചന് പ്രാണവേദനകൊണ്ടു. ഞാൻ കണ്ടറിഞ്ഞു നിന്നു വഞ്ചിയിലേയ്ക്കിറങ്ങി. അപ്പാഴ്ത്തും മിസ്റ്റർ മേനോനും എത്തി. വാങ്ങൽ എല്ലാവരുടെയും ഭീമച്ചന്റെ പിന്നാലെ മറുകിട്ടിപ്പോയി. ഭീമച്ചന്റെ പ്രാണപര്യന്തരത്തോടുകൂടിയുള്ള പോക്കും അവനെ പിൻതുടരുന്ന കണ്ടാൽ കോരൻ കൂട്ടരുടെ കൂടെ നിളിരും ഇടയ്ക്കി-യ്ക്കു കളൗർ ചുറ്റത്തു രവരപാക്കുമ്പോഴൊക്കെ ഞങ്ങൾ മെല്ലെ വേദനം തോക്കുകളിൽ നിന്നു പറയപ്പെടുന്ന രോ! രോ! ശബ്ദം എല്ലാം കൂടി ഒരു വലിയ കേവലവും. മേലേപ്രകാരം തുടങ്ങി നെ ഒരു പ്രദക്ഷിണം. ആ പ്രദക്ഷിണത്തിൽ രണ്ടാമതും തെക്കുകോണത്തെയ്ക്കിപ്പോൾ കരത്തിന്റെ കിഴക്കുപ്പുറത്തു വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന വല കണ്ടിട്ടാണെന്നതോന്നും ഭീമച്ചൻ വടക്കുക്കൂട്ട തുരുത്തിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞു. തുരുത്തിന്റെ അമ്പ കിലൂറു രണ്ടു കണ്ടലിന്റെ ഇടുക്കിൽ തലമുറവെച്ചു കിട്ടുവാ യി. നേരെ തെക്കുകോണത്തു നിന്നു രവരപ്പട്ടു മൂന്നുനോക്കി ഞാൻ രണ്ടു കഴലും പ്പോ ഒഴിച്ചു. വെള്ളത്തിൽ വാഹിടാ യ പിട. 'ഗിരിയെ' എന്നു ഒരു കുട്ടിക്കാണാം. കണ്ടലിന്റെ ഇടുക്കിൽകൂടി മറിച്ചെത്തു തുരുത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്കു 'ഗിരി' എന്നു ഒരു ചാട്ടം. തെക്കുകോണത്തും ആര്യപാണികളായി തുരുത്തിനുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവിടെ മടുവരെ ചേരമെ ഒരു സ്വലത്തുകൂടെ ഭീമച്ചൻ ഇറങ്ങു പിടഞ്ഞുകൊണ്ടു" ഓട്ടം. പിന്നാലെ കൂടെവിളിച്ചുകൊണ്ടു" ഓട്ടം

ന സൈന്യങ്ങളിൽ കണ്ടൻകോരൻ ഉദ്ദികൊണ്ടാക്കുന്; നീലാഞ്ചൻ കന്താവെട്ടു് തെക്കു്; ചങ്കു കോടാധികൊണ്ടാക്കുകൊതു്; ഭീമച്ചെറൻ ഉഷാ ശമിച്ചു. ചോറിൽ പതിഞ്ഞു കിട്ടപ്പായി. മൂക്കാലും കഴിഞ്ഞു. കൽ പ്രാണൻ ബാക്കി. മഴുവനാക്കുവാൻ ചെകിട്ടാണിക്ക് എറൻ ഒരു ഉണ്ട. അപ്പു. അറുന നോക്കിയപ്പോൾ മൂക്കുതൽ വാ പിടൻ അററവരെ നീളം ചന്ദ-അടി, ദൽ ഇന്ത്. മന്ത്ര ത്തിരവ വസ്ത്രം വ അടി, നൽ ഇന്ത്.

൨. കേരവചിട്ടുള ദിവാൻസി.

കേരളത്തിലെ എളുപ്പകാര്യത്തിൽ ജനിച്ചു എന്ന് തി
ദ്ദേശവാസിയെന്നതിന് അർത്ഥം വേറെയും ഉള്ളതായി
ജനങ്ങൾ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും നമുക്ക് നാം-മാനദിന്
സമീപിച്ചുയിടുന്നു എന്ന് ഏകദേശം ഉത്തമിക്കുന്നതാ
ണ്. അപ്പോഴായിട്ടാണ് അമ്മ കണ്ണുനീർവാർത്തിയും കരി-വയ
സ്സുമുതൽ പത്തനാപുറം കൊട്ടാരത്തിൽ ഒരു അമ്മക്കുടി
യുണ്ടായിരുന്നു. അമ്മിടുന്ന ദാസ്യപ്രവൃത്തിയെല്ലാം സാമന്തി
ക്കുവേണ്ടും ഒരു ദാസിയെപ്പോലെ ആ സ്ത്രീക്ക് സംതൃപ്തമാ
യി. ഉടനെ ഗർഭിണിയായി. 1857-നും 1858-നുമിടയിൽ ഒരു
പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു. അവൻ കേരളൻ എന്ന് പേരു
മിട്ടു. കുട്ടിക്ക് അമ്മയെപ്പോലെയുള്ളതും അമ്മയ്ക്ക് അമ്മി
യേയും സാമന്തിപ്പേരും കണ്ടു സന്തോഷിച്ച് സമീപത്തിൽ

ലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു എഴുത്തുപള്ളിയിലെ ആശാൻ അവനെ ധർമ്മമായി വിദ്യപഠിപ്പിച്ചുതന്നു. ആ ആശാൻ പഠിപ്പിക്കാനുള്ളതെല്ലാം അല്പകാലംകൊണ്ടു പഠിക്കുകയും ബാല്യത്തിൽതന്നെ കണക്ക് കൂട്ടുന്നതിൽ അസാമാന്യനെ പുണ്യത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ൧൨-വയസ്സായപ്പോൾ ആ കുട്ടി തന്റെ കുടുംബത്തിലെ ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തംകൊണ്ടു ഉപജീവനത്തിന്നു വല്ല മാർഗ്ഗമുണ്ടാകുമോ എന്ന് അന്വേഷിച്ചാൽഭാഗിനി തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. പൂവാർ എന്ന ദിക്കിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടെവെച്ച് ഒരു വലിയ കച്ചവടക്കാരനെ കാണുകയും അയാൾ കുട്ടിയോടു വർത്തമാനങ്ങളും മിഥ കണക്കുകളുംമാറ്റിപ്പററിപ്പോയി. അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞതുകേട്ടു സന്തോഷിച്ചുണ്ടുറപ്പിക ശമ്പളത്തിന്മേൽ തന്റെ ഒരു കണക്കെഴുത്തുകാരനായി അവനെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. കേശവൻ തന്റെ സമ്പ്രദായംകൊണ്ടു പ്രാപ്തികൊണ്ടും തന്റെ കാരുണ്യത്താലും വിശ്വാസത്തിനും ഇഷ്ടത്തിനും പാത്രമായിത്തീരുകയും തന്റെ സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടും നിഷ്ഠയ്ക്കൊണ്ടും കച്ചവടത്തിന്നു വളരെ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായതും ചെയ്തു.

അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു രാത്രിയിൽ ആ കച്ചവടക്കാരൻ മഹാമാന്ദ്യമായിരുന്ന മലയാളത്തിന്റെ പ്രായം കേശവനും കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് കൂടെ പോയിരുന്നു. മഹാമാന്ദ്യംകൊണ്ടു കച്ചവടസംബന്ധമായി പല കാര്യങ്ങളും അയാളോടു സംസാരിച്ചു പറഞ്ഞു മിക്കുന്നതിനാൽ മലയാളത്തിൽ പുറത്തുവന്നപ്പോഴേക്ക് നേരം കറുത്തുപോയി. പള്ളിയിലുള്ള പുറത്തു കിന്നു ഉറങ്ങിയിരുന്ന കേശ

വനെ വിവിക്കാതെ അയാൾ വീട്ടിലേയ്ക്കു പോയി. പിറേന്നാൾ രാവിലെ രാവു പള്ളിയിലെപ്പണമ്പി വാതിൽ തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ നഗ്നനായിക്കിടന്നുറങ്ങുന്ന കേശവനെ നോക്കി കണ്ടു. അദ്ദേഹം കോപിച്ചു ഈ അശുഭപ്രഭവനായ കണ്ടിക്ക് കാരണത്തനായ ഭവവിനെ പൊലിൽ വെക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവശത്രുക്കളായ ദൈവശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചതിനു നേരെ വിപരീതമായിട്ടാണ് കാര്യമുണ്ടായത്. കേശവനെ പൊലിൽ വെച്ചു റ.-നാഴിക കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അനവധി വെളിച്ചത്തോടെ ഒരു കല്പനകൾക്കു തുറന്നു എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന് സന്തോഷകരമായ വാർത്തയോ കേശവൻ അദ്ദേഹം അതുകേട്ടു സന്തോഷിച്ചു കേശവനെ പൊലിൽനിന്ന് വിടുവാനും അയാൾക്കു കൊട്ടാരത്തിൽത്തന്നെ ഒരു ഭീമനും കൊടുക്കുവാനും കല്പിച്ചു. അന്നുതന്നെ കേശവൻ കൂടുന്ന മഹാമാജാവിന്റെ പ്രീതിക്ക് പാത്രമായി വരികയും, ഏക സാമന്തിയെ കൊട്ടാരം സമ്പ്രതിക്കുക കീഴിൽ ഒരു ഇടവല്ലനായി നിശ്ചയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കാർത്തികളിലുള്ള നൈവേദ്യംകൊണ്ടും, ജഗതുകൊണ്ടും, തന്റെ സ്വഭാവം ഇനംകൊണ്ടും അയാൾവേഗത്തിൽ ഏറ്റുപോയ സമയത്തായിത്തീർന്നു. കൊട്ടാരം സമ്പ്രതിക്കുന്നതെന്നുള്ള വിവരം മിക്കയും കേശവന്റെ മേൽ കാർത്തികം ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

കേശവൻ കണ്ട അദ്ദേഹകളെക്കൊണ്ടും ദൈവശത്രുക്കളെക്കൊണ്ടും തന്റെ തിരുമുപ്പകിട്ടി തന്റെ

നാട്ടുനീക്കിയ കാർത്തികതിരുനാൾ രാമവർഗ്ഗമാമാമാവാക്ക-
 ന്ന. അതിവിദ്യാലം നിതിമാലം രാജ്യതന്ത്രമാലാ പ്രജാ-
 വന്തവന്തായ അദ്വൈതത്തിന്റെ രാജ്യഭരണ വളരെ ശേഷ-
 മകരമായിരുന്നു എന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അക്കാലത്തു ക-
 ഉച്ചവടം ക്രമി മുതലായതിന്റെ വർഗ്ഗകൊണ്ടു രാജ്യത്തു
 ധനസമൃദ്ധിയും വിദ്യാലംസമൃദ്ധമകൊണ്ടു വിദ്യാപ്രമാണവും
 പ്രജകൾക്കു പാപപ്രകാരത്തിലുള്ള ശേഷമുണ്ടായിരുന്നു.
 കഷ്ടപന്നന്ത്യാർ, ഉണ്ണായിവാരിയർ മുതലായ കവിതകാരും
 വിദ്യാനാഥം അദ്വൈതത്തിന്റെ രക്ഷയിലിരുന്നു. പ്രസിദ്ധ-
 നാമായവരാണ്. അതുകൊണ്ടു കേരവാപിള്ള പ്രഭുക്കന്മാർ പ്ര-
 പിച്ഛ ഉന്നതിയേക്കുറിച്ച് വ്യവഹരിക്കേണ്ടതാൽ ആ മഹാരാ-
 ജാവിനു യോഗ്യതയെ കണ്ടു നിടിക്കാൻ സമ്മാനിച്ചു നന്നാ-
 ഉണ്ടായിരുന്ന ശാന്തികൂടി ഗണിക്കപ്പെട്ടുവാൻ അവകാശം
 ഉള്ളതാണ്.

കേരവാപിള്ള കൊട്ടാരത്തിൽ ഗുരുസ്തനാരികൾക്കുവേണ്ടി
 കളവടസംസ്ഥാനമായ കാർത്തികത്തിൽ മിവാട്ടുപാട്ടുകൾ മെ-
 ള്ലാൻ അദ്വൈതത്തെ നിശ്ചയിച്ചു. ബുദ്ധിമാനായ അദ്വൈത-
 കളവടത്തിന്റെ അഭിപ്രായംകൊണ്ടു രാജ്യഭരണവും വളരെ
 ശേഷമുണ്ടാകുമെന്നു കണ്ടു. അതിന്റെ പൂർണ്ണമായും യഥാ-
 ത്വമാലുള്ള പരിജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചു പരമേശ്വരി സമീപ-
 ത്തിൽ കളവടശാലകൾ കെട്ടി വ്യാപാരംചെയ്തു വന്നിരുന്ന
 പന്തക്കാരോടും ഇശ്ശേലുകാരോടും എഴുത്തുകാരും നടത്തി
 ഇടക്കി. വളരെക്കാലത്തെ പരിചയംകൊണ്ടു കളവടകാ-

റയികളുടേയും അടുക്കൽനിന്ന് അവരുടെ ഭാഷകളും പട്ടാണിമാരുടെ അടുക്കൽനിന്ന് പാർസിഭാഷയും മിനുസമാനിയും അദ്ദേഹം പഠിച്ചു. ഈ ഭാഷകളുടേയും യുഗത്തിന്റേയും പരിചരണം പിന്നീടു അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ ഉപയോഗമായിവന്നു.

അക്കാലത്തു മൈസൂർ പട്ടാളത്തിൽ നായകനായി ക്രമേണ ഉന്നതിയെപ്പ്രാപിച്ചു; ഒടുവിൽ തന്റെ മഹാരാജാവിനെ രാജ്യഭ്യന്തരത്തിൽ ആസ്ഥാനത്തിൽ കയറ്റിയിരുന്നവന്മാർ റിപ്പബ്ലിക്കൻ പിതാവുമായ ഫൈസൽ ആദി ഉത്തരകേരളത്തെ ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കുകയും കൊച്ചിമഹാരാജാവിനെ കീഴടക്കി കൂറ്റം വാങ്ങുകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ചുനായി പുറപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അതിനിടയിൽ കൂറ്റാടസ്ഥാനത്തുണ്ടായി ഡ്രാപാമചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്ന ലത്തക്കാരുടെ തടസ്സമാകൊണ്ടു രാജ്യത്തിന്റെ പുറത്തുനിന്നു കൊച്ചിരാജാവിനെപ്പോലെ കൂറ്റാകൊടുത്തു കീഴടക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. താൻ കൂറ്റാടകനെന്നതിന്റെ കീഴിലും കയറുന്നവരുടെ സഹായമായിരുന്നതിനാൽ ഫൈസലരുടെ അധീനത്തിലാകുവാൻ പാടില്ലെന്നു അയാളുടെ ഓതനോടു മഹാരാജാവ് മറുപടി പറഞ്ഞുപോയി. അയാളുടെ താക്കുത്തെക്കുറിച്ച് നന്നാണിനേയും അറിയിക്കുകയും അതിനിടയിലുള്ള കോടുകൾ ബാധപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ കൂറ്റാകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ അവസരത്തിൽ ഒരവധി വെട്ടി. ആ പെട്ടിയിൽ കൊട്ടാമം സമ്പ്രദായവും സമ്പ്രതിപ്പണിയും കേശവപിള്ളി

ഒരു തിരുവിതാംകൂറിലെ നായർസൈന്യം വളരെ സഹായിച്ചു എന്നും അതിന്റെ നേതാവായിരുന്ന കേശവപിള്ളയെ സേനാപതിയുടെ മുഖ്യവിനയങ്ങളെ പ്രകടിപ്പിച്ചു എന്നും ഇംഗ്ലീഷുസേനാനായകന്മാർ തന്നെ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. മംഗലപുരത്തുവെച്ചുണ്ടായ ഉടമ്പടിയോടു കൂടി ഈ യുദ്ധം കലശമായി.

യുദ്ധം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മഹാരാജാവ് രാമേശ്വരത്തേക്ക് എഴുന്നള്ളി. ആ എഴുന്നള്ളത്തിന്നു വേണ്ട വട്ടങ്ങൾ കൂട്ടിയത് കേശവപിള്ളയായിരുന്നു. തിരിച്ചെഴുന്നള്ളിയതിന്റെ ശേഷം ദളവായും കേശവപിള്ളയും ചെല്ലയത്തേക്കുവിട്ട് സന്തോഷിച്ചു അവർ എന്തു പ്രതിഫലമാണ് വേണ്ടതെന്ന് മഹാരാജാവു ചോദിച്ചു. ദളവാ മരണശേഷം തന്റെ ഭാഗ്യദികൾക്കു തന്റെ മുതലന്മാർക്കു തന്നെയാണ് യാതൊരുപറ്റുവായും വരാതെ ഇരിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു. ഈ അപേക്ഷ ആ കാലത്തിനുള്ളിലുള്ള രാജാക്കന്മാരുടെ അനീതിയെ വെളിവാക്കുന്നു. കേശവപിള്ള മഹാരാജാവ് ആയുരാരോഗ്യദികളോടും അറിയിക്കുന്ന ക്യാന്റിനോടും വളരെക്കാലം പ്രജാപരിപാലനം ചെയ്യമാറാകുന്നമേയ് മാത്രമേ തന്നിൽ പ്രായ്നമുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞു.

നന്ദന-ൽ ദളവാ മരിച്ചു. സർട്ടിസ്കാർ പ്രകാരം ആ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് നിശ്ചയിച്ച അരം പ്രാപ്തനായ യുദ്ധിമാനും അല്ലായിരുന്നു എങ്കിലും സർവ്വധികാർമാർ കേശവപിള്ളയെ നിശ്ചയിച്ചതിനാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഭുവി

എല്ലായിടത്തും എത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാലും രാജ്യത്തിന് യാതൊരുദോഷവും സംഭവിച്ചില്ല. അങ്ങിനെ ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ ദളവാരും മരിച്ചു. നന്യരുകന്മാർ റ്റാ-ഡം കേശവപിള്ളയെ പ്രധാനമന്ത്രിയാക്കി നിയമിച്ചു. അന്നുമുതൽ ചില ഇംഗ്ലീഷുകാരുടേയും നമ്പാരിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും തദ്ദേശീയപ്രകാരം ദളവാര എന്ന പേരുമായി വിവരൻ എന്നായി.

കേശവപിള്ളയ്ക്ക് ദിവാനുപദായ കിട്ടിയതിൽപിന്നെ വളരെ താമസിയാതെ തിരുവിതാംകൂറിന് വലിയൊരു അപകടം സംഭവിച്ചു. അതിന്റെ നിവാരണത്തിന് അന്ന് ഇത്ര കേമനായ ഒരു മന്ത്രി ഉണ്ടായിരുന്നത് ആ നാട്ടിലേ ഒരു ഗുണമെന്നു നന്യരുക-ൽ ഹൈസ് മരിച്ചു. ഈ ദിശകളിൽ ഇരുപ്പാലം വളരെ പ്രസിദ്ധിമുള്ള റിപ്പബ്ലിക്കൻ സർക്കാർ രാജ്യം ആയിരുന്നു. അയാൾക്ക് തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം തന്റെ കീഴിലാക്കണമെന്ന വളരെ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. അതിന് അതോ ഉപായങ്ങൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അയാളുടെ ശത്രു സഹിപ്പൻ പാടില്ലാതെയായിട്ട് ഉത്തരകേരളത്തിൽ നിന്ന് പല രാജാക്കന്മാരും തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു പോയി. അദ്ദേഹം റിപ്പബ്ലിക്കൻ അയാളുടെ അധീനത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുവരുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന മഹാരാജാവു കൈക്കൊണ്ടില്ല. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടേയും ഉടമ്പടി മേൽവായിട്ട് തദ്ദേശം യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെടുന്നതിനും തരമില്ലായിരുന്നു. അതു കൊണ്ടു തന്റെ കീഴിലിരുന്ന കൊച്ചിരാജാവ് മുഖാന്തിരം തിരുവിതാംകൂർ രാജാവുമായി സഖ്യമാകുന്നതിന് തനിക്കു

ആഗ്രഹമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. ഈ ആഗ്രഹത്തെ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചില്ലെന്നുതന്നെയല്ല ആ വിചാരമൊന്നും ഇംഗ്ലീഷുകാരെ അറിയിക്കുകയും കൂടി ചെയ്തു. അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം സകല കാർഷികവും ആവാചിമെന്നതിന്ന് ഒരു ഇംഗ്ലീഷുദ്യോഗസ്ഥനായും രാജ്യക്ഷേത്രവേണ്ടി രണ്ടു മൂന്ന് "ബ്രിട്ടീഷ്" പട്ടാളത്തെയും അയച്ചുകൊടുത്തു. ഈ വസ്തുമാനങ്ങൾ എപ്പോഴോ കേട്ടു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തുകൊടുത്തു. അങ്ങനെയായിട്ട് ഒരുങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അതിർത്തിയിൽ പത്തുക്കുഴയുടെ വകയായി കൊടുക്കപ്പെട്ട് സമീപം ജന്മക്കോട്ട എന്നും കൂപ്പൻ കോട്ട എന്നും രണ്ടു കോട്ടയുണ്ടായിരുന്നത് അന്നുടെ പക്ഷൽ നിന്നും വാങ്ങുന്നതിന്ന് അയാൾ ഉത്സാഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കേട്ടു ഉടനെ കേശവപിള്ള ആ ക്രയംകൊണ്ട് രാജ്യക്ഷേത്രം വളരെ ദോഷം വരുമെന്നറിഞ്ഞ് ആ കോട്ടകളെ തിരുവിതാംകൂറിൽ ലേക്കു വാങ്ങി. ഈ കോട്ടകൾ തന്റെ കീഴിലായിരുന്ന കൊച്ചിരാജാവാവിന്റെ വകയായിരുന്നതിനാൽ ലത്തക്കാക്ക് അനുകൂലം കൊടുപ്പാനോ തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്ക് അത് വാങ്ങാനോ അവകാശമില്ലായിരുന്നതിനാൽ ആ ക്രയം നാശപ്രസംഗമുള്ള കാരണം പറഞ്ഞു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തു. അറുപതു വർഷങ്ങളെ പാളയമെന്ന് ഇപ്പോഴും ഈ ദിക്കുകളിൽ ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞുവരുന്നത് ഈ യുദ്ധയാത്രയിനുണ്ടായതാണ്.

റിപ്പോർട്ടു ചെയ്ത സൈന്യത്തോടുകൂടി യുദ്ധത്തിനായി പുറപ്പെട്ട മുന്തിയുകൂട്ടി ഒരു ഉടനെ അയച്ച് ഉത്തരകേരളത്തിൽനിന്ന് അവിടെ വന്നു താമസിക്കുന്നവരെ അയച്ചു.

ഒരു അധീനത്തിലാക്കിത്തന്നതായെന്നും, തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യത്തെ കൊടുങ്കല്ലിൽ നിന്നും പിൻവലിക്കണമെന്നും, അതിർത്തിക്കോട്ടകളിൽ ചിലതിനെ തകർത്തു കളയണമെന്നും മഹാരാജാവിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം അതിനെ സമ്മതിക്കാഞ്ഞതിനാൽ റിപ്പ കപിതനായി ആകോട്ടകളെ ആക്രമിച്ചു. ഇതിന്നു കറോളംവരും മുമ്പിൽ മഹാരാജാവ് കേശവപിള്ളയെ സേനാപതിയായി നിയമിച്ചിരുന്നതിനാൽ കോട്ടകളെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹമായിരുന്നു റിപ്പവിനോട് നേരിട്ടത്. ആ യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ താഴെ ഉണ്ടായിരുന്ന നായർസൈന്യവും വളരെ യുദ്ധസാമഗ്ര്യത്തേയും പരാക്രമത്തേയും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, അതിനാൽ തമ്മുക്കു റിപ്പവിന്റെ സൈന്യം പിൻവാങ്ങേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. അപ്പിനെ പിൻതിരിഞ്ഞ് ഓടിപ്പോകുന്ന ലാമളിൽ റിപ്പവിന്റെ വില പിടിച്ച വാളും പരിചരും ചില കൈമോതിരങ്ങളും മറ്റും ഭരണക്കൂട്ടം പോക്കളത്തിൽ നിന്നു കൊണ്ടുപോകുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൂടെ ജയചിഹ്നമായി കേശവപിള്ള മഹാരാജാവിന്നു അയച്ചുകൊടുത്തു.

അന്യോന്യസഹായത്തിനായി തമ്മിൽ സഖ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ രാജ്യത്തെ ഇങ്ങിനെ ആക്രമിച്ചു വന്നതാനും കേട്ടിട്ട് മദ്രാശി ഗവർണ്ണർ റിപ്പവിന് ഇങ്ങിനെ ചെയ്തതു നന്നായില്ലെന്നു ഒരു ഏഴിത്തയച്ചതല്ലാത്ത യാതൊന്നും ചെയ്തില്ല. ഇതു കണ്ടു റിപ്പ ഡയർട്ടറുടെ ഒരു ഡയറക്ടറിന് പിന്നെതും സേനകളെ വരുത്തി ഭരണമേറ്റു.

കോട്ടകളെ ആക്രമിച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യത്തിന്നു് ഈ പുതിയ സൈന്യത്തോടു് നേരിടുന്നതിന്നു് ശക്തി മതിയാകയില്ലെന്നു കണ്ടു് കേരവപിള്ളി സൈന്യത്തോടു കൂടി പിന്തിരിഞ്ഞു. ഈ അവസരത്തിൽ റിപ്പ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിൽ കടന്നു കാലാനുവാദമെന്തൊക്കെയൊക്കെയൊ മാഗ്ഗത്തിൽ കൂട്ടുകയോ ചെയ്തും ഭാഗങ്ങളിൽ കടന്നു് കൊള്ളുകയും തീവണ്ണകളും മറ്റു പല പ്രകാരത്തിലുള്ള അക്രമങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ആദ്യമായാണു് എത്തിയപ്പോൾ വിചാരിക്കാത്തതായ ഒരു പ്രതിബന്ധമുണ്ടായി. മദ്രാസി ഗവണ്മെന്റുടെ ഉദാഹിത മനസ്സിലായപ്പോൾ ബന്ധമുണ്ടെന്നു ഗവർണ്ണർ ജനറൽ മദ്രാസിലെ വരികയും ഗവർണ്ണറുടെ പ്രവൃത്തി അത്യാപ്തകരമാണെന്നു കണ്ടു് അയാളെ പാഞ്ഞിയിൽനിന്നു് പിരിച്ചു വേർതിരിച്ചു നിശ്ചയിക്കുകയും റിപ്പവിനോടു് യുദ്ധത്തിനായി പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇംഗ്ലീഷുകാരു റിപ്പയെ അമ്മുവന്നായ ഭരണത്തക്കരിച്ചു ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ വിജയിക്കുന്നതു അശ്ശരില്ല. എന്നാൽ റിപ്പ ആ ഭരണത്തിൽ തോറ്റുകയും രാജ്യത്തിൽ പകുതി ഇംഗ്ലീഷുകാർ കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സന്ദർശത്തിനായി ഒരു നായർപട്ടാളത്തോടു കൂടി കേരവപിള്ളി കേരവപിള്ളിക്ക് പോയി വളരെ കീഴ്ത്തിയൊരു മാനുഷത്തേയും സമ്പാദിച്ചു തിരിച്ചുവന്നു എന്നു മറ്റൊരു ഇവിടെ പറയുന്നു.

ഇപ്പോൾ മലയാളത്തിലുള്ളതെന്നു പറയുന്ന ഉത്തരകേരളത്തെ റിപ്പ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ അവിടത്തെ നാടുവാഴികളും

മറ്റും തിരുവിതാംകൂറിൽ ശരണംപ്രാപിച്ചു എന്ന ഇതിന്നു മുഖിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളല്ലോ. അന്നുമുമ്പിതിയിൽ കിടന്നിരുന്ന ആ ഭാജ്യത്തേ കാൽക്കൽക്കൊണ്ടു വരിപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു ഇങ്ങിനെകാർ മഹാമാജാവിനെയും അദ്ദേഹം ആ മുതൽക്കെ കേൾവാപിള്ളയേയും എപ്പിച്ചു. റിപ്പ അവിടത്തെ പ്രതിയെപ്പോ അവിടേ സേവാകമ്പാഴ് കാണിച്ചുകൊടുക്കയും മുഖിമുണ്ടാവിടുന്ന അരികെക്കുളവും അധാരക്കല്ലേയും നശിപ്പിച്ചു കളക്കയും ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ ആവാവാധി വരാത്ത വിധത്തിൽ അമാത്രമായി അതതു ആളുകൾക്കു് അനേക വരുടെ പ്രതി തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന്നു് കേൾവാപിള്ള ഭാഗീതരവുമാനം ചെയ്യാനിടന്നു. യഹൂ് എന്ന് ഇവിടെ പറയുന്നതിന്നു് സ്ഥലമില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹം എല്ലാപേരും നമ്മുതാകത്തക്കവണ്ണം അവരവരുടെ പ്രതി അവരവരുടെ തിരിച്ചുകൊടുക്കുകയും കമ്പാനിഷെമു വേണ്ട ഗുണങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുന്നതിന്നു് പല ആദ്യകൾ ചെയ്തും ചെയ്തതിരിച്ചുപോന്നു എന്ന മാത്രം പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ.

മുഖമെല്ലാം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം നാട്ടിലേ കേണമാദിയിൽ വേണ്ട കാപ്പുകൾ ആരോടൊപ്പമുൾ സാവകാശമുണ്ടാക്കുവാൻ കേൾവാപിള്ള അതിനവേണ്ടി പല ആദ്യകളും ചെയ്തു. നാട്ടിൽ ധനപുഷ്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു് കച്ചവടം വർദ്ധിപ്പിപ്പാനാണു് അദ്ദേഹം പ്രധാനമായി യത്നിച്ചതു്. കച്ചവടത്തിന്നു് യോഗ്യതമുള്ളതും കപ്പലുകൾക്കും മറ്റും നിർദ്വേഷമായി വന്നു നില്ക്കുന്നതുമായ സ്ഥാനങ്ങളെ തിരിച്ചുപെടുത്തുന്നതിന്നു വേണ്ടി കന്യാകുമാരി മു

തൽ വൈക്കുവമെടുത്ത സമുദ്രതീരത്തെ അദ്ദേഹം പതിശോധിപ്പിച്ചു, കൊളച്ചൽ വിഴിഞ്ഞം എന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ കച്ചവടസ്ഥലങ്ങളുണ്ടാക്കിയതിന്റെ ശോഭാസ്മര്യപ്പറന്ന പ്രദേശത്തെ പ്രധാനമുറമുറമാക്കി. ആമപ്പുഴ അന്നു ഒരു കരകാടായിരുന്നു. ആ സ്ഥാനം കച്ചവടത്തിന്നു വളരെ സൗകര്യമുള്ളതാണെന്നു കണ്ടു് അവിടെ സ്കാൽ മല വിഭാഗൽ കച്ചവടസ്ഥലങ്ങളുണ്ടാക്കി ബോംബയിൽനിന്നും മറ്റും കച്ചികാരവും വസ്ത്രാഭാരവും തിരുനൽച്ചലിൽ നിന്നു വ്യാവരണവും വ്യാപാരത്തിനായി കൊണ്ടുവന്നു പാപ്പിക്കുകയും അവിടെ കൊടുവന്നു് കച്ചവടം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു കരാറുകാര്യം നാട്ടിലെ മേലാളും പാറായിത്തരകനെ കണ്ടുകയായി ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. പുറമെ ആ സ്ഥലത്തിന്നു പ്രാധാന്യമുണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടി മെമ്പറും കൊട്ടാമറ്റം കല്ലേരിയും പണിയിച്ചു തമ്പുരാന്മാർ ദിവാൻജിയും കൂടുകൂടെ അവിടെ വന്നു താമസിക്കയും ചെയ്തു. ഇക്കദിനയാണു് ആമപ്പുഴ ഈ മുഖമുണ്ടായതു്. ഇപ്രകാരം തന്നെ കോട്ടാർ, തിരുവനന്തപുരം മുതലായ ഭിക്ഷകളിലും കച്ചവടം നടത്തുന്നതിന്നു പല ഏല്പാടുകൾ ചെയ്തു. ഇതിന്നു പുറമെ നാഷണലിലും മറ്റും ഊന്നിപ്പറന്നിട്ടു് സൗകര്യത്തിന്നുവേണ്ടി തോടുകളുണ്ടാക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തും പ്രധാനപ്രമാമത്തിന്നു് പൂതിയ നാണുക്കൾ പലതുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഠിപ്പറിനോടു യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർവാടകക്കുണ്ടാതിങ്ങിയിരുൾസ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ഇംഗ്ലീ

ഏകസത്യത്തിന്റെ ചിഹ്വ യേശു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷവും നടത്തുന്നത് അന്നാബശ്ശൂർ പ്രയാസവുമായെന്നു കണ്ടു കേശവപിള്ള ആ സൈന്യത്തെ പിൻവലിപ്പിക്കുന്നതിന്നു മദ്രാസിലുവർന്നു എഴുതി; എന്നാൽ അയാൾ അതു സമ്മതിച്ചില്ല. അപ്പോൾ ദിവാൻജി വിവരമെല്ലാം ഗവർണർ ജനറലിനേയും മറ്റു യോഗ്യരുേയും അറിയിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദത്തെ സമ്മതിച്ച് മോചിത നടക്കേണ്ട ക്രമങ്ങൾക്ക് കമ്പിനിക്കാർ ഒരു പുതിയ ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കുകയൊക്കെയു ചെയ്തു. കേശവപിള്ളയുടെ പ്രയത്നംകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചതും തിരുവിതാംകൂർ, ത്വിട്ടിൻ എന്നീ ഗവൺമെന്റുകൾ തമ്മിലുള്ള സംഭവത്തെ നിശ്ചയിക്കുന്നതായതും ഉടമ്പടിപ്രകാരം തന്നെയാണു് രണ്ടു രാജ്യങ്ങളും ഒന്നിച്ച് സഖ്യമായി ഇപ്പോഴും എല്ലാ പ്രധാനസംഗതികളിലും നടന്നുവരുന്നത്.

രണ്ടു ഉടമ്പടി ഉണ്ടായതു് നൂറോളം വർഷമായിരുന്ന അതിന്റെശേഷം മഹാരാജാവും കേശവപിള്ളയും കൂടെ മൂന്നുകൊല്ലമേ ഭാര്യമാരുണ്ടായുള്ളു. ഇതിന്നു മുമ്പിറുന്ന പ്രത്യേകിച്ചു് ഈ മൂന്നുകൊല്ലവും അദ്ദേഹം ജനങ്ങളുടെ ശേഷമത്തിന്നുവേണ്ടി രാപ്പകൽ ഒരുപോലെ യത്നിക്കുകയും ജന്മങ്ങളുടെ വെട്ടുമാനത്തിനും പ്രതിജ്ഞയ്ക്കും പാത്രമാകുകയൊക്കെയു ചെയ്തു. അതായത്തേ ഗവർണർ ജനറൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യഭരണകൗശലത്തേയും യുദ്ധസാമർത്ഥ്യത്തേയും കണ്ടു സ്വന്തമായിച്ചു് “മാജാകേശവദാസൻ” എന്ന സ്ഥാനംകൊടുത്തു. അവരവരുടെ മഹാമാന്യത്തെ ഉദ്യോഗാവിശേഷത്തി

നും ഇംഗ്ലീഷ് അധികാരികളുടെ സേവ പിടിക്കുന്നതിനും വളരെ സൗകര്യമുള്ള ഈ കാലങ്ങളിലും വളരെ മുൻപുമാണ് ഈ സ്ഥാനം അന്നത്തേക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് സിദ്ധിച്ചതെന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ യോഗ്യതയ്ക്ക് പ്രബലമായ ഒരു തെളിവുകുന്നു. മഹാരാജാവിന്റെ അദ്ദേഹത്തിന്നുവേണ്ടി എന്തുചെയ്യുന്നതിനും തയ്യാറായിരുന്നു എന്നതെന്നയല്ല വളരെ ഭൂമി കരമാറിവായി കൊടുപ്പണം തീർച്ചമാക്കി. എന്നാൽ അദ്ദേഹം തന്റെ അല്പമുഖത്തോടൊക്കെ അധികം കാംക്ഷിച്ചിരുന്നത് തന്റെ സ്ഥിതിയുടെ യശസ്സിനേയും നാട്ടിന്റെ കേൾവേത്തേയും ആയിരുന്നതിനാൽ ആ സൗജന്യത്തെ സ്വീകരിച്ചില്ല. മേല്പറഞ്ഞ സംഗതികൾ ആലോചിക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലുള്ളവർ നയിച്ചവരും ഇപ്പോഴും വിചാരിക്കുന്നതിനേയും ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെ “വലിയവിവാൻജി” എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നതിനേയും കുറിച്ച് ഒട്ടേറെതന്നെ അന്വേഷിച്ചുവന്നിട്ടില്ല.

നാട്ടുനാമങ്ങളിൽ മഹാരാജാവ് നാട്ടുനീക്കി. ഈ സംഭവം കേശവപിള്ളയ്ക്കു വളരെ ദോഷകരമായിരുന്നു. മഹാരാജവിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളുടേയും ഗുണങ്ങളെ അറിഞ്ഞത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആലോചനകളെ അനുസരിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നതിനും ഉള്ള ഗുണവും ബുദ്ധിയും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാലാകുന്നു കേശവപിള്ളയ്ക്ക് ഇത്രത്തോളം രാജ്യത്തിന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടുണ്ടാകാമെന്ന് സാധിച്ചത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്ത ബാല

രാജവർമ്മ മഹാരാജാവ് മന-വയസ്സായ ഒരു യുവാവ് കര
മരണ്യപിരും ആയിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം സ്ഥാനപരി
ന്മാരും ദർപ്പണന്മാരായ സേവന്മാരുടെ പാട്ടിലായി.
ഈ സേവന്മാരിൽ പ്രധാനി ശങ്കരൻ നമ്പൂരി എന്നൊരാ
ളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് കേശവപിള്ളയുടെ അടുത്ത
യം നശിപ്പിച്ച് ആ സ്ഥാനത്ത് കയറണമെന്നായിരുന്നു
മോഹം. ഇതു നിമിത്തം അദ്ദേഹം ഓരോ ദർബ്ബാധന
കൾ ചെയ്ത് മഹാരാജാവിനെ ദിവാൻജിയുടെ പരമശത്രു
വാക്കിത്തീർക്കുകയും അദ്ദേഹം കൊട്ടാരത്തിൽ കടക്കുവാൻ ത
ന്നെ പാടില്ലെന്ന് വരുത്തുകയും ചെയ്തു. അക്കിടെ കര
നാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹത്തെ പണി
യിൽനിന്ന് തീരെ പിരിച്ച് എന്ത തന്നെയല്ല കൊട്ടാര
ത്തിൽ പൊറവിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു കൂടി ചെയ്തു. അവിടുന്ന്
൧൦-ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കേശവപിള്ള കാമാഗ്രാ
ത്തിൽ കിടന്ന് പെട്ടെന്ന് മരിച്ചു എന്ന് നമ്പൂരി ജനങ്ങ
ളെ അറിവിച്ചു. എന്നാൽ അത് കാവ്യമല്ല അല്ലെങ്കിൽ
ഈ ദൃഷ്ടാന്തമില്ലാത്ത കല്പനപ്രകാരം പരിചാരകന്മാർ അ
ദ്ദേഹത്തെ വിജയകോട്ടയ്ക്ക് കൊണ്ടുവന്നെന്നാകുന്നു ഇ
പ്പോഴും ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. അദ്ദേഹം മരിച്ചു ഉടനെ
മഹാരാജാവ് നമ്പൂരിയെ ദിവാൻജിയാക്കി. ദിവാൻപട്ടാ
കിട്ടിത്തേർന്ന ശേഷം അദ്ദേഹം മുമ്പിൽ ചെയ്ത പ്രവൃത്തി
കേശവപിള്ളയുടെ സകല മുതലിനെപ്പോലെയും സർക്കാരിലേക്ക്
അടക്കം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പു നിത്യം പ്ര
വർത്തിച്ചിരുന്ന ആചാരങ്ങളെല്ലാം കൂടി പിരിച്ചു പഠിച്ചു എന്ന
പ്രസ്ഥാനമുണ്ട്.

തന്റെ സ്വാമിമുദേയും നാടുകാരുടേയും ശ്രേഷ്ഠത്തിന്നും പ്രാതിഭാമോണ്ടി സമാർത്ഥിനാഗുടതെ ചോപ്പകൽ പ്രയതഃചെയ്തതിന്നുണ്ടായ ഈ പ്രത്യുപകാരത്തെപ്പറ്റി എന്താണ് പറയേണ്ടത്.

ഇതുകൊണ്ട്

“മുച്ഛമുച്ഛമാരുതത്തി വേദനനഃചെയ്തിടാമോ
മുർച്ഛാസ്ഥിമുർച്ഛാ ചാബനമൊഴിടാമോ
സിംഹത്തെച്ചെന്ന പരിഭ്രമണമൊഴിടാമോ
സിംഹമാമിതത്തിലും സിംഹിയാഗ്രപാദ്യനും”

എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഒരു അതിശയോക്തിയല്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഈ സാഹിത്യപ്പറ്റി പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ട്രോകജാമിതിനെ ഇവിടെ എഴുതി ഇതിനെ നാമസാനിപ്പിക്കുന്നു.

കോണികോനശതാംശോ ദാഹനകവാദ്യം / ദ്വാപദ
കച്ഛുച്ഛുച്ഛനമോദമോദനാഃധന്യാനമന്ത്യാമോദ
ദോരസേവിനമോദനീശിനമോദനോഃകാതസഃ ശംഭുപുര
ധാരാമുക്തിമുഖോകമോദനമോദനേന്ദ്രിതേനശതാം.

൨൨. മാമാക്കം.

(മാമ്മാസത്തിലെ മാമാക്കം.)

മാമ്മാസത്തിൽ ടിപ്പുസൽത്താന്റെ ആക്രമണത്തിനു മുമ്പാകെ 'തിത്തമ്പാ' മണപ്പുറത്തുവെച്ചു മിക്കവാറും കാലങ്ങളിൽ 'മാമാക്കം' താപ്പെയിൽ 'മാമാക്കം' എന്നൊരു അലങ്കാരം ആരംഭിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതി സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. 'മാമാക്കം' എന്ന പദത്തെ ശരിയായി പറഞ്ഞാൽ 'മാമാക്കം' എന്നാണ് പറയേണ്ടത്. (മാമ്മാസത്തിലെ മകം. അതായത്, മകരത്തിലെ കരത്തിലായ കഴിഞ്ഞു കൂട്ടത്തിലെ കരഞ്ഞുവരുന്നതായ വരുന്ന മകം) ഇതു സംഗ്രഹണ വെളുത്തുവായ സംബന്ധിച്ച മാതൃമ വരികുമുള്ള. അതുകൊണ്ട് മാമാക്കം പ്രായന കർമ്മാസത്തിലായിരിക്കും. അഥവാ മിക്കവാറും തിരിയുള്ള മാതൃമായ മാമ്മാസത്തിനെ 'മാമാക്കം' എന്നുപറയുന്നു.

ഈ സ്ഥിതിക്കു മാമാക്കകാരം, വർഷം കഴിഞ്ഞു, ഭാരതപ്പുഴയിലെ കലക്കവും കഴിഞ്ഞു മണത്തിടുകയും തെളിഞ്ഞു, മകരത്തിലെ. മരംകൊച്ചുന്ന മണത്തിന്റെ ശക്തിശിപ്പു കൊയ്തു കഴിഞ്ഞിട്ട് അറകളും നിറഞ്ഞു, സ്വന്തം തന്നെ പ്രകൃതദോഷി തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള മാമ്മാസത്തിലെപ്പോലും പക്ഷെ മക്കൾ മുതലായ ഫലസമ്പാദികൾനിറഞ്ഞു, പകൽ അനന്തരീവ്രാഹ്മായ സൂർയ്യാകിരണങ്ങളാൽ പ്രകാശമാനങ്ങളായ ദിഗ്ഭാഗങ്ങളോടുകൂടിയും, ഭാരതപ്പുഴയിലെ സൂടികനി

മഹാജനങ്ങൾ തിരമാലകളിൽ തട്ടി സ്വർണ്ണമായി വിതുന്ന മഹാജനങ്ങൾ പരമാനന്ദപ്രദമായും, പ്രദാനമായും പ്രദാനമായും പ്രദാന ശോഭിതനായ ചന്ദ്രൻ 'കൈമുട്ടി' വിവിധങ്ങളായ പകലപ്പോലെതന്നെ മുറുമുട്ട പദങ്ങൾക്കു 'തപാസ്വധിനി'കളായി സ്വകാശന 'മനോരമ'കളായ രാഗികളോടുകൂടിയും ഇഴിഞ്ഞു വെക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഈ വിധമുള്ള ഒരു മഹാജനങ്ങൾക്കു ചോദിച്ചുപോയിരുന്ന സ്വർണ്ണകാരത്തിനും ഇതിവധികം നന്നായിട്ട് 'ഒരുക്കം' തെക്കെക്കൊട്ടു പാസാക്കുമാണെന്ന് ഇന്നു വെച്ചു സമ്മതമായിത്തന്നെ 'എന്തായാ' പ്രവർത്തിക്കുന്നതായ പൂർവ്വം ഈ വക വിവരങ്ങളിൽ ചെല്ലുന്ന ദീർഘാലോചനകളോടും, അവയുടെ ഭവിയ്യത്തോടും രസികതയോടുകൂടിയും മനോഹരമായിത്തന്നെയും, ചൊരിയുവാ മഹത്വം എത്രമാത്രമുണ്ടായിരുന്നെന്ന് നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവർക്കു നൽകുന്നു.

ഇങ്ങനെ ഒരു മഹാജനങ്ങൾക്കു തന്നെ ഉത്തരവും അധികം ചെലവു കൂടി എന്തെല്ലാമായിരുന്ന എന്തെല്ലാ പ്രസ്താവനയുണ്ടായിരുന്നോ.

ഇപ്പോൾ മാമരിക്കായിലും മറ്റും ഉള്ള മാതിരി പൂർണ്ണ കാലങ്ങളിൽ ചെയ്തപ്പോൾ ഒരുവിധം ജനസമുദായമായും മറ്റും നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. കേരളീയ ന്യായമെന്നതായ ന്യായം ഗ്രാമാധിപത്യമെന്ന വളരെക്കാലം ശിക്ഷാ കർമ്മാധികാര വഹിച്ചുവന്നിരുന്നു. പിന്നീട് ഈ നടപ്പു കൊണ്ടു തങ്ങൾക്കു വല്ല അനന്തരമുള്ളതും നേരിട്ടിട്ടാകുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നും അധികാരത്തിന്നും ഭംഗംകൂടാതെ വല്ല പ്രകാരവും ഈ 'സൊപ്പ' ഒഴിച്ചുവെക്കേണമെന്നു കരുതിട്ടോ, എങ്ങിനെയാണെന്നും അവരെല്ലാവരും

കൂടി ആലോചിച്ചു പരദേശത്തുനിന്നും രാജവംശന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും ഒരു ഇഷ്ടപ്രകാരം തെരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടുവന്നതല്ലെങ്കിൽ നിശ്ചയങ്ങൾ കീഴടക്കി രാജ്യഭാരം ചെലുത്തുകയുണ്ടാകും അവരായിട്ടു (രാജാറായി വാഴിട്ടു) പരിവർത്തിതനാകുന്നു. അങ്ങിനെ അവരായിട്ടുപെട്ട ഒരു ഉപദേശിമാന്റെ ചെറുപ്പം ആ സ്ഥാനത്തുനിന്നും മറ്റൊരാളെക്കൊണ്ടും മുൻപിറഞ്ഞപ്പോലെ തന്നെ മറ്റൊരാളെ തിരഞ്ഞെടുത്തുവെക്കും. ഇങ്ങിനെ അവരായിട്ടുണ്ടാകുന്നതിന്നു മുമ്പായിരിക്കെ പ്രവാചകനും നാനാജാതിമതസ്ഥന്മാരായ മറ്റു ജനങ്ങളും ഒന്നിച്ചു ഒരു സ്ഥലത്തുചേരുന്നതെന്നും അതിവേഗം തുട്തിവേഗം മുമ്പായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു സർവ്വധാരണകർമ്മങ്ങളെ തിരുന്നാവായെന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ട്, നവയോഗികളുടെ പ്രതിഷ്ഠയായ മേലുറപ്പായ മേലും മേലത്തന്നെ അനന്യസാമാന്യമായ ഇരട്ടിക്കൈതന്യവിശ്വാസത്തിന്നു കീഴ്ത്തിത്തുടങ്ങും, സമീപത്തുള്ള 'മലയാളത്തിലെ ഗംഗാനദി'യായ ദാമതപ്പുഴയിൽനിന്നും ചെറു പിണ്ഡം വെക്കുന്നതു പിതൃപ്രീതികൾമാണെന്നു പറഞ്ഞ പ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ളതും ആകകൊണ്ടു കൊല്ലത്തോടു ശിവമായിട്ടു അടുത്ത 'തൃപ്പാങ്ങോടു' ഉറക്കൊഴിവുകൾ ഉണ്ടായിട്ടു താനേകം മലയാളി മിശ്രങ്ങൾ അവിടെ സ്നാനവിശ്വാസം പ്രിയകൾക്കായി വന്നുകൂടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മാമാങ്കം ഉണ്ടാകുന്നതു പണ്ടിമാണ്ടു കൂടുമ്പോഴാണെന്നുമുഖ് പറഞ്ഞുവെക്കാം. മാമാങ്കം ഇരുപത്തൊട്ടു ദിവസം കൊണ്ട് അവസാനിച്ചുണ്ടാകുന്നതായ ഒരു മേഘോത്സവമാണ്. അതിനുള്ള വളരെ മേലുറപ്പുകളിലെ ദേവന്മാരെ (ഇരുപത്തൊട്ടുശവന്മാരെ എന്നാണ് കേട്ടിട്ടുള്ളതു്.) അവരവരുടെ അവസ്ഥാപാലങ്ങളുള്ള ആശോചനകളോടുകൂടി അ

വിടെ എഴുന്നള്ളിച്ചു കൊണ്ടുവരും. ആവക എഴുന്നള്ളിപ്പിൽ അതാതു ക്ഷേത്രനാഥന്മാർ അവരവരുടെ ശക്തിയോ യുക്തിയോ മഹിമയോ തത്ത്വമോ എന്തെല്ലാംമാർപ്പിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കേളികേട്ട തൃളിവചനം പുരതന്നെന്നമുക്കു വേണ്ടുന്ന അറിവു തരുന്നതിനാൽ അധിപം വിസ്തരിച്ചുനില്പാ. എങ്കിലും മാമാങ്കത്തിൽ എഴുന്നള്ളിപ്പിടുന്നതാണ്, അടുത്തകാലത്തു കോഴിക്കോടു നടന്ന 'തിരുവണ്ണൂർ ഭക്തശാസ്ത്രിയുടെ വിശ്വയമായ സമുത്സവിതരണമെന്നുള്ള സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം പരാമർശിച്ചാൻ പാടില്ല. ഇതു കൂടാതെ മാമാങ്കത്തിൽ എഴുന്നള്ളിച്ചുന്നതിൽ പ്രധാനമായ ആനമുക്കു മണികരം, പഞ്ചവ മുതലായും കൂടി സമുത്സവകൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു എന്നും പറയുന്നത് എത്രത്തോളം വിശ്വസനീയമാണെന്നറിയാതെ. എന്നാൽ പ്രസിദ്ധകവിമായ 'നുകസനേശ' കർത്താവിന്റെ വംശത്തിൽ പണ്ടു ഒരു വോരോസ്ത്രപാണ്ഡിതനായിരുന്നു എന്നു, അദ്ദേഹം തന്റെ ശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ചിലതിനെ അനുസരിച്ചുവന്നായി ഒരു വാദപരിഷ്കരിച്ച മാമാങ്കത്തിൽ എഴുന്നള്ളിച്ചിരുന്ന ആനമുക്കു പൊന്നിൻപാങ്ങുവ ആനം അറിയാതെ മോശിച്ചു എന്നു ഒരു ഐതിഹ്യമുണ്ട്.

മാമാങ്കം നടത്തിയാൽ അവസാനിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ മലയാളത്തിൽ രാജാവിന്റെ നിരയത്തിൽ യോഗ്യന്മാരായിട്ടുള്ളവരെല്ലാം അലയെഴുന്നേൽക്കും അവിടെ ചെന്നുചേരേണ്ടതാണെന്നു അന്നുള്ള മഹത്തമൻ പ്രത്യേകം നിർദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ചിലരുടെ ആഗമനം അവരും ദർശിച്ചുകാത്തതായിരിക്കത്തക്കവിധം ചിലർ ചില പ്രത്യേകാധികാരമുള്ള മുരത്തിയിരുന്നു. ഈ കൂട്ടത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ തമ്പുരാക്കന്മാരുടേയും പുണ്യനഗറിൽ തമ്പുരാക്കന്മാരുടേയും

[illegible][illegible]

ഇങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന കാലത്തിൽ ഓരോരാജ്യത്തും ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ ആദ്യം 'ഭാഗ്യമോഹി'യെന്ന് പെരുമാറിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൊടുമുടി 'മോഹി'യെന്ന് പേരുമെടുത്തത് ഇതേ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആദ്യം

നാക്കുളുടെ ചുവ്വരികളെ സാക്ഷിപ്പെടുത്തിപ്പോയ 'ഇഷ്ടവശമനുഷ്ഠനം' എന്ന തന്റെ പരദേശത്തുവെച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന കിഴക്കേവശത്തുള്ള 'ഉദകമംഗലം' എന്ന പേരിട്ട അതിർവരമ്പു തന്റെ സാമന്തമാജാക്കന്മാരിൽ ഓരോരുത്തരും പൂർണ്ണധികാരത്തോടു കൂടി കേളമൊഴുത്തെ ഓരോരുത്തരായി തിരിച്ച് അതിൽ നിശ്ചയിച്ച് ഉദകമംഗലം മാനുഷമനുഷ്ഠിതത്വം പ്രകടിപ്പിച്ച് 'തിരുനാഥ' എന്ന പേരോടെ 'വെള്ളപ്പുഴ' രാജാവിന് അധീനമാകയും, അതിനാലും പലതരം കാര്യങ്ങൾ അവരോടും അറിയുന്നതിനുമായി മാമാങ്കത്തിൽ പലതരം കാര്യങ്ങൾ വരുന്നതിന്നു സഹായം ചെയ്തിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

മാമാങ്കത്തിൽ പലതരം കാര്യങ്ങൾ സാക്ഷാദർശനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു 'തിരുവെട്ടു തിരു' എന്നും, ആ സ്ഥലത്തിന്നു 'തിരുവെട്ടു' എന്നും ഇതും പറഞ്ഞു വരുന്നതു, അവിടെ വളരെ വിശേഷമായ ഒരു സ്ഥലമെന്നു കേൾവിയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതുമാണ്. തിരുവെട്ടു തിരുവെട്ടു എന്ന പേരിൽ ആകാശത്തിൽ വെളിച്ചം ഉണ്ടെന്നു കേൾവിയിൽ അപ്പോഴത്തെ നീക്കം ചെയ്ത അപ്പോഴത്തെ ഇതും സമയത്തിനും തിരുവെട്ടു തിരുവെട്ടു എന്ന പേരിൽ വെളിച്ചം ഉണ്ടെന്നു കേൾവിയിൽ അപ്പോഴത്തെ നീക്കം ചെയ്ത അപ്പോഴത്തെ ഇതിന് 'അധിപതി' എന്ന പേരുണ്ടെന്നു.

നമ്മുടെ മാമാങ്കം വെള്ളപ്പുഴ രാജാവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കഴിഞ്ഞു വന്നിരുന്നതിനാലും മരിച്ചു കോഴിക്കാട്ടുന്ന മാമാങ്കത്തിൽ കച്ചവടത്തിന്നു മാത്രമായി മാത്രമെന്ന തന്റെ പ്രത്യേക സേവകനായ ചില മറ്റുള്ള

പുറകു അപ്പാരം സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലേയ്ക്കോ മറ്റു വല്ല രാജാക്കന്മാരുടേയോ ഭാഗത്തിൽ നിന്ന് ആരെങ്കിലും ഒരാൾ കൊള്ള കടന്നുവന്ന് ഇവിടുത്തെ സൈന്യങ്ങളെ ജയിച്ചു നിലപാടു നില്പാനുള്ള സ്ഥലത്തു പ്രവേശിക്കുന്നതായാൽനി ലപാടു നില്പാനുള്ള അധികാരം അങ്ങോട്ടും, അതുപോലെ തന്നെ താവിടുന്ന നിരപ്പുസ്ഥലം ഇവിടുത്തെ ആൾ ജയിച്ചു ചെയ്തിൽ ആസ്ഥാനം ഇങ്ങോട്ടും വിട്ടുകൊടുക്കത്തക്കതെല്ലാം ഒരു നിശ്ചയമൊക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിപ്പോൾ ആക്കം അത് യോഗ്യത എന്നറിയാമല്ലോ' എന്ന് പറഞ്ഞു.

രാജാവ് താഴെക്കിന്ന സമരത്തിനും ചെല്ലു പിന്നത്തെ മാമാങ്കത്തിന് അപ്പോഴാണ് പരിശിപ്പിച്ചതിൽ ആരും വ്യാസത്തിൽ അതിസമാധാനമായ ഒരുൊറ്റാ രാജാവിന്റെ സൈന്യത്തെക്കുറിച്ചും സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ ഭാഗം കിടന്നു ചെന്നു തോറ്റിട്ടുണ്ടാൽ ആ വഴിയ്ക്കു നിലപാടുനില്പാനുള്ള അവകാശം സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലേയ്ക്കു സിദ്ധിക്കും ചെയ്തു. അതിൽ പിന്നെ പല തവണയും സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലേയ്ക്കും ചെല്ലാട്ടോ രാജാവിന്റെയും സൈന്യങ്ങൾ സമീപം ഈ നിലപാടുനില്പിനെപ്പറ്റി മനോഭയങ്കരമായ പല പല വാളുണ്ടായിട്ടുള്ളതായി കേൾവിപ്പെട്ടു. എങ്കിലും അതിലൊട്ടും സാമൂതിരിപ്പാടുതന്നെ ജയിച്ചു. കേറിയ സ്ഥാനത്തു നിന്നും ഇറങ്ങാതെ തന്നെ മാമാങ്കം അവസാനിച്ചു എന്നാണ് ഐതിഹ്യം.

എന്നാൽ അന്നു മലയാളത്തിലുള്ള മറ്റു രാജാക്കന്മാർ ഈ സ്ഥാനപദ്ധതിയ്ക്കു സമാധാനമായി ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരുന്നവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതും അന്നു കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂർ മുതലായ തെക്കുള്ള രാജാക്കന്മാർക്കുള്ള പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ

[illegible]

ഇതു വരെ വിജയനഗറിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങളിലെ
രാജാവിന്റെ നാമം എഴുതി വെച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടുണ്ട്.

മോശക്കുമാറിന്റെ വിദ്യകളാലും മറ്റാരുമായും പലപ്രി
തരങ്ങൾക്കും മോശക്കുമാറിയ നന്മകൾ ഉണ്ടായി. എന്തുകൊണ്ട്
പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതല്ല. അതിൽ നന്മകൾക്കും പല
വർഗ്ഗക്കാർക്കും മോശ വിദ്യകളായി വിശിഷ്ടമായി കാണപ്പെട്ട
താമ്ര തന്ത്രങ്ങളും വാസനകളും വാഗ്ദാനങ്ങളും പ്ര
കടിച്ചപ്പോൾ യഹൂദന്മാർക്കും, മറ്റേവർക്കും പലതരം
സ്വാമിത്വസംഗതി പലവിധങ്ങൾ ഉണ്ടായെങ്കിൽ, അതിന്റെ
മുഖപരമായതോടൊന്നു തന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി നോക്കി
സ്വാമിസംഗമം നോക്കുന്നതിനുള്ള നിയമമെന്നും മറ്റും വേർതി
രുന്നതിനാൽ അക്കാലം വിദ്യാവിദ്യകളും കൂടി പലതരം
തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നതായിരിക്കാം.

‘അടവിമുക്തകാണ്ഡവെട്ടിയാലകുളിപ്പി
കുറിനവാലാവെട്ടിമുറിപ്പാലകുളിപ്പി
കാപ്പി പിടിപെട്ടു മരിച്ചിപ്പിപ്പിപ്പിപ്പിപ്പി
വാട്ടമെന്നിയേ മരിക്കാത്തതിൽ മനുഷ്യ
മൃഗാദിയിൽ മനുഷ്യനാണ് മറ്റേതെങ്കിലും
മൃഗാദിയിൽ മനുഷ്യനാണ് മറ്റേതെങ്കിലും
മൃഗാദിയിൽ മനുഷ്യനാണ് മറ്റേതെങ്കിലും’

[illegible]

വാക്കിനും അതിന്റെ പ്രയോഗത്തിനും ഇതരപ്ര
 ണ്ണമുള്ളതുകൊണ്ടു സംഭാഷണത്തിൽ നാമെത്രാളും മന

സ്തിരതയോടെയെന്നു പറയുന്നതില്ല. ആളുകൾ കെട്ടത്തക്ക
 മിച്ച് രാജാക്കന്മാരുടെ ആശോചനകൾ മാനുഷമനുഭവങ്ങളെ
 യോജനകളായി 'പുതുക്കുന്നതു'കൊണ്ടു പരസ്പരമുണ്ടാകു
 ന്ന ഉൽപ്പന്നവും വിഭജനവുമാണ് സമാധാനത്തിൽനി
 നു മുഖ്യമായി നമ്മുടെ കിട്ടുന്ന ഫലം. ഈ ഫലപ്രദതയ്ക്കു
 കേട്ടുകിട്ടുന്ന നാമമാത്രമായ സംഭാഷണത്തിന്നു തുനിഞ്ഞാൽ
 "ആശയവിനിമയം യോഗ്യതയും ദ്രവ്യമുമാണ്" എന്നു
 വീക്ഷിച്ചു അറിയപ്പെടുക. നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോൾ നട
 ക്കുന്ന സംഭാഷണങ്ങൾ മിക്കവാറും ഉദ്ദേശമില്ലാത്തതാണ്.
 ഇതു ചെയ്യരുതെന്നു പുരാതനസാർ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘പ്രായശ്ചിത്തം വിവിധമാം
 നമസ്കാരകനമിഷ്ഠസഹ
 പരിമാംസാഗ്രന്തമിത്യാ
 സപ്രാപ്യത്യ... ..’

പണ്ഡിതന്മാർ ഈ ഉപദേശത്തെപ്പറ്റി അറിവില്ലാ
 തവരപ്പെങ്കിലും അവരപ്പോലെ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തവരും
 രാജമില്ലെന്നാണ് അവരോടുകൊണ്ടു കാണുന്നത്. ഇങ്ങി
 നെ വരുത്തു ജനസമുദായത്തിന്റെ ഉല്പാദനവിധികളെ
 നല്ലതെ മറ്റൊന്നാക്കിയോ; എടുത്തുപോയോ? അപ്പോൾ
 യി ഒന്നാ രണ്ടോ സംഭാഷണങ്ങൾ പ്രദേശമുള്ളതായി കാ
 ണാറുണ്ട്; എന്നാൽ ഉദ്ദേശം പരപരിഹാസമായിരി
 ത്തും. ഇതിനേക്കാൾ ശോചനീയമായത് എന്നുണ്ടല്ല
 യ്?

സമാധാനസമയം അല്ലാത്തതുകൊണ്ടു പരിശോധന
 തായ ഒരു സമയമുണ്ടാകുമോ അല്ലാത്തതോ ആശയവിനിമയത്തെ
 ഒരു നിസ്സാരകാര്യമായോ ആണെന്നു വിചാരിച്ചു. മറ്റുള്ള വി
 ഭവകളിൽ ചെയ്തവയെന്ന പരിശോധന വിവിധ ചെ

സ്പർശത്തു് താങ്ങാറും. സംഭാഷണമാകുന്ന കാലഭംഗ വിനയങ്ങളെ പാലപ്പുക്കുണമെങ്കിൽ പഴക്കവൃശ്ചീവരമു മൂവർ തന്നെവേണം. ഇതു ഐതിഹ്യത്തവനാണെന്നിൽ പാലിനു പകരം കത്തും ചവിട്ടും സുവർണ്ണമാക്കിട്ടും. ഇപ്പുറത്തതിന്റെ താല്പര്യം ഒരു പാഠശാലയോ ആശാനോ വേണമെന്നല്ല. വിദ്യാകാണ്ടോ, സ്ഥാനമാനംകൊണ്ടോ, വയസ്സുകൊണ്ടോ, ധനംകൊണ്ടോ, പ്രമാണിത്വമുള്ളവർ വേണ്ടവിധം സംഭാഷണം ചെയ്യുതക്കിയാൽ പ്രാകൃതവരെ താനാവർത്തിച്ചുകൊള്ളും.

‘ഇദ്ദേഹം ചരിത്രം എഴുതുന്നതിനോടടുത്തുവന്നു. സമയപ്രമാണകരുത കോകസ്തനാവാതിരേ.’

ഉദ്യോഗത്തോടു കൂടി സാധാരണക്കാരെ വെറുക്കുന്നവർ ഉള്ളി വെറുക്കേണ്ടതായ കാർഷികരും അനവധിഭണ്ഡം. അത്തരം ഉൽപ്പന്നങ്ങളിൽ പ്രധാനമായും ഉള്ളവകളെ ആരും, അവസരം, വിഷയം, വിധി എന്നിവയിൽ ഒരു നല്ല ചിന്ത നൽകിയിട്ടില്ല.

[illegible]

പ്പോൾ കൂടിക്കാണാം. താൻ ഇന്നു തരക്കാരനാണെന്നു കൃഷ്ണനെ മാറിവിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ട്. താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സാമനേക്കൂടി താമരന്റെ കണക്കിലും അതുപോലെ ഒരു കൃഷ്ണനെക്കൂടി കൃഷ്ണന്റെ കണക്കിലും ചേർക്കാം. അപ്പോൾ ആരെ ആൾ എട്ടായി. ഈ എട്ടും മനുഷ്യരാണ്. അതിൽ സിംഹം, പുലി, പൂച്ച, കരകാൻ, വാലാട്ടിപ്പട്ടി മുതലായ നാസ്താലിവികളോടൊക്കെയും, പഞ്ചപക്ഷികളും ഭൃഷ്ടിയേയും മാത്രം ഭൃഷ്ടിയുള്ള ആ മുതലായ ജലജന്തുക്കളുമുണ്ട്. ഇതെല്ലാ മറിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ ആളെ അറിഞ്ഞ സംഭാഷണമാകൂള്ളൂ.

ആളെ അറിഞ്ഞാലുപോകാം, അവസരമറിഞ്ഞു സംസാരിപ്പൂണം. അവസരം തെറ്റിപ്പറ്റത്താൽ കളി കാര്യമായും കാര്യം കളിയായും രണ്ടും പതിവായും പോകുന്നതു നമുക്കുപറ്റാം നിത്യവാദവമാണ്.

‘അനവസരമേതൽപരിതം
സംഭാഷിതമപിഭവതിമാനായ.’

... ..
... ..

അവസരമറിഞ്ഞു സംഭാഷണം ചെയ്യാനുള്ള മിടുക്കിനെയാണ് ശുചിത്വമെന്നും പാശ്ചാത്യമെന്നും പറയുന്നതു്.

‘പ്രസ്തുവസദ്രഥോക്തം
സംഭാഷസദ്രഥോക്തിയാ
ആത്മശരണിസമരോപം
യോജാനാതിസചണ്ഡിതഃ’

ഇതറിയാത്തവനെ അപണ്ഡിതൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയാകുമിട്ടു. അസത്യൻ എന്നു തന്നെ പറയണം.

പിന്നെ നോക്കുന്നതു സഭാഷണത്തിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വിഷയത്തെപ്പറ്റിയായ്ക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ സഭാഷണത്തിൽ അവനാനുരാഗമന്യായംകൊണ്ടു വിഷയത്തിൽ നിന്നു വിചാരിക്കേണ്ടതില്ല. ഹോഹനതു മാനുഷ്യബുദ്ധിയുടെ സ്വഭാവമാണ്. ജ്ഞാനിയത്തിലും സംബന്ധമില്ലാത്തതിലും മെല്ലെപ്പോലീത്താ വിഷയം മറിച്ചറി സംസാരിയ്ക്കുന്ന ചിലരുണ്ട്. പ്രകൃതികൊണ്ടോ പ്രത്യേക വികൃതികൊണ്ടോ സംഭാഷണത്തിനീടേ വരുകൂടി. വിഷയം ആകെക്കുറിച്ചു വിമനഃശയം കലശലാക്കിപ്പോൽ മടക്കം പറഞ്ഞു മുമ്പു സന്നത കൊടുക്കാതെത്തന്നെ വിചാരിച്ചോടുകൂടി തട്ടിത്തിരിച്ച് ആ വിഷയത്തെ മററുന്നതു കേട്ടുനിൽക്കുന്നവരുടെ മുറയാം. അതിന്നു വശമില്ലാത്തതിനോ, 'എന്നിങ്ങനെയു ചേർത്തെന്നു വിചാരിച്ചു ഇരിക്കാതിരുന്നിട്ടോ, നാവിന്നു ലഗാനില്ലാത്ത ചിലരെ എന്തൊക്കിലും തൊള്ളുമിത്തോന്നിയതു പറയാൻ വിട്ടുനളകൊണ്ടുള്ള ദ്രാഗ്യം പറഞ്ഞാൽ പൊഴുക്കിപ്പു. വേഗം താമസിച്ചാതെ ദോലാപം തിരിച്ചു സഭാഷണത്തിൽ അറിയാതെ ചാടിയ്ക്കുന്നവനാണു് സ്നേഹിതൻ. അവനാണു് ബുദ്ധ്യ. അവനാണു് ഇരുക്കുന്മാരുടെ ഇരു. ആകെക്കുറിച്ചു പരക്കെ പറയാമെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് അതൊരു മിടുക്കാണെന്നു വിചാരിച്ച് അതിനെത്തന്നെ പറയാൻ കിടക്കിയിപ്പുണ്ടാകുന്ന നാക്കിനെ അമർത്തണം. അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ നമുക്കു വിവേകംകൊണ്ടേറ്റുപലം?

‘ഹീനാംഗാനന്ദിമിത്താംഗാൻ
വിദ്യാഹീനാൻവയോധികാൻ
രൂപദ്രവ്യമിഹീനഃശ്വ
ജാതിമീനാഃശ്വയാകന്തിപേൽ’

എന്ന ധർമ്മാപദേശത്തെ സദാകാലവും അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിന്നു മാത്രം നിശ്ചയബുദ്ധിയിട്ടുണ്ടാകുവാൻ വരുന്നവൻ പ്രയാസം.

എങ്കിലിന്നെ സംഭാഷണം ചെയ്യണമെന്നു പറയുന്നതാണ് സംഭാഷണവിധി എന്നു മുൻപറഞ്ഞതു്.

‘സത്യം നൃപായാൽപ്രിയം നൃപായാൽ
നൃപായാൽ സത്യമപ്രിയം
പ്രിയത്വനാശത്തന്ത്യം യാ-
ദോഷധർമ്മസനാതനം.’

വിത്തിന്നുളിൽ വൃക്ഷമെന്നപോലെ രം വിധിയിൽ അനേക സ്വാതന്ത്ര്യം ചാടുകയുണ്ടു്. ഇതാണപാദധരം, ഇതാണാശാധനമുതം. എങ്കിലും ഈ വിധിയിലെ സാരം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നേക്കാൾ അതിന്റെ അനുഷ്ഠാനത്തിന്നാണ് പ്രയാസം. നമ്മുടെ ദൗഷകളും കർമ്മങ്ങളും വിവേകത്തിനെ അവലംബിച്ചു നില്ക്കുന്നതാണെന്നിടൽ ശരിയായ നടപടിയും ഇണയാശയത്താൻ മാത്രമേയുണ്ടു. വാൽകൃം നിമിത്തം മനോവികാരങ്ങൾ തിരിച്ചുപോയിരിക്കുന്ന കിഴവന്മാരും ഇപ്രിയവും വന്നിട്ടുള്ള യതികളും ഒഴികെ മനുഷ്യരുടെ വാക്കു കർമ്മവും പ്രായേണ രാഗദോഷാദിമനോവികാരങ്ങളെ അവലംബിച്ചു വരുന്നതായിട്ടാണ് നാം കാണുന്നതു്. ആ വക വികാരങ്ങൾ അന്യേഷണകങ്ങളാണെന്നു ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു സംഭവത്തിലുള്ളവരും

കുടും വിദ്യയിലോ ധനത്തിലോ എന്തെങ്കിലുമൊരു സംഗതിയിൽ മെച്ചമുണ്ടായാൽ കൊള്ളാമെന്നാഗ്രഹം ഇല്ലാത്ത മനുഷ്യന്മാരോ എന്നുതന്നെ സംശയമാണ്. ഓരോ ആഗ്രഹം പ്രാപ്തത്തിൽ ഒരു സൽഗുണമാണെന്നിടവും അതിന്റെ വളർച്ചയിൽ അല്പം നോട്ടക്കുറവു വന്നപ്പോഴാൽ മിതശ്യാഗവും, പാണ്ഡിത്യവും എന്നീ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളായികലാശിക്കും. ആ രണ്ടു ദുർഗ്ഗുണങ്ങളുമുൾപ്പെടെ സത്യം സ്തുതാദീപ്തിയാദി വിധിയെ ലംഘിക്കാതിരിപ്പാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ അസത്യം പാടിപ്പറന്നതിന് അനാധി പ്രോത്സാഹകന്മാർ നമ്മുടെ ഉജ്ജ്വലിതനെ ഉണ്ടാകാമെന്നിടവും സത്യമേ പറയാവൂ.

‘സത്യം മറിക്കുറ്റം അതാധർമ്മം
ശാസ്ത്രത്തിൽ കാണുന്നതില്ലെന്നും.’

അങ്ങിനെയെന്നിടവും സത്യം പറയുന്നത് അനൃതജനങ്ങളായ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു മതിയാകുന്നതാണ്.

‘നിമിന്നാൽ പ്രാപ്തമാദേഹം
നേരിന്നാൽ പ്രാപ്തമാമതം.’

മേൽപറഞ്ഞതുകൊണ്ട് സത്യം പറയുന്നതു തന്നിടഗുണമാണെന്നും പറയാതിരിക്കുന്നതു വന്നിട ദോഷമാണെന്നും മാത്രമേ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. തന്നിടക്കേടാകുന്ന ഗുണമോ വന്നേക്കേടോ അന്യന്മാർ വരുന്ന ദോഷത്തെ പ്രധാനമാക്കിയാണ് തിരുവള്ളുവനയിന്നാൽ സത്യമോഷിതത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ

‘അന്യർഭാഷാചെയ്യാതെ
വാക്കുതാൻ സത്യഭാഷിതം.’

അതുകൊണ്ടാണു്

‘കുറമുറമുറന്നുനൽകിൽ
ചൊളിച്ചുസത്യവർത്തം.’

എന്നദ്ദേഹത്തിന്നു പദയുദ്ധമുണ്ടായിരുന്നു.

സംഭാഷണത്തിൽ പ്രിയം പറയുന്നതും അപ്രിയം പറയുന്നതിലുള്ളതും ഒരു ജനസംഘത്തിന്റെ ദീർഘനായമാറ്റം കരുതുന്നതിന്നും നമുക്കുതന്നെ സൈദ്ധാന്തികനും അത്യാശ്ചര്യമാകുന്നു. ധർമ്മമായ വഴിയിൽ നിന്നു പാതനാക്കി അന്യനെ സന്തോഷിപ്പിച്ചാൽ കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ അപ്രകാരം മൊത്തേണ്ടതു നമുക്കു മറുമാണു്. എങ്കിലും പ്രവൃത്തി, അധികാരം, ലിപ്തം, ‘താൻ പ്രമാണിക്കാ’ മൂലമായ ചിത്തഭാഗം പിടിപെടുവരും, പലേ കാരണത്താലും മറ്റുള്ളവർ പ്രിയമാ അപ്രിയമാ എന്നു നോക്കുന്നതിൽ ഏതെങ്കിലും അനൗചിതം വിചാരിച്ചാൽ കഷ്ടപ്പെട്ടുതന്നേക്കാം അവരെ അനുവർത്തിച്ചുപരിചരിക്കേണ്ടിവരുന്ന ശ്രദ്ധയെക്കൊണ്ട് ഈ വിധിയാലാക്കിക്കൊണ്ടാണു് അധികം തരമുള്ളതു്.

ഒരു സംഗതിയിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിപ്പാൻ അനുസാരിയായാ. നാമുപരിചരിക്കുന്ന രാജാ വാക്കുകൾ നമ്മുടെ റൂട്ടായും മറ്റുള്ളവർക്കു കാണുന്നതിന്നായി വീക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന രാജാ ചിന്തകളാക്കിയാണെന്നറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണു്. ചില ആളുകളായി നാം പരിചാരം തുടങ്ങുമ്പോൾ അന്യർ നമുക്കു ചെയ്യുന്ന ആനന്ദോപഹാരങ്ങൾ കൂടിയും കുറഞ്ഞും വരുന്നതാണല്ലോ. ഇതിനുള്ള കാരണം നാം ഒരു വാക്കിൽ പറയ

ശരിയായ സഹായത്തിനെ വേണ്ടതായ അറിവു
മാറിയാൽ ഏതെങ്കിലും ഭാഗങ്ങളോടു ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന ന
ല്ലത്. എന്നു മൗനത്തിൽ ഒരു മെച്ചം കണ്ടു. മൗനത്തിൽ
നല്ലവർത്തിൽ ഇന്നതിപ്പോഴും ഉണ്ടെന്നുവോ
ചിക്കുന്നത് ഭാഗ്യവശമാകാം. പ്രകാശവശം കണ്ട
കുറിയെന്നു നീക്കുന്നതിനെ വിചാരിച്ചു. ജനങ്ങൾ
കുറിയെന്നു വിചാരിച്ചേറും ചെയ്യാം. നല്ല പൂർണ്ണ
മാർഗ്ഗം മറ്റൊരു ശരിയായ സമരീതി പ്രകാരം ആരോ എ
ന്നെങ്കിലും വിട്ട് ആളുകളെ അകറ്റാം.

‘കാരുണ്യവസന്തഃവഹ്നിത-

பாடலாட்சுப்தவந்ஸஜதம்நாடி"சுதாநாடி

આવક, ૧૪૨૦૬૦૦૦-

നാമനാമം 'മതിനതില്ലോ.'

൧. ജിഹ്വ തസന്തോദഃ

புரட்சிப் போட்டியாளர்களின் தலைமைப் பங்கு என்னவாக இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து, அதற்கான வழிமுறைகளை வகுப்பிடுகிறார்கள். கருவரணத்திலேயே போட்டியிடுவதில் நாம் அடங்காமல் புரட்சிப் படைகளாக இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து, அதற்கான வழிமுறைகளை வகுப்பிடுகிறார்கள்.

ല്ലാം നമുക്കു പ്രായം ചെല്ലുമ്പോൾ ഭയാവഹങ്ങളായിച്ചമയുന്ന. നമുക്കു പ്രായം കൂടാതെയാ കരുതലും കൂടിവന്ന് ഒട്ടരികിൽ ഭയമെന്നതന്നെ മനസ്സിന്റെ പ്രധാന വികാരമായിത്തീരുന്നു; പിന്നീടു ജീവിതത്തിന്റെ സ്വപ്നമാലയ്ക്കു അവശേഷം അവസാനകാലത്തെ ദീക്ഷിവന്നുവെന്നോ മിമിമിവിരയ സന്യാസിക്കാനോ ഉള്ള നിശ്ചയതയ്ക്കുതക്ക ആശ്രയമായി ഭവിക്കുന്നു.

മാതൃസ്വഭാവത്തിലെ ഈ വിപ്രതിഭാസം ചിതറുന്നതാണ്; എന്നാൽ ഇതു പാണ്ഡിത്യമൊക്കെ പ്രാപ്തം ബാധിക്കുന്നില്ല. ജീവിതത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞഭാഗംകൊണ്ടു വരാതിരിക്കുന്നതിന്റെ ഗുണഭോജനങ്ങൾ നിരൂപിക്കുന്നതായാൽ ആയത് ഉഗ്രരൂപമായിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇതേവരെ ഉദിച്ച ഭോഗങ്ങൾ ഒന്നും എനിക്കു പരമാത്മകമായ ആനന്ദത്തെ നൽകിയില്ലെന്ന് അറിയും എന്നോടു പറയുന്നു. ഇനി ഭോജ്യമാണങ്ങളേക്കാൾ ദൂരത്തുള്ളതല്ലാത്തപ്രബലങ്ങൾഎന്ന് ഇന്ദ്രിയങ്ങളും അവധാരണം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അന്തഃവായു ഇന്ദ്രിയങ്ങളും ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി വ്യയം തന്നെ; നാളെ രണ്ടിനേക്കാളും ബലവത്തായ ആധിപത്യമുള്ള ഉദാത്തതെ സമഗ്രകുറ്റിതമായ സൗന്ദര്യത്തോടു കൂടെ പുരാതനത്തിൽ സമീകരിക്കുന്നു; ഏതാ ഒരു ആനന്ദം ഇനിതും അതിദൂരത്തിൽനിന്ന് അങ്ങോട്ടു ചെല്ലാൻ എന്നെ സംശയാപനം ചെയ്യുന്നു. ഒരു തേക്കുന്ന ചുരുക്കുകിടക്കമെന്നപ്പോലെ ഒരോ തോൽവിതും എനിക്കു ഭൂതാസക്തിയെ വശീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നിരൂപിച്ചുനോക്കുവിൻ മഹാജനങ്ങളേ! വയസ്സിനോടു കൂടി വളർന്നുവന്ന ഈ ജീവിതസ്തംഭത്തിന്റെ ഉപദേശമെന്തു? എന്തിനാലാണ് കിട്ടിയായും ഫലമില്ലാത്ത ഒരു ശക്തി

നമിത് നാം ആത്മസ്ഥിനെ മക്കിടുന്നതിന് ഈവിധം അധികതമായി യത്നിക്കുന്നത്? നിത്യനി മനുഷ്യജാതിയെ വിവരിച്ചുനന്നിപ്പിച്ചു ലാഗതകൊണ്ടു നമ്മുടെ ദോഷത്തെ മെച്ചപ്പെടുത്താനും നമ്മുടെ ജീവിതത്തെയും വലിപ്പിക്കുകയും ആനന്ദത്തെ എല്ലാം ഇറുപ്പിച്ചെടുത്തിൽ നിന്നും അപമാപിച്ചു നൽകുന്നതിനു കൊടുത്തു ബലപ്പെടുത്തുകയും ആണോ വന്ദനം? ജമാമൈശ്വര്യദാതാത്ത് ആകാശനാകുമ്പോഴും മൈവനത്തിനു സതപ്രജാപുത്രത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിനധികം കൃത്യവും ഇല്ലാതിരുന്നെങ്കിൽ വൃദ്ധനായിത്തീരുന്നതും അശുഭമായിരുന്നു; മെച്ചപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്താൽ ദൈവികപിന്നെത്ത ബാധിക്കുന്ന അസംഖ്യകളായ ആചാര്യരും, ജീവിച്ചിരുന്നതും സുഖസദാവും ഒന്നും മേലാൽ ഇല്ലെന്നുള്ള ബോധവും ശുശ്രൂഷയായ പ്രാണനെ സ്വപനമുൾക്കൊണ്ടതന്നെ അവസാനിപ്പിക്കാൻ അവനെ പ്രാബാധിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അന്ധമായ ഏതുകാലത്ത് അവനെ മറന്നിട്ട്, രീതിമാരുടെ ഓട്ടത്തിൽ അവനെ അത് ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിനു വശസ്സമായ വിവരമെന്ന മുറയ്ക്കു മനേക്കുന്നതായ ഒരു വിവര കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചുരുക്കമു വസ്തുക്കളിൽ നമുക്കുള്ള സൗകര്യ സാമാന്യ ന അവലോകനം പരിചയത്തിന്റെ ഒരു ന്യായം വളർ കുന്നു. 'ഞാൻ വളരെ നാൾ കഴി പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പക്ഷേ തുണ്ട് വിഴിഞ്ഞു കളയുന്നതു എനിക്കു സമ്മതമായി വരികയില്ലെന്ന്' ഒരു പരമ്പ്രാസികാർത്ഥൻ വേദാന്തി പറയ ന്നു. ചിരപരിചയത്താൽ ഒരു കൂട്ടം പട്ടാമ്പി പട്ടാമ്പിയിട്ടിരി ക്കുന്ന മനുഷ്യന് താൻ അറിയാതെത്തന്നെ ആ പട്ടാമ്പിക്കുള്ള കണ്ടുകൊണ്ടിരിപ്പാൻ പ്രിയപ്പെടുന്നു. കേവലം അജ്ഞാത ബലത്താൽ അതുകൾ ഒന്നു സന്ദർശിക്കുകയും പണിപ്പെടും

ട്ട അതുകൾക്കു വേർപിരിയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനാലാണു വൃദ്ധനായ്ക്കു എപ്പോഴായിരുന്നാലും അത്യാഗ്രഹമുണ്ടാകുന്നത്. അവർ ചോകത്തേയും അതിലുള്ള സകല വസ്തുക്കളേയും സ്നേഹിക്കുന്നു; അവർ ആയുസ്സിനേയും അതിനാലുള്ള പ്രയോജനങ്ങളേയും സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇത് അവർക്കിടയിൽ സുഖപ്രദമാണെന്നതിനാലല്ല. പിന്നെയോ, ഇതുകൂടാതെ അവർ ചിന്ത പരിചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിലാകുന്നു.

മാർഗ്ഗശാലി എന്നു കീർത്തിപ്പെട്ട ചീനരാജാവു സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തപ്പോൾ പൂർവ്വരാജാക്കന്മാരുടെ രാജ്യഭാരകലത്തു ന്യായരഹിതമായി കാരാഗൃഹത്തിൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരെ എപ്പോൾ വിടുതൽചെയ്താൻ കല്പന കൊടുക്കുക ഉണ്ടായി. ഈ അവസരത്തിൽ തങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി ഉത്തമമായ പരവശൻ വന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു തേജസ്വിയായ വൃദ്ധൻ കാണപ്പെട്ടുകുറുണ്ടായി. അയാൾ മാത്രവർത്തിയുടെ കാക്കൽവിനാശംകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം വിജ്ഞാപനം ചെയ്തു. 'ചീനരാജ്യത്തിന്റെ പിതാവായ മഹാമോഹവ! ഹൃദയസ്സമുത്തൽ കാരാഗൃഹത്തിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ട് ഇപ്പോൾ വൃദ്ധ-വൃദ്ധനായ ഒരു മഹാപാപിയെ നോക്കുന്നു. അപരാധഗന്ധാസ്പൃഷ്ടനെന്നിലും ഞാൻ എന്നെ കുറപ്പെടുത്തിയവരെ നേരിട്ടു കാണുന്നതിനുപോലും ഇടതരാതെ ഓടിക്കളിപ്പുപ്പെട്ടു. ഞാൻ ഏകാന്തത്തിലും അന്ധകാരത്തിലും വസിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ രംഗമായിരിക്കുന്നു. കഷ്ടനാശിനി എന്നിങ്ങനെ പരിചയമായി. ഭവാനെൻ പ്രചാരാൽ എന്നിക്കു വീണ്ടും കാണുന്നതിന്നു സംഗതിയായ പക്ഷൽ വെളിച്ചത്തിന്റെ ദർശനപ്രദത്താൽ മോചന കണ്ണുകൾക്കുളളിത്തന്നെ എന്നെ

ആശംസിപ്പിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വല്ല സ്നേഹിതരേയും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനായി ഈ തെരുവുകൾക്കൊക്കെയും ഞാൻ ചുറ്റിനടന്നിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ എന്റെ സ്നേഹിതരും കടാമ്പവും സംബന്ധിക്കൂറു എല്ലാം മരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എന്നെ ആരും ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ അല്പേപ്പി വെണ്! അധഃസ്ഥനമായ ഏകാന്തതയുടേപ്പോലത്തെ എന്റെ പഴയ കാരുഗ്രഹത്തിൽ കഴിച്ചു മുക്കുന്നതിന് എനിക്ക് അനുവാദമുള്ളതും. എന്റെ കാരുഗ്രഹത്തിന്റെ ഭിത്തികൾ ഏറ്റവും വിളംബരക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അമരനരയ്ക്കു കാര്യം എനിക്കു സന്തോഷകരങ്ങളാകുന്നു. ഇനി ഏതെന്നാൽ ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതല്ല. അത്രയുകാരും എന്റെ യൗവനം കഴിച്ചുകൂടിയ ഇടത്തിൽ (അപ്പോഴപ്പോൾ) എന്നെ വിടുതൽമൊരു; ആ കാരുഗ്രഹത്തിൽ തല്ലാതെ നയിക്കുവത് എനിക്കു സങ്കടമായിരിക്കും;

ഈ വൃദ്ധനാ കാരുഗ്രഹവാസത്തിലുള്ള സാരമേ നമുക്കു കാണാവതും ജീവിതത്തിലുള്ളതിനോടു നമുക്കു നിയമപരിപാടത്താൽ കാരുഗ്രഹത്തോടു നമ്മുടെ അഭിപ്രായം ചുരുക്കമുള്ള വസ്തുതകളിൽ നമുക്ക് അറിയുന്നതും. നമ്മുടെ വാസസ്ഥലം നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. എന്നാലും ബന്ധുവാസത്തിന്റെ ദൈർഘ്യവും നമുക്കു ബന്ധനകൾക്കുണ്ടാകുന്ന വാസസ്ഥലത്തെ വശിപ്പിക്കുന്നതുമുള്ള. നാം നമുക്കുള്ള മരണവും, നാം പണിചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത വീടുകൾ, നാം ഉല്പാദിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പുത്രപൗത്രാദികൾ, ഇതെല്ലാം നമുക്കു ഇപ്പോഴായിട്ടുള്ള ബന്ധത്തെ ദൃഢീകരിപ്പിച്ചും വേർപാടിനെ തീവ്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജീവിതത്തെ ചെറുപ്പക്കാർക്കു പുതിയ തോഴനേപ്പോലെ ഗണിക്കുന്നു. ഉപദേശശിഷ്യയല്ലാത്ത മൈത്രി അറിവിനേയും വിനോദത്തേയും നന്നെ

പോലെ ജനിച്ചിരുന്നു. മൈത്രീചന്ദ്രനായ വസ്തുവിന്റെ സന്നിധാനം പ്രീതിയെ ഉളവാക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതൊക്കെ ഇരുനാലാം നാം അതിനെ അത്രാളരെ ആദരിക്കുന്നില്ല. കിഴവരായ നമ്മുടെ ദുഷ്ടിയിലാകട്ടെ ജീവിതം ഒരു പഴയ സ്തോമിതന്റെ മട്ടിലാണു്. അതിലെ പലിശാസകടകളെല്ലാം പലതരം പ്രയോഗിച്ചു പഴകിപ്പോയിയിരിക്കുന്നു. നമ്മെ ഔദ്യോഗികമാക്കത്തക്ക ഒരു പുതിയ ഉപദ്യോഗവും ഇനി ശേഷിച്ചിട്ടില്ല. വിനയം ജനിച്ചിരിക്കത്തക്കതായ ഒരു പുതുശോഭിക്കാകട്ടെ ഇനി കാണുകയുണ്ടില്ല. ഇക്കിഴിയൊക്കെ ആയാലും നാം ജീവിതത്തെ സ്തോമിക്കുന്നു. ഇനി ഇതിൽ യാതൊരു ഭാഗവും അറപ്പാക്കിയിട്ടു കിടക്കുന്നില്ല. എന്നാലും നാം അതിനെ പിന്നെയും സ്തോമിക്കുന്നു. കറുത്തുവരുന്ന ആ മുതലിനെ കൈമുറക്കി ചിലവുചെയ്യുന്നതിനു നാം കരുതുന്നു. ഒടുവിൽ വേർപാടിയിട്ട് റ്റുറുക്കു മരിച്ചുനടക്കുന്ന ഒരു മുഴുവൻ അന്നദമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

11. ആചാരവിശേഷങ്ങൾ.

തന്റെ സ്വന്തം മനസ്സിന്റെ ഗതി പ്രവൃത്തിക്കന്തോയത്തിനും അനുസരിച്ചതാകുന്നു എന്നു്, തന്റെ അറിവായത്തിനു വിശേഷം പറഞ്ഞ അന്ത്യമാർ വിശേഷിച്ചാത്തവരാകുന്നു എന്നും വിശദീകരിച്ചു പറയുക മിക്കവാറും ക്ഷേമമുള്ള ഒരു ദോഷമാണു്. ഈ ദോഷം അഭേദബാധ്യനെ മാത്രമല്ല, സമുദായത്തേയും അധീഷ്ഠനെന്നെന്നുള്ള അല്ലാ ആലോചിച്ചാൽ പൂർണ്ണമാകും. നൂറുകൊണ്ടു നല്ലതും

സ്രീകർക്ക പ്രധാനാസനം നൽകപ്പെടുന്നമെന്നാണു
 ആംഗവസമുദായത്തിന്റെ നിയമി. ഇതു സ്വപ്നാഭയാക
 നമെന്നും, സ്രീകർ സമുദ്രത്തിൽ വരുന്നതിന്നു കൂടെയും യോ
 ഗ്യതയില്ലാത്തവരും ചെങ്കിയിൽ സഞ്ചരിച്ചാൽ ആവശ്യ
 പ്പെടുന്ന അവനരങ്ങളിൽ മുഖം മൂടിയിരിക്കേണ്ടവരുണ്ടെന്നു
 സഹോദരൻ മഹാശാലസമുദായംപോയിക്കുന്നു. മൂക്കുതുളയ്ക്കു
 കരണം അഴകുകയും കൂടെ കൂട്ടം കൂട്ടംകൂടാത്ത അ
 ഴകരണം കൂട്ടം. കാലകളെന്തെന്നു ചോദിച്ചാൽ സ്രീകർക്കു ചു
 ബ്ബകൾ കൂടെ കൂട്ടം മൂന്നു ദശരണ്ടുകളും വൃത്തംകൂടുന്ന
 തരം ധരിച്ചാൽ അതുകൊണ്ടു പലസാദിച്ച ദീപങ്ങളി
 ലുള്ള മിവ കിരണങ്ങൾക്കു പലമം. ഇങ്ങനെയൊക്കെയുള്ള
 രാജ്യത്തിൽനിന്നുള്ള അതിദോഷംകൊണ്ട് അവസാനിക്കുക
 യില്ല. സമുദായം ഒരു അംഗമായിത്തീർന്നു മറ്റൊരു അ
 വസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുന്നതിനോടുകൂടും സമുദായങ്ങളുടെ അ
 ഭിപ്രായങ്ങളും പാവത്തിന്നനുസരിച്ചു മാറിപ്പോവുകയാണു.
 നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ ഈ കാലങ്ങളിൽ നടപ്പായിരിക്കു
 ന്ന ആചാരങ്ങളും മറ്റാകട്ടെ ഭവതി എത്രയും മേന്മയായാ
 കുന്നു എന്നു നാം പരിശോധിച്ചു പ്രതിപാദിക്കാം. എന്നു
 തന്നെയല്ല നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളും മറ്റാകട്ടെ തന്നെയോ,
 അപ്പോഴിൽ അതുകൾക്കു അനുസരിച്ചോ, ആയിരിക്കും അ
 ന്വയമുദായങ്ങളിലും നടപ്പ് എന്നു കൂടെയും നാം മനസ്സുറ
 യാക്കത സമർപ്പിക്കുക പരിവർത്തം. എന്നാൽ രോ നിമി
 രം എത്രയും അഞ്ചുപോലുള്ളതെത്ര. പരിവർത്തത്തിൽ
 നമ്മുടെ ഉന്നിതവരും നമ്മുടെ നിയമിയിൽ എത്തി
 ടില്ലാത്തവരും ഈ രണ്ടു വകയായും സാമുദായങ്ങളായും മ
 ററം ഉള്ള എല്ലാ സാധകികളിലും നമ്മിൽ നിന്നു ഭേദിച്ചാ
 കുന്നു ഇരിക്കുന്നതു്. മനോഹരമുദ്രിന്റെ പ്രധാന വേഷ
 മോട്ട സംബന്ധിച്ച മിവ അപരിഷ്കൃതന്മാർ അനുസ്മരിച്ചു

ചോരുന്ന ആചാരങ്ങളെയും മറ്റാകളെയും എടുത്തു കാണിച്ചു തെല്ലാത്ത സിദ്ധാന്തത്തെ വിശദീകരിച്ചു നന്നായിത്തന്നെ എന്റെ പുസ്തകം.

൧. ശിശുജനം സംബന്ധിച്ച ആചാരങ്ങൾ.

പ്രസവിച്ചുക എന്നുള്ള കർമ്മം പരിഷ്കൃതസമുദായങ്ങളിലൊന്നുവണ്ണം തന്നെ അപരിഷ്കൃതസമുദായങ്ങളിലും സ്ത്രീകൾ തന്നെയാണു നടത്തുക പതിവ്. 'അ ബ്രഹ്മാ ഇ സ്മാമഹം പൊനാൻ, ഇസ്മാമഹം യാക്കോബെ പൊനാൻ' എന്നിങ്ങനെ ഖ്രിസ്തീയവേഷങ്ങളുടെ തമിഴ് തലമുടിയിൽ ഉള്ള ഒരു ഭാഗത്തിൽ നിന്നു പഴയ കാലങ്ങളിൽ പുരുഷന്മാരായിരുന്നു പ്രസവിച്ചതെന്നും എന്നാൽ ഇക്കാലങ്ങളിൽ ആ പ്രസവമേറിയ പ്രൗഢിയെ സ്ത്രീകളിലേക്കായി നീക്കി വെച്ചു. ഈശ്വരൻ ഏതൊരു ആകുന്നു എന്നും ഒരു പക്ഷേ ഹി പരമേശ്വരിയുടെ പ്രസവിച്ചതായി കേട്ടുകേൾവിപ്പെട്ടു മിമിഷാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നവരാതെ വാസ്തവമല്ലെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നാൽ 'പെററുകിടക്ക' എന്ന ക്രിയ പുരുഷന്മാർ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതായ അപരിഷ്കൃതസമുദായങ്ങൾ അനുവധിച്ചു. വെസ്റ്റിൻഡീസിദ്ധുള്ള കർമ്മങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രസ്താവംശത്തിൽ, ന്യൂറേർ എന്നൊരാൾ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു—ഇവരുടെ ഇടയിൽ പ്രസവശേഷം സ്ത്രീ 'പെററുകിടന്നു' കൂടുതൽ ദൂരമെന്നുള്ള ആവശ്യം ഇല്ല. അവൾ ഉടനെ തന്നെ പതിവുപാലുള്ള പണികളിൽ പ്രവേശിച്ചു നടക്കുന്നു. എന്നാൽ അവളുടെ മേന്മാവ് സുഖക്കേട് നടിച്ച് കിടക്കുകയും, മോഹിയായ ഈ മനുഷ്യനെ കാണാനായി അന്യന്മാർ വന്നുതുടങ്ങുകയും, മറ്റേപോലെ മിക്കിടക്കുകയും ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തതായി നടന്നു.

കൊണ്ടിരിക്കാം. ഈ ഏല്പാടുകളെ ഒരു നേരംചോക്കായി
 ുമറാം അല്ല അവർ ഗണിക്കുന്നത്. പൊറുകിക്കുന്ന
 പുരുഷൻ സമീക്ഷണം കല്പുപാടുകൾ അനവധിയാണാം.
 ആദ്യത്തെ അനുദിവസം അയാൾ യാതൊന്നും ഭക്ഷിക്കാ
 തെ കഴിക്കണം. പിന്നത്തെ അനുദിവസങ്ങളിൽ, ഒരു
 വക ഭ്രാവകം മാത്രം നൽകപ്പെടും. ഇതിൽ ശരീരപോഷ
 നത്തിനു ആവശ്യമായ വസ്തുക്കൾ തുല്യം കറവാതിരി
 ക്കുകയാൽ, ഈ അനുദിവസങ്ങളും ഒരുവിധം ഉപവാസം
 തന്നെ എന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പിന്നെ ഒരു മാസ
 ത്തേക്കു ഈ പാനീയവും മറ്റുവിധപോലെയുള്ള ഒരുവക
 കിടന്നു മാത്രം ആയിരിക്കും ആഹാരം. ഈ കീഴ്ജ്വലന്റെ
 അകത്തുഭാഗം ചുരണ്ടിടോടൊന്നു ഏഴുത്താണ് പൊറു
 കിക്കുന്ന പുരുഷൻ കിട്ടുന്നത്. ഈ കീഴ്ജ്വലന്റെ പുറം
 മാത്രം ഒരു തൊട്ടിപ്പാലെ ശോഷിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള
 തൊട്ടുകൾ ഈ പുരുഷന്റെ പ്രതാനന്യന്തത്തിന്റെ നാ
 ള്വതം ദിവസം ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ന്യായയിൽ ഉപയോഗിക്ക
 പ്പെടേണ്ടവയായ്ക്കാൽ അതുകളെ അവർ പ്രത്യേകം സൂ
 ക്ഷിച്ചുകാക്കുന്നു. ഈ ന്യായ്യ വന്നുചേരുന്ന ആദ്യകൾ ആ
 ധ്യമായി ചെറുത്തു കടക്കും, പൊറു കിക്കുന്ന പുരുഷന്റെ
 സ്വർഗ്ഗംഗങ്ങളും അധമീശകൾക്കുള്ളതൊണ്ടും ഭൂമിത്ത
 ല്ലുള്ളതൊണ്ടും കത്തി മുറിച്ച് രക്തം പുറപ്പെടുവിക്കുക എ
 ന്നുള്ളതാകുന്നു. ഇതിന്റെ ശേഷം ആ ദീക്ഷിപ്പുണ്ടാകുന്ന
 ഒരുതരം കരുമുള്ള ഇട്ടു വെള്ളം വെച്ചു, അവർ ഈ പുരു
 ഷനെ കുളിപ്പിക്കുന്നു. ഈ മുളകുവെള്ളം മുറിവുകളെ സു
 ശ്ലിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന വാദന കഠിനമായിരിക്കുമെന്നു
 പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതിനെ സമീക്ഷാതെ പ്രവചിക്ക
 ന്നതിനോ മറ്റൊരു ആകാശിക്കുന്ന പുരുഷൻ ഭിക്ഷുവനും
 പാപിസ്താനനും മറ്റും തൽക്കുണം അധിഷ്ഠിപ്പിക്കപ്പെ

ഭം. സാന്നാതന്മാരും താമര താമരയെ ദ്രോണി പ'ന്ന
 യും മുഖവിവർത്തനപ്പാത്രം കിടത്തിയതിന്റെ ശേഷമാണ്
 നവ്യരും താമരകളും ഒരുമ ഉണ്ടാകുന്നത്. പിന്നെയും
 ചില ദിവസങ്ങൾ കൂടെ ഇങ്ങനെ കിടന്നു കഴിച്ചുപറ്റിപ്പോൾ
 ഏഴുനേറ്റുപാടും നടപ്പും എപ്പോഴും ഈ പുഷ്പങ്ങൾ താമര
 വാടും നിറയുകയും ചെയ്യും. എങ്കിലും ഈയൊരു ആചാരം
 തേക്കു മറ്റു ചില പ്രത്യേക കഥകളും മതപ്രകാരേ
 യും കേൾച്ചുകേൾക്കുന്ന ഒരു നിമിത്തമാകുന്നു. ഇങ്ങനെയൊരു
 പ്രകാരം ഏകദേശം ഒരു മാസം വന്നാൽ ശിശുവിനു
 വേണം നേടാനിരിക്കുന്നതോ താമരയുടെ വിശേഷം. ഈ
 കാലാവധിയിൽ നിന്നും താമരയെക്കൂടി ആചാരം
 കേൾച്ചാൽ, ഈ സമയത്തുപോലും ശിശു കൈകൾനോക്കും
 നോക്കിയിരിക്കാനും കഴിയാം. എങ്കിലും താമരയുടെ ഈ
 തിരിച്ചു ആചാരവിശേഷങ്ങൾക്കു ഒരു കണക്കും കയ്യ
 മില്ല.

തേക്കു ആചാരമുള്ളതുകൊണ്ടു കിടക്ക തീർത്തപ്പോൾ ഒരു
 കൂടെ കിടക്കുന്നവരുടെ ഇടയിൽ താമരപ്പൂവ് നേശനിയം
 യ ഒരു (ഘൃതാദി) സാന്നിദ്ധ്യം വേണ്ടതാണെന്നു
 കേൾക്കണം. ഞാൻ ഇവയിൽ ചിലതെക്കൊണ്ടു ഒരു ചീ
 കെട്ടിക്കെട്ടിയായിരുന്നു. പതിനാലു ദിവസം വന്നാൽ
 തേക്കുവേണം വെക്കുന്നതും അവിടെ ഒരുവൻ പാത്രം ഉ
 ണ്തതുകൊണ്ട് 'എന്താണു താമര സുഖമില്ല' എന്നു
 ഞാൻ ചോദിച്ചു. 'സുഖമേകുന്നതല്ല, താമരയുടെ ദാർ
 ഇന്നു പ്രസാദിച്ചു. ഈ വക കേൾച്ചാൽ ശിശു ശരിച്ചു
 പോകുന്നതാണ്' എന്നായിരുന്നു മറുപടി. 'താമരയുടെ സുഖ
 കരം പ്രസാദിക്കുന്നതും ഉപാധിയും ഒരു കണക്കും താ
 മരം ആചരിക്കുന്നില്ല' എന്നു പിന്നെയും ഞാൻ പറഞ്ഞു
 തിന്ന 'നിങ്ങൾ സാന്നിദ്ധ്യം വേണം, താമരയുടെ ജാതിപാത്രം

പ്ലേ' എന്ന നല്ല ചങ്കറപ്പോട്ടകുടെ അവരിൽ ചിലർ വാദിച്ചു. ഇതുകൊണ്ടും ഞാൻ മടങ്ങിയില്ല. അവരിൽ കരാ വിവരമുള്ളവനെന്ന് എനിക്കു തോന്നിയ ഒരുവനെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാനും സാധാരണത്തിൽ ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു. "ചങ്ങാതി! ഇതിന്റെ വാസ്തവം പറയണം. ശിശു ജനനത്തിൽ തെറ്റോ സന്തോഷിക്കുകയാണു്. വിജയ സമ്പ്രദായം നൃത്തവും കൈചൊടിപ്പുമായി ഉണ്ടാവും. നിങ്ങൾ എന്താണിഷ്ടമെന്നു പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതു്?" ഇതിങ്കലും ആ കിമാതന്നെ ശാന്തതയോടെ ഉണ്ടായില്ല. ഭംഗസ്ഥാനീയങ്ങളെപ്പറ്റി പിതാവു പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കാത്തതാൽ, തന്നിൽനിന്നു അകലിക്കുകയും, തന്റെ അംഗമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശിശുവിന്നു തീർപ്പുമാരും മരണമാരോടോ സംഭവിക്കുകയാണെന്നാണു് എന്നുള്ള അവന്റെ വിശ്വാസം എത്രയും ഉറപ്പുതായിരുന്നു.

ഡോക്ടറാഫർ എന്ന ജന്മിത്തു മിഷ്യനരിയും, തെക്കെ അമേരിക്കയുടെ ഇടയിൽ പല ഇടങ്ങളിലും ഈ ആചാരം ഉണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു സാക്ഷിയാണ്. മാത്രപ്രസവിച്ചിരിക്കുന്നതു നിമിത്തം തന്നിട്ടു പുകയിലപ്പൊടി വേണ്ടാ എന്നും, അതു വലിച്ചാൽ തന്നിടങ്ങാകുന്ന തൂണു് ശിശുവിന്നു ഉപദ്രവകമായി ദുഃഖപ്പെടരുമെന്നും ഒരു കിമാതൻ ഈ മിഷ്യനരിയോടു തന്നെ പറയുകയുണ്ടായി. ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ ശിശുക്കളുടെ മരണത്തിന്നാകാശമോറ്റുപോയതെ പ്രതലഗതെന്നുതാണു് കാരണമായി നന്നല്ലിക്കു പറിച്ചു്. ഭംഗം വെക്കുകൊണ്ടുതന്നെ, താങ്ങുപോരുന്നതും, അതിലാണെന്നു കണ്ടിപ്പോലും മാത്രം കിടക്കയുടെ മേത്തലിൽ കാരണമായി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ശബ്ദം പിടിക്കുന്ന മരണാശങ്കയാണു് അവിടങ്ങളിൽ മിക്ക പാവനങ്ങളിലും കാണാൻ.

അസ്വാഭാവികമെന്നു പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്ന ഈ ആചാരം എങ്ങനെ ഉണ്ടായി എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി പണ്ഡിതന്മാർ ഇന്നും ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ബക്കോഫൻ എന്ന പണ്ഡിതന്റെ മതത്തെ പലരും ആദരിക്കുന്നുണ്ടു്. പിതൃനിഷ്ഠയും ചെയ്യുന്നതിന്നു നിവൃത്തി ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടോ എന്നോ, ശിശുക്കൾ മാത്രസ്വത്തായിട്ടും മാതാക്കന്മാരുടെ കടുംബത്തിൽ ചേർന്നവരായിട്ടും ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഇങ്ങനെയുള്ള വിചയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രത്യേക അന്വേഷണം ഉള്ള വിദഗ്ദ്ധന്മാർ എല്ലാവരുംതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ അവസ്ഥയിൽ സമുദായം ദീർഘകാലം ഇരുന്നതിന്റെ ശേഷം മാത്രമാണു ശിശുക്കൾ പിതാക്കന്മാരുടെ വംശത്തിലാണു് ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നുള്ള നവീന നാമക അഭിപ്രായത്തിന്നു പ്രാബല്യം ഉണ്ടായതു്. അങ്ങനെയൊന്നായിൽ, മാതൃഭാഗവത്സവത്തിൽ നിന്നു പിന്തുടരിതാവസ്ഥയിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു തുടങ്ങുന്ന ഒരു വർഷം, ഒരു സമുദായത്തിന്റെ പരിണാമചക്രത്തിങ്കൽ അവശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ പ്രത്യേകവ്യത്യാസിമിരിക്കുന്ന സമുദായങ്ങളിലാകുന്നു, പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീ വൃത്തിയെ ആചരിക്കുന്ന ഏർപ്പാടുകൾ കാണപ്പെടുന്നതു എന്നാകുന്നു ബക്കോഫന്റെ പക്ഷം. ഈ പ്രത്യേകവ്യത്യാസിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള അസ്വാഭാവികങ്ങളായ ആചാരങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നതിന്നു അദ്ദേഹം പറയുന്ന ന്യായം ശരിയാണെന്നിപ്പോ അടുത്തിപ്പം കേൾവിയിൽ ഒട്ടൊക്കെ ചേർച്ചുള്ളതായി തോന്നുമെന്നുള്ളതു് സമ്മതിക്കപ്പെടുന്നതാണു്. മാതൃകടുംബത്തിന്റെ സ്വത്തായി അനേകം അനേകം വംശങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു പോന്ന കുട്ടികളെ, പിതൃകടുംബത്തിന്റെ വകയായി ഗണിക്കുന്നതിന്നു ആരംഭിച്ചിരുന്ന ഒരു അവസ്ഥയിൽ എത്തി

യിരിക്കുന്ന ഒരു സമുദായം ആകുന്നുവല്ലോ ഇവിടെ ആലോചനാവിഷയമായിരിക്കുന്നത്. * ഇങ്ങനെ പരമ്പരപ്പുതിരുവിരോധമായ ഒരു ഏർപ്പാടു അപരിഷ്കൃതമായ കിരീടങ്ങൾ ഒരു വലിയ ഭയത്തിലോടുകൂടി തോന്നിയിരിക്കുന്നു. ആ ഭയത്തിലോടുകൂടി ഒരു പരിഹാരമായിട്ടുള്ളതായാലോ അത് പുരുഷൻ സ്ത്രീവൃത്തിയെ ആപദിക്കണമെന്നുള്ള ചട്ടം നടപ്പായത്. മാതൃസ്വത്തായി ഗണിക്കപ്പെട്ട ശിശു പിതൃസ്വത്തായി ഗണിക്കപ്പെടണമെന്നിൽ, ശിശുക്കളുടെ സ്വത്താകാൻ മാതാവ് എന്തൊരു അനുഭവിച്ചിരുന്നോ, അതുകൂടി പെട്ടെന്നുതന്നെ സംഗതിക്കു പിതാവ് അനുഭവിക്കണമെന്ന വിധിക്കുന്നതു ഒരു വിധത്തിൽ ഭയപ്പെടാത്തതായിട്ടുള്ളതെന്നു സങ്കല്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ വിധമായ ഒരു അഭിപ്രായത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് അച്ഛൻ പെറ്റു കിടക്കണമെന്നുള്ള ചട്ടം പല സമുദായങ്ങളിലും ആരംഭിച്ചത്.

ബർക്കോഫന്റെ ഈ അഭിപ്രായം സമൂഹികമായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. എന്നാൽ അതു മറ്റൊന്നും ശരിയെന്നു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുകൂടാത്തതാകുന്നു എന്നു തോന്നിക്കുന്ന ചില വാക്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വടക്കുപടിഞ്ഞാറു കിടക്കുന്ന ഗ്രീൻവുഡ് ദ്വീപത്തിലെ ആളുകളുടെ ഇടയിൽ പുരുഷൻ മാത്രമേ സ്ത്രീയും കൂടെ പാലവശ്യപ്പെട്ടു പൊറുക്കുന്നതായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ബർക്കോഫിന്റെ മതം ശരിയാണെങ്കിൽ സ്ത്രീ

* മാതൃസ്വത്തായി ശിശു പിതൃസ്വത്തായി ഗണിക്കപ്പെടാൻ സംഗതിയുള്ള ഭയപ്പെടുന്നതെന്നുള്ള വികാരാന്തരപ്രായം ഇവിടെ കേരളത്തിൽ

അസ്വതന്ത്രയാകവാൻ മാർമിച്ചു. പുരുഷനെപ്പോലെതന്നെ സ്ത്രീയും വിശുദ്ധിക്കുതക്കതുള്ള പ്രമാണം, ഗയാന രാജ്യനിവാസികളുടെ ഇടയിലും അനുസരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. അച്ഛനും അമ്മയും പണി ഒന്നാ ഏർക്കരുത്. ചുട്ടവെള്ളമെ കുടിക്കാറു. ദോഷം ചൊരിയുന്നതു വല്ല രാലപ്പൊളികൊണ്ടോ മന്ദനം അപ്പാകത നഖകൊണ്ടു ചെയ്യരുത്. ഏന്നൊക്കെയൊന്നും കട്ടിക്ക ദോഷം തട്ടാതിരിപ്പാനായി അമ്പർ ചെയ്യുന്ന മുറികരുതുകൾ. പുരുഷൻ ഇങ്ങനെയുള്ള കയ്പാട്ടുകൾ കൈയും സഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഈ ഗയാനനിവാസികളുടെ ഇടയിൽ ശിശു മാതൃകവത്തിൽ തന്നെയാണു ചേരുന്നത്. രം വാസ്തവംകൊണ്ടു വെളിപ്പെടുന്നതു ബർക്കാഫന്റെ അഭിപ്രായം അനുസ്മരണനാണ്. അറവാക്കുമാർ എന്ന ജാതിക്കാരിലും പുരുഷന്മാർ പെറ്റു കിട്ടുകകു പതിവാണെങ്കിലും മാതൃഭരണമാണു നടപ്പ്. ആചരിനാൽ രം ആചാരവിശേഷത്തിനു ഉത്ഭവകാരനായി ബർക്കാഫർ പറയുന്ന അഭിപ്രായത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്കു ഉത്ഭവത്തു പറ്റയും വാദിക്കുന്നു.

ബർക്കാഫന്റെ മതത്തെ നിരസിക്കുന്നവരിൽ പ്രമുഖനായിരുന്നു മിസ്സർ ടയിലർ. അപരിഷ്കൃതന്മാരുടെ മനസ്സിനു സർവ്വസാധാരണമായ ഒരു വക അജ്ഞതയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്നതാണ് ഈ ആചാരം എന്നത്രെ രം വിചാൻ പ്രസംഗിക്കുന്നത്. യാതൊരുവിധത്തിലേങ്കിലും അല്ലാതിട്ടായാലും സംബന്ധമുള്ള രണ്ടു വസ്തുക്കൾ തമ്മിൽ അല്ലാ മാത്രമല്ല സർവ്വകാരത്തിലും സംബന്ധമുള്ളതായിട്ടു മാത്രം അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടുന്ന അവിശ്വസ്യതയുള്ള അപരിഷ്കൃതന്മാരുടെ മനസ്സുകൾ ഇരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതു സമ്മതിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു വിഷയം അ

൧൦. അപരിഹൃതന്മാരുടെ ഇടയിൽ ക്ഷുദ്രപ്രായോഗത്തി
 ലുള്ള വിശ്വാസം വളരെ പ്രബലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണവും ഇതുതന്നെയാണു്. എന്തൊരു മനുഷ്യനെ ഉപദ്ര
 വിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, ആ മനുഷ്യന്റെ ന
 വാലാ മുടിയോ മൃഗമോ തുല്യവോ വസ്തുവെന്നുവോ (ഇ
 തെല്ലാം കൂടിയൊ) എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു അതുകൂട്ടിൽ ഓ
 രോന്നിനെയും (അല്ലെങ്കിൽ അതുകൾ എല്ലാവരേറും
 കൂടെ) അടിക്കുകയോ, പൊടിക്കുകയോ, ദഹിപ്പിക്കുകയോ
 ചെയ്യുകയാകുന്നു ആദിവാരികന്മാർ സാധാരണ ചെയ്യുന്ന
 ജ്ഞ. ഈ വസ്തുക്കൾക്കു ഓരോതരത്തിൽ ആ പ്രത്യേകമനു
 ഷ്യന്മാരു് സംബന്ധമുള്ളതിനാൽ, ഓരോ വസ്തുക്കൾക്കു പ
 ററുന്ന നാശത്തിനനുസരിച്ചു ആ മനുഷ്യന്റെ ശരീരത്തി
 നും ഹാനി ഉണ്ടാകുമെന്നാണു് അറുരുടെ സങ്കല്പം. മാ
 യ എടുപ്പിക്കുന്നതിനും മറ്റും ഭിക്ഷകളിൽത്തന്നെ വലിയൊരു (പ
 ണ്ടംകൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്ത) വിരോധം നടിക്കുന്ന
 തിന്റെ കാരണം സൂക്ഷ്മമല്ലാവില്ലാൽ ഇതുതന്നെയാ
 ണു്. മനുഷ്യമുഖവും തട്ടുപായയും തമ്മിൽ ആഗ്രഹിപ്പിൽ
 വിസ്മയനീമമാകുമെന്നുള്ള സമജാതിയിരിക്കുന്നു. മുഖവും ത
 ളുപായയും തമ്മിൽ എന്തൊരു സംബന്ധമുണ്ടെന്നും ആ
 ശരിനാൽ ശൂന്യം മായ പതിവായിരിക്കുന്ന കടലാ
 സിങ്ങ കീറുകയോ മുടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതായാൽ മോ
 യല്ല. മുമ്പായ മനുഷ്യനും ജീവഹാനി ഉണ്ടായെന്നു
 ണും ആകുന്നു സാധാരണന്മാർ ചെയ്യുന്ന അനന്താനം.
 അപരിഷ്കൃതന്മാരുടെ ഈ താതില്പാദം പിതൃപുത്രസംബ
 ധത്തിൽ എക്കനെ പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു ചിന്തിക്കുക. ശിശു
 വിന്റെ സുഖദുഃഖങ്ങളെക്കുറിച്ച് പിതാവു സാധാരണ അ
 തൃപ്തികരായ അന്വേഷണമുള്ളവനാകുന്നു. ഇതു പരിമിത
 ഗാമികളിൽ എന്നുപോലെ മനുഷ്യരിലും കേശവരനി

കുതിപ്പായ ഒരു തുണമെന്നു മന്ത്രമുദയവസ്തുവത്തിൽ നി
 ചരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ ഈ വിശേഷം അവി
 ഷ്ഠകന്മാരുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. പിതാവു ശി
 ശ്രുവും തമ്മിൽ ഏതൊരു വക സംഭവമുണ്ടെന്നു
 തു വിദ്യാവിമിനനായ കിരത്തു പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു.
 ആയതിനാൽ ഈ രണ്ടാളുകളും തമ്മിൽ പ്രതിമുഖിത
 മകാക്കുഞ്ഞിനും ശരിയായിട്ടുതന്നെവെച്ച ഒരു സംഭവ
 ന്നും അദ്ദേഹം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു എന്നുള്ള ഒരു
 ഉദ്ദേശം അവന്റെ മനസ്സിൽ ജനിക്കുന്നു. ഈ മിശ്രമം
 പ്രണവമാവെച്ചു സമുദായത്തിൽ ചിതറിവിതറി മോശ
 പാറീത്തടം മുതലായവരുടെ ശ്രദ്ധയോടെയും മിശ്ര
 കളിൽ കൂടെയും ഹരികുന്നതാകുന്ന ആനും ആ പനി
 നായ് കാറ. വെരിയ്, അതിനോടും മനോഹര
 ചിതാവു ഉപാധിച്ചിരിക്കണമെന്നു എന്നും അതി
 ശേഷമുള്ളും ഈ വിശേഷത്തിന്റെ ഹരികളായി മേൽ
 കാണിക്കപ്പെട്ടവർപോലെവെച്ചു ആചാരങ്ങളും ഉണ്ടാകാ
 ന്നുള്ള മിസ്സർ കലിശിന്റെ മതം സുഗമമായിരി
 ന്നു എന്നതന്നെ പറയപ്പെടുന്നു. അയ്യോ മിസ്സർ
 തന്നെ അമ്മയ്ക്കും പ്രതാ അമ്മയ്ക്കെന്നതന്നെ നിശ്ച
 യിക്കുന്ന സമുദായം അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ ശിശുവി
 നുള്ള സംബന്ധത്തെ ഗണിക്കുന്നതു് എന്നുള്ളതും
 മിസ്സർ കലിശിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ മനസ്സിൽ ഉ
 ധ്വരുന്നതായി വിചാരിക്കപ്പെടാമെന്നു തോന്നുന്നു.

[illegible]

യത്തിലും നമുക്കു അധികം പരിചയമുള്ള അന്യസമുദായങ്ങളിലും ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഒരുവന്റെ ആയുസ്സിൽ സംഭവിക്കാവുന്ന ചില വലിയ സംഗതികളിൽ ഒന്നായിത്തന്നെയാണ്, എല്ലാ പരിഷ്കൃതനായ വിവാഹകർമ്മത്തെ ആചരിച്ചുപോകുന്നത് എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ ഭാർയാഭർത്താക്കന്മാരായി പരിചരിക്കുന്നതിനു വേദികന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും കൊണ്ടുവശ്യമാക്കുന്നുവെങ്കിലും അതിൽ നിന്നുതന്നെ പരിചിതസമുദായങ്ങൾ ഈ കർമ്മത്തെ എത്രയും ഗൗരവത്തോടെയും സമ്പന്നിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നു തെളിവു കണ്ടുവെച്ചു. എന്നാൽ എന്തൊരു അനുസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുന്ന സമുദായവും ഈ കർമ്മത്തെ ഇഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു വലിയ സംഗതിയായി ഗണിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ആരെങ്കിലും ഉച്ചിപ്പോകരുത്. അനേകം അപരിഷ്കൃതസമുദായങ്ങൾ വിവാഹകർമ്മത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നതു നാം സ്വപ്നം കൂടെ കാണുകയുണ്ടാകുന്നതായാണു്. ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പറയട്ടെ.

ഔറംഗാബാദത്തിൽ വടക്കുഭാഗത്തിൽ കിടക്കുന്ന ദർഗ്ഗാ ഹജ്ജത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന എണ്ണക്കൂട്ടം ജനങ്ങൾ ഉണ്ടു്. അവരുടെ ഒരു വിവാഹചീതിയെ കാണുവാൻ എന്ന ആഗ്രഹം നാനിരിക്കൽ കാണുവാൻ സംഗതിയായി. അദ്ദേഹം കതിപ്പാത്ത ഒരു നവാബിപോയായായിരുന്നു. വഴിമധ്യേ ഒരു സ്ഥലത്തിൽ ഒരു അൾക്കൂട്ടവും ബഹളവും കണ്ടതിനാൽ വല്ല കലാപത്തു കരമൊ മറ്റോ ആയിരിക്കുമെന്നു സംശയിച്ചു അദ്ദേഹം അവിടെ എത്തി. പട്ടിൽ പൊതിഞ്ഞ ഒരു മുട്ട എടുത്തുകൊണ്ടു ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ നില്ക്കുവെച്ചു. അയാൾ സന്മാതികളായി ഒരു ഇടപത്തു ആളുകൾ അടുത്തു നില്ക്കുന്നു. ചെറുപ്പക്കാരൻ

യ ചില സ്ത്രീകൾ ദുരത്തിൽ നിന്ന ഇവരെ കയ്യകൾ കൊണ്ടും കമ്പകൾകൊണ്ടും എറീടുകയും നിവവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരക്കാരും എന്തിനാണെന്നു അറിയുന്ന ചിലരാടു ചോദിച്ചപ്പോഴല്ലെ കാർഷ്വ വെളിക്കുവന്നത്. ആ പെരുപ്പക്കാരൻ വാമിളിങ്ങാതെ ഒരു സ്ത്രീയാണു്. അവൻ അവളെ ആ നാട്ടുനടപ്പുനടിച്ചു കല്യാണം കഴിക്കുകയായിരുന്നു. ദുരത്തിൽ നിന്നു ബഹളം ഉദ്യമ സ്ത്രീകൾ വഴുവിന്റെ ഇഴുകളാണു്. കന്യകയെ അപഹരണം ചെയ്യുന്നതുപോലെ അന്ധാരം ഈ ആചരണിൽ നിന്ന അവളെ മെങ്കിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞ പ്രയത്നം കൈയും ചെയ്യുന്ന പോലെ കന്യകയുടെ ബന്ധുക്കളും നടിക്കണമെന്നുള്ളതാണു് ആ ദിക്കുകാരുടെ ഇടയിൽ വിവാഹരംഗത്തിന്റെ സമ്പ്രദായം. സ്ത്രീയെ വാമിളുകൊണ്ടു പുരുഷൻ തന്റെ ഗൃഹത്തിൽ എത്തുന്നതുമെരും കൂടെ സ്ത്രീകൾ ഇങ്ങനെ വിരോധഭാവം നടിച്ചു പുരുഷന്മാരെ അനുഗമിക്കണമെന്നാണു് ഏല്പാഴ്.

ഗാരുഡൻ എന്ന വർഗ്ഗക്കാരുടെ വിവാഹരീതിയും നല്ല നേരമായൊരുതാണ്. ഇന്നു പുരുഷൻ ഇന്നു സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്യണമെന്നുള്ള നിശ്ചയം ആദ്യമായിട്ടുതന്നെ നടക്കുന്നു. അതാന്റെ ശേഷം കന്യക കൂടെ ഭർത്തവസായനങ്ങളുമെടുത്തു അറയ്ക്കുള്ള വല്ല കാട്ടിലേക്കും ഒളിച്ചൊഴുന്നു. അവളെ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നൊ പിൻതുടരുന്നു എന്നൊ ഉള്ള നാട്യത്തിൽ പുരുഷൻ പിന്നാലെ എത്തുന്നു. കാട്ടിന്റെ ഏറ്റുഭാഗത്തായിരിക്കും അവൾ പോയിരിക്കുന്നതെന്നു മുമ്പാകെന്ന അറിവുള്ളതിനാൽ പുരുഷനു വലിയ കരുപ്പാടൊന്നുമില്ലെന്നു പറയേണ്ടല്ലോ. മൂന്നു നാലു ദിവസങ്ങളുടെ ശേഷം രണ്ടാളും കൂടെ ആൾ പാപ്പുള്ള ഇത്തേക്കു തിരിച്ചു വരികയും, അവിടെവെച്ചു രണ്ടു പാഗക്കാരാകേ

ഈ ആളുകൾ താഴിൽ ഒരു നൂൽ അഭിനയിക്കുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞുവെന്ന് നിവാരകമായി ചെരിച്ചുമാറി.

മേൽപ്പറഞ്ഞ പെണ്ണമ്മ മറ്റൊരു പട്ടണത്തിൽ നിന്നു ഉദ്യോഗം മൂന്നു ദിവസത്തെ രുചി കിടക്ക കിടക്കുന്ന ഒരു ശാലാശാലയിൽ. അവിടെയുള്ള കോളനിയുടെ ഭാഗത്തെ ലഭിക്കുന്നതിന് കൂടെ ഒരു കോളനിയെ കഴിയില്ല. പക്ഷേ മേൽപ്പറഞ്ഞ ആളുകൾ ആദ്യമായിത്തന്നെ ഒരു സ്ഥലത്തിൽ തന്നെ ഒരു പട്ടണത്തിൽ. അവിടെ മുമ്പിൽ താഴിൽ ഒരു വലിയ നൂൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ പെണ്ണമ്മയുടെയും. ഇതിന്റെ പറ്റിപ്പറയണം വേണ്ടത്. കന്യകകൾ അഭിനയിക്കാൻ ശേഷം പിന്നാലെ പുരുഷന്മാരും അഭിനയിച്ചു. പിറ്റേദിനം അവർ അഭിനയിച്ചു.

സമാപനമായിട്ടുള്ള ആളുകളുടെ ഇടയിൽ ബഹുമാനമായിട്ടുള്ള പെണ്ണമ്മയും ആ പെണ്ണമ്മയും മേൽപ്പറഞ്ഞ ഇടയിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ഇപ്പോൾ അധികമായും ശേഷിച്ചിട്ടു. വേർ കന്യകകളുടെ അടുത്തും അടുത്തും വെളിച്ചം വെളിച്ചം പെണ്ണമ്മയുടെയും അടുത്തും അടുത്തും ഇപ്പോൾ അവരുടെ ഇടയിൽ നിൽക്കുന്നു. അപ്പോൾ അമ്മയുടെ അടുത്തായിട്ടുള്ള ഒരു ഭക്ഷണ കൊട്ടിന്റെ അടുത്ത സ്ത്രീയെ കഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതിൽ വെച്ച് ഇവിടെ പെണ്ണമ്മയുടെയും അടുത്തും അടുത്തും.

അപ്പോൾ അമ്മയുടെയും അടുത്തും അടുത്തും ഇപ്പോൾ ഈ വിധമായ വിവാഹം നടപ്പാക്കുന്ന മേൽപ്പറഞ്ഞ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനാൽ, ഒരു വെളിച്ചം അവിടെവെച്ചു കണ്ട ഒരു സഹോദരിയെ തൊറി ധരിക്കുന്നതിനിടയായി. അപ്പോൾ അമ്മയുടെയും അടുത്തും കേൾക്കുന്നു; “ഒരു പ്രത്യേക കന്യകയെ വിവാഹം ചെയ്യണമെന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാര

യങ്ങളിൽ വിവാഹരീതി എഴുതിനോക്കുന്നതുമതിനെച്ചുററി വല്ല അറിവും നമുക്കു വദിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അത്രയും നീറക്കൂട്ടായ സമുദായങ്ങളിൽ നടപ്പാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവാഹരീതി മനസ്സിലാക്കുകയായ്, സമുദായം അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിന്നുണ്ടാകട്ടെ വ്യാജരൂപം പരിശുദ്ധമായ വിവാഹാചാരങ്ങളാകുമെന്ന് വല്ല മാർഗ്ഗമുണ്ടോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടുപോകുന്ന ആരോടൊരിക്കലാണുതാണല്ലോ.

അതിനീലമായ സമുദായങ്ങളെപ്പറ്റി അനേകം സംഗതികൾ ഇനിയും അറിയപ്പെടാനാണുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഇപ്പോഴിനിന്നു നാം കേവലം അറിയുന്നതല്ല. പഴയകാലങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ചെറുകുടുംബത്തിൽ നിന്നും ദീർഘകാലം നിവാസികളായ കിഴക്കന്മാരുടെ ഇടയിൽ പരിശോധനയെത്തിച്ചു കയ്ക്കൽ സ്വയംഭവങ്ങളിൽനിന്നും, അപരിചിതമായ സമുദായങ്ങളെപ്പറ്റി ദിവാസംഗ്രഹിതം എന്നപോലെ നമുക്കു അറിവു അധികപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇക്കിഴക്കൻ യാതൊരു മാർഗ്ഗത്തെയും നോക്കിയാലും, അതുപരിചിതമായ വിവാഹങ്ങളെപ്പറ്റി നമുക്കു അറിവു വരുന്നത വിശുദ്ധതയോടെ ഒരു വാസ്തവമത്രെ. അന്യോന്യം അറിയുന്നതോടുകൂടി ജീവിതകാലത്തെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീയും അമ്മിപ്പുരുക്കളും അന്യോന്യ പ്രതിപക്ഷയോക്കന്മാരല്ലാ വിവാഹകർമ്മാധ്വാനത്തിന്റെ ഹോമമായി ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു നാം സമ്മതിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കിഴക്കൻ ഒരു നടപ്പു അഭിപ്രായമൊന്നു നാം അതിനിമത്തായ കിഴക്കന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഇല്ല. പാണ്ടിയിൽനിന്നു കറുപ്പു കിഴക്കു കിടക്കുന്ന ഒരു ദീർഘസംസ്കാരമാകുന്ന മൗറ്യന്മാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതും ഒരു കട്ടിയുറപ്പിച്ചു കറുപ്പു പ്രായമായാൽ ഉടനെ പുതിയ സംസ്കാരം അനേകിച്ചു ഭാഗ്യമെന്നാകുമെന്ന് ചിരിയുകയാണു ആ ദിക്കിൽ പതിവു. അ

മേരിക്കാ ഭൂമിസ്ഥിതിയാ അടുക്കവുള്ള ചാർവട്ടിദീപതി വാസികളുടെ ഇടയിൽ വിവാഹം എന്ന ഒരു നൂറ്റാഴ്ച കേട്ടുകേൾവിപോലും ഇല്ല. ഒരു വർഷത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീ അതേവർഷത്തിൽപ്പെട്ട സകല പുരുഷന്മാരുടേയും ഭാർയ്യ എന്നാണ് അവരുടെ വിചാരം. ആസ്ത്രേലിയന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഒരുവിധമായ വിവാഹസ്ഥിതി ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായില്ല. പഴയ കാലങ്ങളിൽ ഇക്കാരെ ഒരാൾക്കു ലാഭമായിത്തന്നെ എന്നാണു ആ ദിക്കുകളിൽ ഇപ്പോൾ നോക്കിയിരിക്കുന്ന പാരമ്പര്യം കൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാനാവിരിക്കുന്നത്. അവരെപ്പറ്റി പ്രത്യേക അന്വേഷണം നടത്തിയുള്ള വിവരങ്ങൾ അന്യമുണ്ട്. അവർ പറയുന്നതു, പഴയ കാലങ്ങളിൽ ആസ്ത്രേലിയൻ, കരട്ടി, ലോക്കി എന്നു രണ്ടു വർഗ്ഗക്കാരായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നും, കരട്ടിവർഗ്ഗത്തിൽ ചെട്ട ഒരു സ്ത്രീ എല്ലാ ലോക്കന്മാരുടേയും ഭാർയ്യയായിത്തന്നെ അതുചെയ്തെന്നു ലോക്കിസ്ത്രീ എല്ലാ കരട്ടൻ മാരാലും സ്വീകാർത്ഥമായിട്ടും ആയിരുന്നു അവർ ഗണിച്ചിരുന്നതെന്നും ആകുന്നു. ആസ്ത്രേലിയൻ മായുടെ ഈ മർദ്ദം മനസ്സിലായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ മിസ്സർ ബൽമർ എന്ന മിഷ്യനറിക്കു ഒരിക്കൽ ഒരു അന്ധനും പാറകുണ്ടായി. ആ ദിഗ്ദ്ധാസികളോടു നല്ലവണ്ണം പരിചയപ്പെടുന്നതെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടു കൂടെ, ഇദ്ദേഹം ആ ദിക്കുകാരിൽ ഒരുവന്റെ സഹോദരനായി പരിഭ്രമിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹത്തെ പ്രമാണപ്രകാരമുള്ള ഒരു കാർത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു. പിന്നെയാകെൽ ആ മനുഷ്യന്റെ ഭാർയ്യയെ കണ്ടപ്പോൾ ഈ മിഷ്യനറി, കശലപ്പറ്റമായിട്ടു 'ഒന്നാം വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവർ സഹോദരന്മാരായിരിക്കുകയാൽ നിങ്ങൾ എന്നിങ്ങ സഹോദരിയാണു' അല്ലെ' എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൾ പറഞ്ഞ മറുപടി 'അങ്ങനെ അല്ല ഭാർയ്യസഹോദരനായ അല്ല എ

൭൪ ഗദ്യരത്നാവലി—രണ്ടാം ഭാഗം.

ന്റെ ദർശനമാണ് എന്നായിരുന്നു. പിന്നെ അന്വേഷി
 ഉദ്യോഗാർത്ഥ സാഹിത്യ സംഗതി മുഴുവൻ മനസ്സിലാക്കുക.
 ആ പ്രത്യേകമനുഷ്യാർ സഹോദരനായി ഭവിച്ചതിനാൽ
 മിഷനറി ആ സ്പീക്കർമാർ ആ സ്പീക്കർ നാമത്തോടു കൂടി
 യ അന്യ സ്പീക്കർമാർ ദർശനമായി ആ ഭിഗ്വാസികളാൽ
 ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

നീലംഗമോഷണിൽ വിവാഹബന്ധം എത്ര അനി
 ശ്ചിതമാവുമായിരുന്നെങ്കിലും ഇരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതും, പാസി
 ഫീൽ സമുദായത്തിലുള്ള സാധ്യ വിചാരിച്ചതുകൊണ്ടു വാചകത്തിൽനി
 ന്നും അനുമാനിക്കപ്പെട്ടതും. ഈ വാചകത്തിൽ

കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എന്ന പദത്തെക്കുറിച്ച്

- പുത്രൻ
- സോദരിപുത്രൻ
- സോദരപുത്രൻ
- സോദരപുത്രന്റെ പുത്രൻ
- സോദരപുത്രിപുത്രൻ
- സോദരിപുത്രന്റെ പുത്രൻ
- സോദരിപുത്രിയുടെ പുത്രൻ
- മാതൃസോദരിപുത്രന്റെ പുത്രൻ
- മാതൃസോദരപുത്രന്റെ പുത്രൻ

വരാനുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ

- ഭാര്യാ
- ഭാര്യാസോദരി
- സോദരന്റെ ഭാര്യാ
- ഭാര്യാസോദരഭാര്യാ

പിതൃസോദപുത്രൻറെ ഭാർയ്യ
 പിതൃസോദമിപുത്രൻറെ ഭാർയ്യ
 മാതൃസോദമിപുത്രൻറെ ഭാർയ്യ
 മാതൃസോദപുത്രൻറെ ഭാർയ്യ

ഈ അവസ്ഥയെല്ലാമുണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ പത്തിയിൽ സൂ
 ചിദ്രിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ ആളുകളേയും കഠിക്കുന്നതിന്നു ഒരു
 പക്ഷം മാത്രവും അതുപോലെതന്നെ രണ്ടാമത്തെ വസ്തുത ഒരു
 പക്ഷം മാത്രവും ആവശ്യമുള്ള ഈ സാർവ്വ ദിച്ചമാക്കട്ടെ ഇ
 ടയിൽ നട്ടുപായിരിക്കുന്ന വിവാഹാചാരസംബന്ധമായ
 സാമുദായികപ്രമാണം എത്രയും അത്യവസ്ഥിതമായിരിക്കു
 മെന്നു ഉപദേശിക്കപ്പെടാവുന്നതാണല്ലോ. ഒരു സ്ത്രീയ്ക്കു മറ്റൊ
 രാന്നുതന്നെ ജോണി അനുജത്തിമാരും ഉണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും
 ഭാർയ്യസോദകന്മാരുടെ അതിൽ ഒരുവൻ ഉണ്ടായി എന്നു വ
 ങ്കയില്ല. അതുപോലെതന്നെ പുരുഷന്മാർക്കും ഭാർയ്യമാരും
 നാളികന്മാരും ഉണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും ഭാർയ്യസോദമിപു
 ത്രനിൽ ഒരുവൻ ശേഷിച്ചു എന്നു വരികയില്ല. ഒരു വാശി
 ശത്തിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിൽ, സുഹൃത്തിൽ ത
 ന്ന ഭാർയ്യഭാർയ്യ സംബന്ധം ഉള്ളതായിട്ടാണു ഇവരുടെ സ
 മ്യല്ല എന്നു തോന്നിപ്പോകും.

ഈ അവസ്ഥയിൽ നിന്നു സമുദായം സംസ്കരിക്കപ്പെ
 ടു, പുരുഷന്മാർ നന്നു കാർത്തവ്യതയായ സ്ത്രീകൾ ഏകാ
 രാജ്യപ്രഭുക്കളാകും ഇരിക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ പരിഷ്കൃതാ
 ചാരം ഏതെന്നു ഉണ്ടായി എന്നാണു ഇവിടെ സാമുദായി
 കമായി അറിയുന്ന ഒരു ചോദ്യം. ഇതിന്നു മറുപടിയെന്താ
 നെന്നു ഇനിയും ചിന്തിക്കാം.

നവീനസമുദായങ്ങളിൽ നട്ടുപായിരിക്കുന്ന അനിശ്ചി
 തവിവാഹാവസ്ഥ, സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കും ഒരുപോ

ലെ അനിഷ്ടകരമായിരിക്കുമെന്ന ന്യായമായി വിചാരിക്കപ്പെടാം. എല്ലാവരുടെയും അനുഗ്രഹത്തോടു കൂടെയും സഹജമായതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇപ്പോഴൊന്നും, ആ കാലത്തിൽ സ്ത്രീകൾ വളരെ കൃഷിക്കുറിച്ചിരിക്കുന്നതും, അതുകൊണ്ടു തന്നെ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം കരങ്ങളാൽ ഇത്രയും കൃഷി ചെയ്തുകൊണ്ടു പ്രവൃത്തി ചെയ്തുകൊണ്ടു പലപ്പോഴും നേരിട്ടിരുന്ന അസഹനവും വിദ്വേഷവും ഇരുന്നിരിക്കുകയില്ല. ഈ പ്രയോജനമെ പലിരിക്കുന്നതിനായി, അസ്ത്രീയും പുരുഷനും അനുഗ്രഹം അനുഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ നിത്യ പ്രവൃത്തിയായതുകൊണ്ടു അതിക്കാർ മുഴുവനും അവർക്കായി ശത്രുക്കൾ പറ്റാത്തതുകൊണ്ടും കാര്യം. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ സമർത്ഥതയിൽ കയറുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു വേണ്ട അർഹതയിൽ നിന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ നാദിപരമായി വിട്ടിട്ടു കൊണ്ടു വരുന്നതിന്നു സംഗതിയായി എന്നിരിക്കട്ടെ. അതിമഹത്തമമായതുകൊണ്ടും അക്കാലത്തിന്റെ നിത്യ പ്രകാരം സേവാദിസംസ്കാരങ്ങളിൽനിന്നു ആ സ്ത്രീ സമുദായത്തിന്റെ ചെറുപ്പം തന്നെയാണെന്നോ സമുദായത്തിലുള്ള വിഭജനമെന്നോ ആരെയും വാദിച്ചുകൊണ്ടു കൂടാതെ. അവർ സേവാദിന്റെ സ്വഭാവം മാറ്റിയായി താമസിക്കുന്നതിൽ കൈമുഖ്യം നടിക്കുന്നതിന്നു ആർക്കും അവകാശമില്ലാത്തതാണല്ലോ. ആ സ്ത്രീ അഭിമതമാണെന്നു ഒരു ആക്ഷേപം ഉണ്ടായിരിക്കാം എന്നു തന്നെ സംഗതിയില്ല. എന്നാൽ ഒരു പ്രത്യേക പ്രയത്നം കൈക്കൊണ്ടിട്ടും, ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ആയിരിക്കുകയും അനുഗ്രഹം വരുവാനിടം പരിവർത്തിക്കുന്ന ഇവർ, സ്വതന്ത്രമായ അനുസ്മരിക്കാൻ വാസ്തവത്തിൽ ദൈവത്തിനായിട്ടാണു പരിവർത്തിക്കുന്നതു. അന്നു മാത്രം ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സ്ത്രീയോടു സമുദായസ്വത്തുക്കളായ അനുസ്മരിക്കാൻ ഇതിനേക്കാൾ

അന്നു കൂറു വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതും സ്വാഭാവികമാണ്. ഈ സൗകര്യമുള്ളതായ അവാമവികുന്നതിനാൽ ആഗ്രഹമുള്ള പുരുഷന്മാർ കലപ്രദമെന്നു പറയുന്നവരായും, അവർ അന്യ വംശങ്ങളിൽനിന്നു സ്ത്രീകളെ പ്രാപ്തിച്ചോ ബന്ധമുണ്ടാക്കുകയോ കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് ഉത്സാഹിച്ചു. മറ്റേതും ചെയ്യാതിരിക്കുകയും. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള സ്ത്രീകൾ അന്യ വംശക്കാർ അഭിമുഖമായി കൊണ്ടുപോകുന്നതു അശ്ലീലമാണെന്നു ചിന്തിക്കുന്നവരായും അതിനാലും, സ്ത്രീപക്ഷക്കാർ നിശ്ചയമായും ശത്രുക്കളായി പൊതുവേ അറിയപ്പെട്ടു. അതിനാലും സഭാസമിതിയുടെ അടുത്തു ചെന്നു ചെന്നു വന്നുവരുന്നവരിൽനിന്നും അവാമവികാരം.

ഇങ്ങനെ പുരുഷന്മാർ കലപ്രദമായി അന്യവംശക്കാരുമായി മത്സരിക്കുകയും സ്ത്രീകളെ അപഹരിച്ചു ദാമോദനാദം സ്വാഭാവികമായി ചെയ്യാനും കരാറുകാരായി നടന്നുവന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. ഇങ്ങനെ അഭിമുഖമായി പിടിക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീകൾ വാസ്തവത്തിൽ സൗമ്യവൃത്തികളാണെന്നുള്ളതു വേഗത്തിൽ നാം അറിയും. പ്രസിദ്ധമാകാതിരിക്കുകയും. എല്ലാവരും അന്യവൃത്തിയോടു കൂടിയായിരിക്കുന്നവരായ സ്വതന്ത്രരായ സ്ത്രീകൾ കൂടേയും അന്യവംശജന്മാരായ പുരുഷന്മാരായ അഭിമുഖമായി പിടിക്കപ്പെടുന്നതിന്നു ആഗ്രഹിച്ചു വന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു സ്ത്രീയെ ഭരിക്കുന്നതിന്നു അന്യഗോത്രത്തിൽ പെട്ടവനായ ഒരു ഭർത്താവു ഭാരം നേടുക വരുന്ന അവസരത്തിൽ അവളെ മനസ്സാക്കി വിട്ടുകൊടുപ്പാൻ ചാളിക്കാർ സഭാസമിതിയുടെ വശമായിട്ടുതന്നെ ഇടവകക്കാണുന്നതുമാണ്. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള വംശത്തിൽപെട്ട ഒരു സ്ത്രീയെ അന്യ വംശത്തിലുള്ള അഭിമുഖമായി അയച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു അറിയുന്ന ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ എളുപ്പമെന്നു ഉള്ളതെ

നായിമിഷം സ്രീപക്ഷക്കാരുടെ പിന്നത്തെ നോട്ടം: രാമ ഉദ്യേശ്യന്മാരുടെ പുരുഷപക്ഷക്കാരുമായി ആശയ ഘർഷമായി എതിർത്തു പോകിന രാമ ഭാരം ചെല്ലുസമയത്തിൽ തോർന്നി ഉപിച്ചു എന്ന ധ്യാനേന സ്രീകളെ വിടുതക്കി. ഇങ്ങനെ പലസ്ഥലങ്ങളിലും നടന്നുതക്കിയപ്പോൾ സ്രീകൾ അന്യവംശങ്ങളിലുള്ള പോകുവാൻ സംഗതിയാകുന്ന, ചാല്യ കുരുടെ അറിവോടും മനുസ്സോടും കൂടി ആണെന്നുള്ള വാസ്തവം എല്ലാവരും അറിഞ്ഞു ഒരു രഹസ്യമായി ഭവിച്ചു. മുരുകി പായാമല്ലോ. മുർകുടി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പുരുഷൻ നിശ്ചിതസമയത്തു സ്രീയെ കൊണ്ടുപോവാനായി വരികയും, അപ്പോൾ സ്രീപക്ഷക്കാർ മനുരത്തിന്റെ മില നാട്ടുനാൾ കൈയും കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്നുള്ളതു കാമ്പത്രമെന്ന വിവാദകർമ്മത്തിൽ ചൊല്ലപ്പെടേണ്ട ഒരു ആചാരമായി പരിണമിച്ചു.

വിവാദകർമ്മങ്ങളുമായി സ്രീപക്ഷക്കാർ പുരുഷപക്ഷക്കാർക്കും തമ്മിൽ ഒരു ആശോധനാഭിനന്ദനം നടക്കേണ്ടതാണെന്നും, മിക്ക അപരിചിതനുമായങ്ങളിലും ഒരു പ്രദാനപുണ്യായതിനുമേൽ വിവരിച്ചപ്പെട്ട കാരണമാകുന്നു, ഇദ്ദേഹം മിക്ക സാമുദായികശാസ്ത്രപരമായ സമത്വമുദാഹരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചേരിനേരം, വരൻ കന്യകരുടെ അച്ഛനമ്മമാരെ മറുക്കേണ്ടാക്കുക, കന്യകയെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോക, രാപ്പിടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ളതും കാണപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു കലരിയിൽ മറുവുമായി നടക്കേണ്ടതായിരുന്ന ഭാരം വേണ്ടത്രമായി ഭവിച്ചതിന്റെ ശേഷം വിവിധശാഖകളിൽ വികസിച്ചതിന്റെ പലങ്ങളായിട്ടാണ് എന്തെങ്കിലും വിദ്യാലയമെന്ന സാമൂഹികമായിരിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും സമ്മതിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്ന. വിവാ

ഈ കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ വ്യവസ്ഥാർത്ഥ ബന്ധുജനങ്ങളെ
 വെളിഞ്ഞു നന്നെക്കുമാനുകാരത്തെയും മുമ്മുമ്മ വല്ല
 പട്ടണങ്ങളിലും പോയി താമസിക്കുകയും ഇതിനായി പുറ
 പ്പെടുന്ന സാമ്പത്തികമായി അനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഉള്ള
 നാളികൾ മേൽപയ ചെരിപ്പുകൾകൊണ്ടു ഏറ്റവും
 കൂടുതൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു പതിവു ഇന്നും നാശമാകാതെ ഇടയിൽ
 നടപ്പിലുണ്ട്. വാർദ്ധക്യത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ കരു
 കയെ ബന്ധുജനങ്ങളിൽനിന്നു ബലാൽക്കാരമായി പിടി
 ചൂകൊണ്ടുപോകേണ്ടതായിരുന്ന ഒരു കാലം ആഗോപനമു
 ദായത്തിന്റെ പരിണാമം ഭൂമിയിലും ഉണ്ടായിരുന്ന എ
 ന്നാണു ഈ ആചാരത്തിൽ നിന്നു പല വിധാലാലം നാ
 നമാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. മുമ്മുമ്മയുടെ നമ്പ്രാണിമാർ
 മാത്രം ഇടയിൽ വ്യവസ്ഥാർത്ഥ പാർത്താലികൾക്കും മേ
 റവും എറ്റിരുന്നതായ ഒരു സമ്പ്രദായം ഉണ്ടെന്നുള്ളതു പ്രസി
 ഡമാണല്ലോ. യാതൊരു ആലോചനാ വിചാരമാണെന്നും
 അവനായിട്ടു വല്ല ഒരു ഗുണത്തിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നതാ
 യ വ്യവസ്ഥാവിധിയാണെന്നും തലോട്ടിയിൽ അപ്പകൾ ഇ
 കുമ്മംഗിണിയിൽ ചെയ്യുന്ന അനാലോചനകളും പാർക്ക
 മവും ഏറ്റവും ബലമുള്ളവയും ഏറ്റവും അപരിഷ്കൃതമോ
 ണ്ടായി വാസ്തവത്തിൽ നടക്കേണ്ടതായ ഭൂമിയിന്റെ
 സ്വത്തുക്കളായിരിക്കുന്ന നിർവ്വേദപാലങ്ങൾ ആകുന്നു എ
 ന്ന നാടിപ്രായപ്പെടാമെന്നുള്ളതും ഈ അവസരത്തിൽ
 അവന്റെ ഏകാന്തിയിൽ പ്രബലമായി പ്രോത്സാഹിപ്പി
 കുകയില്ല.

5. വിദ്യാഭ്യാസം.

[illegible]

ദോഷങ്ങളായിരിക്കുന്ന ഗുണത്തിന് അപരമെന്നു
പോലെയും, മറ്റൊന്നും വന്നുക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളത കരിയെന്നു കി-
ത്താണെന്നുപോലെയും, കേളിപക്ഷമുള്ളതെന്നു തോന്നി-
ക്കിടക്കയും തെറ്റാത്ത അമരം പോലെയും രാഗാദിപ്രഭാ-
വിത്തവൃത്തികൾക്കു പരോധീനനായ മാനുഷ്യൻ ആത്മ-
മനം കേവലമായ ഗുണമെന്നതാലും പറഞ്ഞാൽ പോ-
കുന്നതിന്റെ അമാന്തം ഏറ്റവും ആവശ്യമെന്നുതന്നെ
പറയണം. ദോഷമുള്ള ഗുണമെന്നതേ കൊലകൊല്ലാ-
നെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതുപോലെ ആത്മമനമെന്നതേ അന്യമെ-
ന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതുപോലെ കല്പം കണക്കാക്കുന്നതുപോ-
ലെ. ഏറ്റവും ശരിയായതല്ല എന്നു പറഞ്ഞു ന-
ടന്നു കരിയെ ഉപകരിക്കുന്നതെന്നുതന്നെ അതിനെ
വേണ്ടവഴിയിൽ കണ്ടു നോക്കുന്നതാണ്. ആയതിന്നു കി-
ത്താണിന്റെ സമാന്തരം പ്രകാരമുള്ളതല്ല. നാ-
നേകം ദോഷങ്ങളെപ്പോലെയും മറ്റൊന്നായി മറ്റൊന്നായി
പ്രതി തോന്നിയെ ഉദിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടു വഴിയിരിക്കുന്നതാ-
യിൽ അത്ഭുതത്തിന്റെ അനുകൂലമായ മനോഭാവം
കാണുവാൻ പറ്റുന്നതല്ല. വല്ലഭകാരുടെ അനന്തര-
മനോവൃത്തികളെ വഴികൾക്കു നിപുണനായൊരു നായകന്റെ
സമാന്തരം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതുപോലെ. അ-
പകതകൾക്കു അന്യരായ ശബ്ദമേന്തിയിട്ടുള്ളതന്റെ വി-
വക്ഷാപരമായ പരോധകാരത്തിനായി മാറുക, അനന്തര-
മനോഭാവം ഉപദ്രവത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുക; ഇവകാരം ഗു-
ണമുണ്ടായ ആത്മമനത്തിന്റെ പരോധകാരം ശബ്ദ-
നാമം അശക്തനാകും അപോഹ പ്രാണമായ മനോ-
ബലം.

അത്യാവകാശം നിശ്ചയിക്കുന്നതല്ലാതെ ക്ഷമാഗുണം
കണക്കാക്കുന്നതല്ല. അല്ലാതെ അന്യമെ-
ന്നു

സകല സംഗതികളിലും ഒരുപോലെ ക്ഷമ ശീലിച്ചുകി-
 ലേ ഈ ഗുണം സ്വഭാവത്തോടുകൂടി ജനങ്ങളുമുള്ളു. അ-
 റിജനറിട്ടും അറിയാതെകണ്ടും നിത്യവും ക്ഷമ ശീലിക്കുന്ന
 വരാം; മിക്ക ജനങ്ങളും യുഗരിലും മനസ്സാക്കിരും ഒരു
 വിധം ചെയ്യുന്നതൊന്നു നമ്മളോടുപാദധിക്കുമ്പോൾ മ-
 രൊന്മാനിയത്തിനാലയക്കാം മോഹം നമ്മളെ പ്രേരിപ്പിക്ക-
 ന്നതു്. ദിനസരി ജോലികൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ ഇഷ്ട
 മിപ്പാതിടുന്നാലും പൊരിയത്തിവുള്ള നിജന്യനകളെ
 കൊണ്ടു സേവ്യദാധരവ സാക്ഷരവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാ-
 തെ അതാതുജാലികളെ നിർദ്ദാമിച്ചു പോയെന്നു്.
 നല്ലു ചെയ്യുന്ന മറ്റു ചെറിയ കിടക്കുന്ന പൊതു നിസ്-
 കിടക്കുന്നവൻ അതൊരുവനാം ആഗ്രഹമനുഭവുന്നതല്ല.
 എന്നാൽ ഒരു വക ദണ്ഡുപോൾ അനുഭവിച്ചു ഉപരിയാന
 അന്നു വേണ്ടി അധിപതിയെന്നതും സമനശ്ശാരി ശീ-
 ങ്കുന്നതിൽ ഒരു വചനമുമാണ്. അതന്നു സംഗതി
 കളിൽ ന്യായവാൻ ശക്തിയില്ലാത്തതിട്ട് അപേക്ഷി
 വരുമ്പോഴും അതാ അമ്മന്യവത്തിന്റെ കൈവന്ന ത-
 നെറുമാണ്. എന്നാൽ അപേക്ഷാ മറ്റൊരു മോദിജതു
 ധീരിച്ചെങ്കിലും ആരോൾ സൈമനോ ദാർശ്വന്യം മതി
 യാവാമല്ല. അറിഞ്ഞു പ്രവൃത്തിയാവാൻ അറിയാമുവ-
 ക്കെ സംധിക്കുമല്ല. ഇളയതന്നെയാണു് വിദഗ്ദ്ധന്മാരും
 പെരുന്മാരും മൂലന്മാരും ക്ഷമയ്ക്കും തമ്മിലുള്ള വ്യ-
 ത്യംസം.

ആത്മമനത്തിന്റെ ഉപാധമുള്ളതായ വിനയം വി-
 ദേഹ്യം മൂലന്മാർക്കു് ലിഖി സമയങ്ങളിൽ ഉണ്ടായതാകെ
 കിടന്നു ആരേവ അവരിൽ സ്ഥിരമായി പ്രകാശിക്കുന്ന ഗു-
 നങ്ങളല്ല. വിദഗ്ദ്ധന്മാർക്കു് വേണമെന്നതിൽ ആരേവ
 ഹോദി വരാതെ പൂർണ്ണമായി സാധിക്കുന്നതാണ്. മ-

ബ്രഹ്മാനികളാണെന്നു പൂർണ്ണബോധമുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ ശക്തവേഷകൾ കേട്ടു പഠിച്ചിട്ടു് ഞാനനുഭൂത്തിന്നു കോടതി കയറുന്നതും മലകളിളകിലും മഹാജനങ്ങൾക്കു് ഇളക്കം തട്ടാത്തതും ഈ വിവേകത്തിന്റെ പ്രകാശത്തോടുകൂടി നന്നായാണു്. അതു ഹേതുവായിട്ടു സകല ഇന്നുക്കളേയും മേക്കോട്ടു സ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്ന ആത്മജനങ്ങളെ സകല ജനങ്ങളും സ്വന്തജന്മത്തും അഗാമകതി ലാളിച്ചു പോയിപ്പിഴക്കേണ്ടതാണെന്നു് ഭാഷാഭാഷാ അനുഭവവും ദൈവോപദേശവും ശാസിക്കുന്നതാണു്.

൮. കേരളത്തിന്റെ ഭൗതികപരമായ സ്ഥിതി.

[illegible]

[illegible]

൨. രണ്ടാമതായി പറയേണ്ടതു് നേട്ടപണിമാ
 അ". ഇതിന്റെ ഇത്തരം നാലു നാട്ടിയ്ക്കും വേ
 ണ്ണവിധം അനുമാനിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടു. വിദ്യാഭ്യാസവും
 കൊണ്ടു നല്ലവിധം വികാസം സിദ്ധിച്ചവർ എത്രയെന്നു
 കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അതെല്ലാം പ്രകാരം മൂലന്മാർ ചെയ്യുന്ന
 തീയ്ക്കു എത്രയോ അധികം മെച്ചപ്പെട്ടതോടൊ സാധിക്ക
 മെന്ന് ലോകസമ്മതമാണു്. ഈ ബോധവും എല്ലാവർക്കും
 മുഖമെങ്കിലും ഈ വിഷയത്തിലുള്ളവർക്കു് മനസ്സിൽ
 ചെയ്തും വരുന്നില്ല. 'തൊട്ടിപ്പിമ്പല ശീലം ചുടലയിൽ'
 എന്നല്ലെ പ്രമാണം. നേട്ട തുടങ്ങിയാൽ ചലിയുന്നതായി

പ്രോകമെന്നാണ്. അം. രം പ്രവൃത്തി കലധർമ്മമായി പാലിച്ചുപോയെന്ന ചെറിയത് പരിതപ കല്പിക്ക മേതു വായി വിളങ്ങുന്നസിലിക്ക് മേതുവതാതെ മൂലമോരായി അന്നെ കഴിമുൻ. എന്നമാത്രമല്ല അവരെക്കൊണ്ട് സ്വമാജ്യത്തേക്ക് ഉണ്ടാക്കപ്പെന്ന ദ്രാവികരോട് ശോഷണ വാ വരുന്നു. പിന്നെ ഈ സംവദാക്കാരെക്കൊണ്ട് രാജ്യത്തിലേക്ക് സാധിക്കുന്നത് പരക്കാരോട് ഉണ്ടാക്കപ്പെന്ന പേരെ കല്പരം മാത്രമായതിനെക്കുറിച്ച് അതിശയിക്കാറില്ല. ഒന്നാമത് രാജ പ്രവൃത്തിക്ക് രാജാ സംവദാക്കാരെ പ്രത്യേകിച്ച് നിയമിച്ചതെന്ന അബദ്ധം. പിന്നെ പ്രവൃത്തി കളുടെ ഇത്തരവുതലാലോചിക്കാതെ അതാതു ചെറുനാലിന് അവിചിതമായി പരിതപ കല്പിച്ചതിൽ പ്രശ്നം ഉണ്ടാകുന്നു. എല്ലാവരിലായിട്ട് മെഴി ഉന്നക്കി തട്ടി മന്നിരാകുന്നതുവരെല്ലാ പ്രവൃത്തി ആരംഭത്തിലും ചെയ്യുന്നതിന് ആരംഭമായിട്ട്. അതിൽ നിന്ന് ജനങ്ങൾക്ക് അത്യാവശ്യമായ എല്ലാ എടുക്കുന്നത് നിവൃത്തിയെ എന്തും അതിന് പക്ഷാൻ എന്ന് ഒരു ജാതി വേറെ വേണമെന്നു മല്ലേ ചൂട്ടുനായുടെ വിധി. പക്ഷാൻകൊണ്ട് കരുവി കിട്ടാൻ പല്ലെ പല്ലന്മാർ കല്പിച്ച അതിയില്ലാതെ പ്രദേശങ്ങളിൽ ദ്രാവിഡരിലാകുന്ന ഈ സാധനം കത്തിച്ചു സംഭാര്യേ പോകുന്നത്.

ചെറിയർ മൂലമെങ്കിലും അവർക്ക് ചെമ്പടയായി ഒരു തേക്കു കിട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ നടന്ന പോയന്നതു മുണ്ട്. ഇവർ ഉണ്ടാക്കുന്ന തോട്ടുമുണ്ട് ഉടുത്ത് അമ്മേന നാമായി തെളിവാൻ സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ എത്ര നല്ലാപ്പുണ്ണമെന്നും ആരെങ്കിലും ഇതുവരെ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ. മുന്നേയിൽ നിവൃത്തി മാറ്റം കാണാതിരിക്കുമല്ല. നമ്മുടെ യോഗത്തിൽ യോഗ്യതയിലി

രിക്കുന്ന അമ്മമാരും കുട്ടികളും ഉപയോഗിച്ച് ഫോണവ
രും പാമ്പ് തരത്തിലുള്ളവരുമായ വില്പാപിരിച്ച മുണ്ടുകളും വ
സ്ത്രങ്ങളും ആത്മ എങ്ങിനെയെവിടെ വാച്ചുണ്ടാക്കുന്നു എ
ന്നു് ഈ നാട്ടിലാണു് വിചാരിക്കുന്ന ചെറുതേ ഇല്ല. “പ
ത്തായം പ്രസന്നിക്കുക, കാർണ്യമാർ അളക്കുക, ചെങ്കി കത്ത
ക, കോൽ വസ്ത്രക, മാതാ വിളമ്പുക” ഇത്രമാത്രമേ അറി
വുള്ളു. ഈ ധീവത്തകൾക്കു് ഒന്നു് എന്നു് പാണ്ഡിത്യമുണ്ടാ
യ്ക്കും. ഇവർക്കു് ഏതൊക്കെത്തന്നെ നെയ്തതില നെയ്
കുത്തുക്കളായ യന്ത്രങ്ങളും മാതാ അറിവുണ്ടാണു് എന്നു് കി
സംഗമോണം. ആ രാജ്യമാർക്കു് നാലു ഉപഭോഗമെന്ന
മാതിരി മുണ്ടുകൾ കൊണ്ടാ വസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടാ അതൊ
രു പ്രയോജനവുമില്ല. എങ്കിലും ദോഷമധം കൊണ്ടു് ഈ
തരത്തിൽ നെയ്താക്കിസ്ഥാനം ആരംഭം കേരളത്തിലേ
ക്കു് ഇവിടെ വിറന്നിട്ടു് അതിനായ ലോകം എടുത്തു ധ
നികരമാക്കുന്നതു് നിത്യമായി കണ്ടുപോയന്നുവല്ലോ.

നാട്ടുകാരിൽ ധനികന്മാർ യോഗാകൂടി അനന്തരമു
ള്ളു് യന്ത്രങ്ങൾ മുതലായ സാധനങ്ങൾ വരുത്തി കേരള
ത്തിൽ വെച്ചു തന്നെ ഈ പ്രവൃത്തി നടത്തുന്നതായാൽ നാലു
ദിവസത്തേയ്ക്കുള്ള താല്പര്യം അറിയാത്തവരിട്ടു് മറ്റൊ
ല്ലാം സാധിക്കുന്നതില പൂർവ്വകേരളീയരെ ഉദ്യോഗ ‘ഇങ്ങി
നെ വരാതെല്ലാ’ കിഴക്കോട്ടു പോകുന്ന ആവശ്യം വരി
കയില്ല. ഇതിന്നു പുറമെ എത്ര പണം ജനനന്മാർ മല
മൽ മുതലായവ വഴിയായി അനുദേശത്തേക്കു പോകുന്നു?
ആകുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ പ്രാമതയും സൗകര്യവും
വ്യാപാരത്തിനാണെന്നു് സർവ്വസമ്മതമായ കാർണ്യമാകുന്നു.
ഇന്നു് ലോകവ്യാപാരികളിൽ മിക്കവാറും വ്യാപാരമെന്നു് അവി
ധേന പറയാമെന്നിലും അവയെന്നും യഥാർത്ഥത്തിൽ ആ

ജനമാതൃക്കളായി അന്യമാനിക്കപ്പെട്ടു. േ അതേ
ത്തിൽ ഗ്രാമിക്കോള വ്യാപാര കേന്ദ്രീകരിച്ച് എത്ര കണ്
നടപ്പുണ്ടെന്നാണ് ഇവിടെ ആലോചിക്കേണ്ടത്. വല്ലത
മുണ്ടെങ്കിലും ആലോചിക്കേണ്ട അപമാനമുള്ള. ഈ നീ
ലയിൽ ക്രാമീയം സർക്കാർ കീഴിലുള്ള ഉദ്യോഗക്കളാഴി
കെ മോചനമുണ്ടാക്കി എനിക്ക് കേട്ടിവിട്ടു. കൃഷി
ടെ കഥയെല്ലാം മുഖവതന്ന പാഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ഉ
ദ്യോഗമാർഗ്ഗമായ സമ്പാദനം എല്ലാവരും നാശിച്ചുകൊള്ള
വൻ പ്രയാസം. ഉദ്യോഗം സാധിച്ചാൽപോലും ഒരറി
ധം സമ്പാദിച്ച് കാലക്ഷേപം കഴിക്കാമെന്ന് ചിന്തിക്കുക കാ
പ്പത്തിൽ മാത്രം പാഴായ. അധികം വേണമെന്ന് മോദം
ഇടക്കിടയ്ക്ക് അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം ന്യായം അന്യായമാണെ
ന്ന് മിതിക്കേണ്ടതായി വന്നുവന്നു. ഇന്ത്യയിൽത്തന്നെ ഭൂ
തസ്സം വ്യവസ്ഥിതിയും കൂടി ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ പേർന്നിപ്പൻ
അധികാരമെന്ന പാഞ്ഞുവന്നു. “പണമി വാങ്ങാൻ
പിന്നം” “വ്യതിയാനം വൻ ധനത്തിനുള്ളവൻ” എന്ന
തീർവ്വതകളിലായിത്തീർന്നു. തമിഴ് ഭാഷയിൽ ഒരു വാചകമു
ണ്ട്. ഈ വാചകമുണ്ട് പൗരകീടാധാരത്തിൽ അധികാരി
യായ ശാസ്ത്രാധിപതയെ വാങ്ങിപ്പിടാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു
വിധം ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ വിധിക്ക് പേരില്ല
അന്നതിൽ പക്ഷാധാരം വ്യാപാരത്തിനാണ് മേന്മയെന്ന
പറഞ്ഞിരിക്കുമായ് അറിഞ്ഞപ്പാറി ഇവിടെ അല്ലെ പ്ര
സ്താവിക്കുന്നു.

വ്യാപാരത്തിന് വേണ്ട പദ്ധതികളിൽ ഒന്നാമതാ
യി പറയേണ്ടത് വ്യവസ്ഥിതികളാണ്. പിന്നെ വിവേ
കം, സൂക്ഷ്മം, കരുതം, സത്യം, ശൈലം ഇങ്ങിനെ അനേക
ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവർ പ്രവൃത്തിക്കു തീർന്നു, ആദ്യത്തെ
ത്തിന് സൈമന്റ്, മനസ്സിന് സൈമന്റ്, അനുകൂലം

കെച്ചിപ്പോയെന്നത്. ഏതെങ്കിലും, അടുമിടം, കാൽപി
 ടിപ്പൻ മടിച്ച് വ്യവഹരിച്ച വ്യവഹരിച്ച് സർവ്വം ക്ഷ
 യിച്ച് ഒടുവിൽ കടക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു എടുത്തത്.
 ഇങ്ങിനെ വന്നത് എത്ര പരിവൃത്തി കണ്ടിരുന്നാലും ജ
 നങ്ങൾക്ക് അതിൽ വിമുഖത വരുത്തിയിരുന്നത് കേരള
 ത്തിലെ സുതരങ്ങൾമെന്നതന്നെ പറഞ്ഞുവന്നു. വ്യ
 വഹാരങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ദ്രവ്യം ചെല്ലുപോയൊട്ടാത്തിൽ
 രെരോ വല്ലപ്രകാരമുള്ള വ്യാപാരികളിൽ ഏറ്റു
 തന്ന പക്ഷം പനങ്ങൾക്ക് ദ്രവ്യചൂഷിതം ആയിട്ട് വ
 ളോന്ന സകല സുഖ നാദാജ്ഞാ നില്പിച്ച് അവർ സുഖി
 ക്കുമ്പോ. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ എന്തെല്ലാം വ്യാപാരം
 സെകന്ദ്രനോടുകൂടി നടത്തുമ്പോൾ സാധിക്കാത്തതെങ്കില
 ും ആശ്വാസിപ്പിട്ടോ? നാം ഒരു ശുദ്ധി ചെയ്യാതി,
 കിട്ടിയ വിവരം വ്യാപാരികളായ മാത്രം അറിയാൻ നി
 ന്നുള്ളൂ. അതിൽ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ട് അന്യായ
 വിവരം നമ്മുടെ രാജ്യത്തുവന്ന അന്തർവാണിജ്യ
 തിയായ പാടാമെന്നു വേണം. വിളയിക്കേണ്ട അപമാനം
 കൂടി ചെല്ല അവാമവർ തന്നെ വ്യാപാര നടത്താൻ നി
 ശ്ചയിക്കുന്ന പക്ഷം ആ മുതൽ മലയാളം കാണ് പോക
 യിട്ടുവോ. ഇങ്ങിനെ രെരോ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ സ്ഥിതി വി
 വരമെന്നതായാൽ ഈ രാജ്യത്ത് ഉണ്ടാവുന്ന അനേകപദാ
 ത്വങ്ങൾക്കൊക്കെ എങ്ങിനെ വെല്ലാം പാടാമെന്നു മാ
 ള്ളമുണ്ടെന്നോ ആ വഴിക്ക് ഇരിക്കുന്നത് രാജ്യത്തിന് ഏ
 യസ്സുണ്ടെന്നോ നമ്മുടെ പ്രതിഫലം വിവരമെന്തെന്നോ?
 അനവധി സംഗതങ്ങൾ കാഴ്ചയ്ക്കു മുഖ്യപോലെ വെറ
 തെക്കുപോകുന്നത്? കരുമുക്ക് മരണിപ്പൽ നിന്നത
 നെ കരാറുപാഞ്ഞു വ്യാപാരികൾക്ക് കൊടുക്കുന്നു. ഇതി
 കിളിച്ചാക്കേണ തൃക്കി വിനകളുണ്ട്. നാളികേരം ഇ

ടിവിച്ച് ഉടനെ ചെവിച്ചും ചെവിച്ചും തെളിഞ്ഞു ചെവിച്ചതും എണ്ണ കുറ്റാടമുള്ള മാനുഷകാര്യം എടുക്കുന്നു. ഇവയിലൊന്നും മുതൽ യാത്രാ ദാരുണത്വം ദേശാതമം ചോരുന്നില്ലെന്ന് ആശ്വാസമുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ നാട്ടിൽ പട്ടമുളയായി ഉണ്ടാകാനേ പാടുള്ളൂ എന്നില്ലല്ലോ. അത് ഹിന്ദിയിലുള്ളതാണ് തോന്നിപ്പോകുക. പക്ഷെ ഇവയെക്കണ്ടിപ്പോൾ, ഹിന്ദിയിലുള്ളതാണ് ആവശ്യമായ യന്ത്രങ്ങൾ കേരളീയരുടെ ദ്രവ്യം കൊടുത്താൽ കിട്ടുകയില്ലെന്നുണ്ടോ? പക്ഷെ ചെവിച്ചത് യന്ത്രങ്ങൾ ഈ നാട്ടിൽ തന്നെ ഉണ്ടാകുവാനാ പ്രയാസമില്ല. ഇക്കാരണത്താൽ തുടങ്ങിയത് നാടുകാരുടെ മരിച്ചവർക്കു വെച്ചു കൊടുക്കണമെന്നാണ്. ഈ വിധം താത്കാലികമായ കാർഷ്വൽ പ്രതിപാദ്യം തോന്നാതെ വിശേഷാൽ പാടുകയും ആവശ്യം വരുമ്പോൾ ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത, ഉദ്യോഗാലോചന, ചോരക്കുറ്റാലോചന എന്നിവയെ ചോരക്കുറ്റത്തിൽ തെളിച്ച് കളയാൻ തോന്നാതെ മരുവുകയും ചെയ്യുകയും അന്യായമായിട്ട് മേടിച്ച് മേടിച്ച് അന്യായമുതലും അന്യായമായിട്ടും കൂടി സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിൽ വ്യാപരിച്ച് അന്യായമുതലും കൂടി വിട്ടു വിട്ട് നിർവ്വഹിക്കുകയും അനേകം പേരെ ചാലയെടുപ്പിക്കുന്നത് എന്തിനായിട്ടാണ്.

താരികതാൻചാലയെക്കൊണ്ടും

തന്നിടവേണ്ടുകിടവേണ്ടിയതും.

ഇക്കാരണത്താൽ മരുവുകയും ചെയ്തതിന് പാത്രം വ്യാപാരം എളിയ കാർഷ്വൽ. അതിനാൽ ധനികന്മാരെപ്പോലോ ഗംഗാദി ധനം താമസി നിയമിച്ച് ശേഖരിച്ചു തെക്കൻ, ജനങ്ങൾ, മലയ്ക്ക്, മസീദിന് മുതലായ മതിരിയിൽ നെല്ലു തുടങ്ങുന്നതായാൽ ഇപ്പോൾ അന്യർ അനുഭവിച്ചുപോരുന്ന അതിയായ ലാഭം ഇവിടെ സാധിക്കാത്തതായി വരുന്ന

തിനു പുറമെ സ്വദേശികൾക്ക് ആദായവും സംരക്ഷാർത്ത് ഓഡിറ്റർമാർ സ്വദേശിമാനസംസ്കാരം അനുസരിച്ചും സിദ്ധിക്കുമെന്നു പറയുന്നതിൽ സംശയിപ്പാറിടയില്ല. ഇതു കൂടാതെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കൊണ്ടും, ദോഷബലംകൊണ്ടും ഈ വിഷയത്തിൽ സംരക്ഷാർത്ത് സഹകരണ ചെയ്യുന്നവർ അന്യായവും കൂടാതെ കാലശേഷം ചെയ്യുന്നതിനും കഴിയില്ല.

ഓട്ടനാക്കുന്നതു നിമിത്തം കശാന്റെ പണിയാകയാൽ നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ അതിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നില്ല. ഇതിനു പത്തുമാതിരിയിൽ ഒരു യന്ത്രവും മറ്റുമെടുത്തുനിർത്തി ഉപജ്ഞിതർക്കുതന്നെയും കുറച്ചുകാലത്തിനുള്ളിൽ പാതിരി സംരക്ഷാർത്ത് ഓഡിറ്റർമാർ കണ്ടെത്താൻ എന്തെങ്കിലും നോക്കി കഴിയാത്ത കാര്യങ്ങളെ മേൽപ്പറക്കുന്ന നോക്കി കഴിയാത്ത പെട്ടെന്ന് അതാണ്. മലയാളത്തിൽ മറ്റൊരുതരം മലയാളത്തിൽ പോകുന്നവരിലായിട്ടുണ്ട്.

“സ്ഥിതിയെക്കണ്ടാൽ മനസ്സിൽ അറിയാം
ശത്രുവിടുതന്നെക്കീഴ്മാതപഹിനം”

ഇതെല്ലാമാണ് അറിയുന്നതു്. മറ്റൊരുതരം നോട്ട് കാലമെനിക്ക് കരാർ എന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തി മുതലായവയെല്ലാം പോകുന്നവയല്ല. ഇങ്ങനെ സ്പെഷലിസ്റ്റായ ഉടമസ്ഥൻ, അധ്യക്ഷനായിത്തന്നെ നമ്മുടെ രാജ്യങ്ങൾ തന്നെ. അവിടുന്ന് അങ്ങേയ്ക്ക് പാലിയോം മോശം ചെയ്യും എന്നു കണ്ടുവെക്കും. അല്ലാതെ മോശം ചെയ്യുന്നവർ പണ്ടുകൊടുവാൻ മോശം; ഈ വചനം ഉദാഹരിക്കണം യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ നിത്യജീവിതം—യഥാർത്ഥത്തിൽ കേരളത്തിലെ പാലിയോം എന്തുപ്രയത്നമാണ് പ്രയത്നമെന്നു നിലയിൽ ചെയ്യുന്നത്? ആ സ്ഥിതിയെക്കണ്ടാൽ മനസ്സിൽ അറിയാം

ഇംഗ്ലീഷുചരിച്ച എഴുത്തുപണിയൊ വക്കീൽപ്രവൃത്തിയൊ ആരും മൗഢരും മിഥർ ന്യായാധിപത്യം സാധിച്ചും കാണു നനുണെങ്കിലും മാർഗ്ഗമില്ലാതെ ഉഴലുന്നവർ പ്രാപ്തന അധി കപ്പെട്ടാണു് കാലാനുജ്ഞു്. കീഴ്ക്കട, കീഴ്ക്കട, എന്ന മഹാകടൽ കടന്നാലുപാതെ ഉരുൾഗതിക്കു് മാർഗ്ഗം കാണു ന്നില്ല. ജനങ്ങൾ വെളിക്കുമ്പോൾ പ്രവണങ്ങളും വെളിക്കേ ണുതാണു്. ഇതൊന്നും വിചാരിക്കാതെ

“അലംവൃന്ദാമാദന്വേദനാദ്യം
അലംവൃന്ദിയാകമലാന നായനാ”

എന്നതും പ്രമാണിച്ചിറങ്ങു് കുതികൾക്കു് അറങ്ങിപ്പോ ളുന്നശേഷം കയ്യിലും തിരിയും തെക്കോട്ടു് ആശ കാണി ച്ചു് വടക്കോട്ടു് ഒഴിച്ചു കളയുന്നതു് വേദവൈ താരാദീപ്യയ്യു് വിചിന്തം വരേണ്ട ആചാരങ്ങൾ അവിടേക്കെന്നിവിയിൽ പിടിച്ചു് അവയെ മിഥ്യാദിക്കേണ്ട സമയത്തേക്കു് കൈ തട്ടാമി സ്ഥലംമാറി വിശ്വാസമേയ്ക്കു വ്യാസനാടത്തുണ്ടാ ക്കി കൈത്തട്ടു മ വ്യവഹാരാമാലി ഉപയോഗം നശിപ്പി കുന്നതിനെ വീത്യം കഷ്ട കഷ്ട ജനങ്ങൾക്കു് അപകീ റ്റിലിലും ദാരിദ്ര്യത്തിലും അലംബുധിവാതിരിക്കുന്നതിൽ പരമായി ഏതു കഷ്ടവണ്ണമാണു് വരുമാനമില്ലെന്നതു്

പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുമുന്നി തക്കിടത്തും
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുമൊഴി കൈയ്ക്കും
അറിഞ്ഞിരിക്കാമെങ്കിലുമെന്തെന്നാൽ
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് നീനല്ലകണ്ടാൽ!

നം അന്ധവിശ്വാസം.

പകലങ്ങുനിനമിടുന്നതിൽ
പടമോർച്ചവരിൽ കിനാവുകൾ
പരിചോടെഴുന്നേറ്റിരിയ്ക്കി,
പരമിപ്പാനുണ്ണും വരുംതുണം.

സപ്താഹം, ശകനങ്ങൾ, ദാഹം, ദാഹത്തി, മേന്മ
വാദം മുതലായ അയ്യപ്പികളായ അനുഭവങ്ങൾ അന്ധ
വിശ്വാസമെന്ന പദത്തിലുൾപ്പെടുന്നു. ജീവിതത്തിൽ അ
വയിൽ ഏതാനും നമ്മുടെ മേൽപ്പിൽ പതിയായ വരികി
പ്പെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല അവ വിശ്വാസം ഉൾപ്പെടാക
ുന്നത്. അവ നമ്മുടെ മനഃപ്രവൃത്തികളെ വിശദീകരിക്ക
യും ചെയ്യുന്നു.

പ്രബോധവും നിദ്രയും നമ്മുടെ ജീവിതസമയത്തെ
പകർത്താവില്ലെന്നു താഴിൽ കെട്ടിയിടുന്നതു സാധാരണ
കിടക്കുന്ന രണ്ടു ബാലകന്മാരാ ന്ത്രാവിചാരിപ്പി നിശ്ശബ്ദ
മായി അനാമാസന ദൃഢമറയ്ക്കുന്നു.

കുടുംബാംഗങ്ങളെ വളർത്തുന്നതിനും അനുഭവങ്ങൾ
നാടുംനാണാത്താത്തതിനുമായാണ് മാറിമാറി
വീടുംകൂടാതെ തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനും അനുഭവങ്ങൾ
പ്രദാനമായി കിനാവു നഗ്നമേതിലേയ്ക്കു തിരുത്തും

പലരും സപ്താ കാണുന്നതല്ല, എങ്കിലും സപ്താ
കാണുന്നു എന്നതാണ്, അല്ലെങ്കിൽ. ഇപ്പോൾ ശ്രദ്ധേയ
യ ബുദ്ധിയെ പലനം വെട്ടും, ഭാഗ്യം കാലവും, നാടും
നഗരവും, ജനങ്ങളും ഇതുകൊണ്ടും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു

ഗദ്യ: സാക്ഷി—മുണ്ടാം ഭാഗം.

മിന്നം ജലശേഷിയിൽനിന്നു മണ്ഡലങ്ങളായ് നിന്നിരുന്നപോരേകുമാറാകുമെന്നും ഇന്നത്തെപ്പിതാപുത്രപാദപ്രസാദമെന്നും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും അറിയിച്ചു.

സ്വപ്നശരണംകൊല്ലാം ഏതൊരു ഒരു സ്വപ്നശരണമായിട്ടാ
 ന്നു ഉണ്ടായിരിക്കാം. അസഹനീയമായ ഒരു സ്വപ്ന അ

വയെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. നല്ല മനോഹരങ്ങളായ രൂപങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ഒരു അഭിഗതികളാണു്. എന്നതെന്നെല്ല, പാകമല്ലാത്ത മറ്റൊരുത്തന്റെ ചട്ടമെടുത്തിട്ടാലെന്ന പോലെ, സ്വപ്നത്തിലെ ആളുകളും ദിക്കുകളുമെല്ലാം നമുക്കു ചോദിക്കത്തക്കതായിത്തീരുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു തന്നെ അറിയണം പ്രകൃത്യാനുസാരിനായ മനുഷ്യസ്ഥിതി ഉണ്ടെന്നിരിക്കുമ്പോഴാണ് എന്ന്.

ഉണ്ടെന്നിരിക്കുമ്പോഴുള്ള ഒരുക്കത്താൽ വേറെ, ഉറക്കത്തിലൊന്നു വേറെ, വെളിച്ചമൊന്നു മുൻപിൽ സ്വപ്നം കണ്ടിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളേയും ആളുകളേയും മാത്രം ഉറക്കത്തിൽ പിന്നെയും നമുക്ക് ഒരുക്കത്താണു്. ഈ വഴിയിൽ സവാരി ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ഞാൻ മുൻപിൽ പലപ്പോഴും സ്വപ്നം കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്ന സ്വപ്നത്തിൽ നാം ഒരുക്കത്താ. 'ഈ വഴിമാത്രം ഈയോളം ഇവിടെ വെളിച്ചത്തെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അല്ലെങ്കിൽ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്, എപ്പോഴാണ് ഒരുക്കത്തിലു് എന്നു നമുക്ക് ഉണ്ടെന്നിരിക്കുമ്പോൾ തോന്നാത്തതുപോലെ ഉറക്കത്തിലും തോന്നാറുണ്ടു്. സ്വപ്നത്തിലുള്ള ഈ അനുഭവം പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു്.

ജന്തുക്കൾ പ്രകൃതിയുടെ സ്വപ്നങ്ങളെന്നു്, പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സ്വപ്നാവസ്ഥയിലുള്ള ജന്തുക്കൾ അവിടുത്തെ പ്രകൃതിയായി വിചാരിക്കാം. അപ്പോൾ വിശേഷണപ്രസ്താവനയിൽ നാം വാസനാമാത്രാസൂതയായി അനുഭവസ്ഥയിൽ അനുഭവങ്ങളായി ഗണിക്കുന്നവയെ തക്കപ്രകാരം അനുഭവിക്കുന്നു. ഒരു പക്ഷേജന്തുക്കൾക്കു് പ്രകൃതിയുടെ നിലയിലാണ് അപ്പോഴുള്ള നമ്മുടെ ബുദ്ധിയുടെ അവസ്ഥ. കഷ്ടം! അതിന്റെ അവസ്ഥ എത്ര ശോചനീയമാണു്! സ്വതന്ത്ര ചാരികളായ മൃഗങ്ങളുടെ അവ

സ്ഥ കാണുമ്പോൾ 'എന്ത്! നമ്മെപ്പോലെ സ്വാതന്ത്ര്യം അതിനുണ്ടോ?' എന്നു നമുക്കു തോന്നുന്നു. ഈ ലോകം അതിനുണ്ടോ? നമ്മെപ്പോലെ അതിനും തന്നെത്താൻ അറിയാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടോ? നമ്മുടെ കഥകളിൽ ഭൂമിയും പക്ഷികളും മനുഷ്യരെപ്പോലെ പ്രവർത്തിച്ചതായും മറ്റും പറയുന്നതിന്റെ താല്പര്യം മറ്റൊന്നുമല്ല, നമ്മുടെ ശക്തിയെ അവയിൽ അധ്വാനിപ്പിക്കുന്നതത്രെ. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ മാതിരി പഴങ്കഥകൾക്ക് ഒരു നിലനിൽപ്പു കാണുന്നത്? തത്വത്തിനോടു അന്യമായി, ഏതാണ്ടു മോശ്ശുള്ളതു കൊണ്ടു തന്നെ. ജന്തുക്കളോടു മാത്രമല്ല, അപരിഷ്കൃതമായ പല ലയർ മുതലായ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തോടും നമുക്കു ദയനീയത തോന്നിപ്പോകുന്നു. അവരിലും ചിലർ ജ്ഞാനമുള്ളവരായി കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. മിക്കവരും അപ്രകാരമല്ല തങ്ങളുടെ സ്ഥിതി തനിക്കു അറിയാൻ അവർക്കു ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവർ നിസ്സംശമായി ആത്മമന്ത്ര ചെല്ലേനെ എന്നു നമുക്കു തോന്നിപ്പോകുന്നു.

സ്വപ്നങ്ങൾക്കും ദൈവക സത്യമുണ്ട്. യാദവിന്റെ കണ്ണിൽ മൂന്നുവാരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നായിരുന്നെങ്കിലും അവയ്ക്കും ഒരു ന്യായമില്ലാതില്ല. അവ നമ്മുടെ നുഴുപ്പിയെ ഒരു കവിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. ജാഗ്രദവസ്ഥയിൽ അറാവത്തിൽ വരാത്തതായ അനേക വിചാരപരമ്പരയെ അവ സൂക്ഷിപ്പിക്കുന്നു. അവയ്ക്കും നമുക്കും യാതൊരു സംബന്ധമില്ലെന്നു തോന്നുന്നു, എങ്കിലും നമ്മുടെ ആത്മജ്ഞാനം അപ്പോൾ വീരമെ ഇല്ലാതില്ല. ദൈവിധം നോക്കുമ്പോൾ സ്വപ്നങ്ങൾ നമുക്ക് അന്വിശ്വജ്ഞാനത്തെ തന്നെ എന്നു പറയാം. എന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ ആത്മീയമല്ല. പക്ഷേ അതാണോ? അല്ല, മണ്ടുമാണ്. സ്വപ്നങ്ങളെല്ലാം മനഃകല്പിതങ്ങളാണെന്നു നാം പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ അവ കൂട്ടത്തിൽ

നിന്നും പിന്നക്കിനിവുന്ന പട്ടാളക്കാരെപ്പോലെ സ്വാമിയെ ആകൃഷ്ടനും. എല്ലാപ്രവൃത്തിയും, വിചാരവും, കാരണവും ഇന്ദ്രിയമൂലികളാണെന്നു് ഇതുകൊണ്ടുറിയണം. പ്രവൃത്തി നിവൃത്തിശക്തികൾ ഒന്നിൽതന്നെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ജ്ഞാനാത്മീയമായ ഏതോ ഒരു ശക്തിയിൽനിന്നും നമുക്കു ചിലപ്പോൾ സ്വപ്നത്തിൽ മുന്നറിവുകൾ നില്പിടുന്നു. നമുക്കു് ജീവിതകാലത്തിൽ ഇഷ്ടിമന നന്നെമുട്ടു് അനുഭവങ്ങളെങ്കിലും ഉണ്ടാകാതെയിരിക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ ഈ പ്രാപഞ്ചികജ്ഞാസൂത്രത്തെ വിട്ടു് ജ്ഞാനോപാധിയിൽ നമുക്കു തോന്നുന്നു. സ്വപ്നങ്ങൾ ഇഷ്ടിമന വരാൻ വേണ്ടുന്ന തിരുന്ന കാര്യങ്ങളാണായി പറയുക. അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ ശക്തി പരപ്പെട്ടാലും മറ്റൊന്നുമല്ല. നമുക്കു മനസ്സിൽ പരിചിത്ത കിടന്നിരുന്ന വിചാരങ്ങളുടെ അതന്നെ മൂലികമായ പരിപാകകൊണ്ടും നമുക്കു തോന്നുകയും ചെയ്യുന്നതാണത്രെ ഉണ്ടായതാകുന്നു. ഇന്നാൾ ഞാനറിയാം പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോൾ നാം ഉണർന്നിരിക്കുന്നു. സ്വപ്നത്തിൽ അപ്പോൾ മറ്റൊരുവിധം പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. അതിനാലാണിതെന്നു് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണത്രെ. അതു സത്യമായി വരുന്നു. ഇതിൽ സ്വപ്നമാത്രമല്ല കാർഷ്വകാരി മുൻപിൽ മടങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന വിചാരശക്തികളെ ആ പ്രാപ്തികൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത സ്വപ്നമാണെന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു സ്വപ്നങ്ങൾ, ശരീരങ്ങൾ മുതലായവ ആത്മാവിന്റെ മോനങ്ങളാണെന്നു മിഥ്യപറയുന്നതു് വാസ്തവം തന്നെ.

കാർഷ്വകാരികളുടെ ഈ വൈജ്ഞേയത്തെ നിർവ്വിചാരിതമായി ജഗൽ കാണുന്നതെപ്പോഴായിരിക്കുമെന്നു് നമുക്കു്

[illegible]

അതിനുകൂടുതലായ എത്ര ചിപ്താനിമഗ്നതയും പ്രഭാവത്തിൽ വെളിയിൽ പലതിനേക്കാൾ താഴെ കൂടി ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂര്യൻ ഉദിച്ചു വെളിയിൽ തുടങ്ങിയപ്പോൾതന്നെ അയാളുടെ കാരണത്താലാണ് എന്നതുപോലെ;

‘പരിഷ്കരി പരമമാനന്ദം കോപി മേഘ-
 ന്ബലുബമിപാപിൻ പ്രീതസ്തത്രയദന
 വികസതിവിപതംഗസ്യാദയ പുണ്യരീകം
 ദ്രവതിപാമിമംശോദ്ഗതേ ചന്ദ്രകാന്ത’

ഈ സംഗതി വളരെ സാമവത്താണ്. ബുധിമാസ് ഏതു നേരംവെക്കും അത്ഭുതമാകുന്നു. മനുഷ്യപ്രാണിനെല്ലാം മനുഷ്യഗന്ധമില്ലാതെ വരില്ല. അതുപോലെ ഏതൊരു മനുഷ്യനും ഒരു സാമമില്ലാതെ വരികില്ല. പുറത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ കിരകളിൽ നിന്നു തന്തുക്കളായിത്തീരും എത്രയും തന്തുക്കളായിത്തീരും! മാറിപ്പോകും ഒരു പുല്ലു ഏതൊരു പൂവിൽ വിട്ടപ്പോൾ അതു പ്രകൃതിയിൽ പെട്ടാ പെട്ടു എന്നു കിരകൾ പറയാറുണ്ട്. അതുപോലെ മനുഷ്യനായാത്താൽ ആർക്കിട്ടാ തോന്നുമോ? പുറത്തു മനുഷ്യന്റെ പഥം അത് ആവിരം പുല്ലിന്റെ പഥം അതു കരാ ചെടിയുടെ പഥം. ആവിരം പുല്ലിന്റെ പഥം എന്തെല്ലാം പ്രകൃതിയിൽ ആണ് ചെടികൾ അത്.

“അതുതന്നെ മതിരുംകൊണ്ട് മാനുഷപ്രകൃതിയെപ്പറ്റി പറയുന്നതിനായിട്ടാണ് എന്ന് ഒരു പക്ഷേപം പറയാം. നിത്യജീവനും ഉണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങളെക്കൊണ്ട് അധികം മാനുഷമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. മനുഷ്യൻ ഒരു മനുഷ്യനിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അനുഭവത്തിന് കോടികൾക്കു മേലുള്ളതും വിശുദ്ധം. മനുഷ്യന്റെ പ്രശ്നം വാർഷികം മറ്റൊരു നമ്മെ അവിശ്വാസികളെന്ന് അധികം പറയുന്നതാണ്. എന്നാൽ അനുഭവം വാർഷികം നാം സിദ്ധിക്കുന്നത് മടിക്കുന്നത് അനുഭവം പ്രകൃതികൾക്കും മനുഷ്യർക്കും ഒരു സമാപ്തമാകുന്നതാണ്. അവയുടെ വിട്ടു കൊടുക്കൽ ആവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ളതാണ്. അതിനാൽ അതിവേഗം അനുഭവങ്ങളെക്കൊണ്ട് നാം സർവ്വം കണ്ടെത്തുന്നു. പ്രകൃതിയിൽ ഒന്നും പെട്ടെന്നു നഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല ഒന്നിൽനിന്നു മററൊന്നിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം ക്രമേണമാകുന്നു. അനുഭവങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഭേദഗതികൾ അ

തിന്മുക്തജാതകകൊണ്ടു ഗോചരങ്ങളാകുന്നില്ല. എത്രയും ശബ്ദങ്ങൾ അനന്തമായി പ്രോതുത്തിൽ തട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിലും നാം കേൾക്കുന്നില്ല; എത്രയും കാഴ്ചകൾ കണ്ണിനു മുമ്പിൽ ഇരുന്നിട്ടും നാം കാണുന്നില്ല; അവയെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നുള്ളൂ.

പ്രശ്നം മുതലായവയ്ക്കു നമ്മുടെ ജീവിതാന്താടുള്ള സംബന്ധത്തെ ഈ വിധം ഒരത്തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. എന്നാൽ അവ കേവലം പരമ്പരാഗത ചന്ദനംകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കാവുന്ന ഒരു ചില്ലറ സംഗതിയല്ല. അതുകൊണ്ടു എന്നും കാണുന്ന അത്ഭുതങ്ങളെക്കൊണ്ടു നാം തൃപ്തിപ്പെടേണ്ടതാണ്. മറ്റുള്ളവ നമുക്കു വേണ്ട നാദങ്ങളാണെങ്കിൽ അവ നിസ്സാരമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നില്ല.

ഈ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ മഴങ്ങിയ പണ്ടുള്ള കാലത്തു മുഖമുദാതാർ അവയെ പ്രതിവാദിയായിത്തീർന്നിട്ടില്ല. പണ്ട് ഓരോരുത്തരും എന്ന വീടൻ യുദ്ധത്തിനായി പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ദുര്യോധനങ്ങൾ കാണുന്നു എന്ന് ആരോ പറഞ്ഞതിൽ 'തന്നുടെ മക്ഷയുദ്ധത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് തന്നെയാണ് ഉത്തമശക്തി' എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 'പ്രശ്നംപറഞ്ഞു ഫലിപ്പിക്കുന്നവനല്ല, സാധകബാധകങ്ങളെ മിന്നിച്ച് ഉത്തരം പറയുന്നവനാണ് പ്രശ്നികൻ' എന്നു യുറിപ്പി. 'ഡിസ്' എന്ന പണ്ഡിതൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 'അന്നം, ഗന്ധം, പന്തു മുതലായ ജന്തുക്കളെ ദാഹകാരികളായി നാം ഗണിക്കുന്നു; എങ്കിലും മനുഷ്യൻ ഉത്തമജന്തുവെന്നു നമുക്കു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലല്ലോ' എന്നു റൂട്ടാർക്ക് എന്ന പൗരാണികൻ ശോധിക്കുന്നു. ഒരു വലിയ കൊടുമാറിൽ അകപ്പെട്ട കപ്പലിലേ കപ്പിത്താൻ ഇങ്ങി

നെ ഇരുശരണ പ്രാർത്ഥിച്ചു—‘ഇരുശരണ! അഭയം! എ
ന്നെ രക്ഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ രക്ഷിയ്ക്കും; നശിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ
നശിപ്പിയ്ക്കും; എങ്കിലും ഞാൻ മുക്കാൽ ശിശിയാതി പിടി
യ്ക്കുന്നുണ്ട്’. ഹൈന്ദവനിഷ്ഠ പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഒരു കഥ
യെപ്പറ്റി ഉദാഹരണവും.

‘ഒരിയ്യൽ ഹൈന്ദവനിഷ്ഠൻ തീർത്ഥാടകൻ സന്തതിയ്ക്കു
മ്പോൾ കൂടെ പല അശുഭശാപങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നവരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ മുപ്പമ്പാറ എന്നു ഒരു ഭാഗ്യമുള്ള ഉത്തരം ഉണ്ടാ
ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആൾ ബാലികകൾക്കും ധീരൻ ധനാർത്ഥി
കൾക്കും നല്ല സമാധാനം ആയിരുന്നു. എപ്പോഴും കൂട്ടമാ
യി യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ വഴിയിൽ ഒരു ശകന്യവാതി ‘നിൽ
ക്കണം! നിൽക്കണം!’ എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. എന്നാ
ൽ കാൽമെത്ത മുപ്പമ്പാറ ചോദിച്ചു. ‘ഉടനെ ഒരു പക്ഷി
യെ മുങ്ങിക്കൊന്നിപ്പോകൊണ്ടു ആ ശകന്യവാതി പറഞ്ഞു—
‘ആ പക്ഷി അവിടെത്തന്നെയായിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളും
അവിടെ വിശ്രമിക്കുന്നതു കൊള്ളാം, പറഞ്ഞ പോകുന്ന
പക്ഷം നിങ്ങളുംകൂടി യാത്രയെ തുടരാം; അതല്ല അതു തിരി
യെ പറക്കുന്ന പക്ഷം നിങ്ങളും പിൻവാങ്ങേണ്ടതാണ്.’
ആ ഉത്തരം നന്ദം മിണ്ടിപ്പോ; വില്ല കലച്ചുകെട്ടി ആ പക്ഷി
യെ എടുക്കാനു. ഇതു കണ്ടു ഉടനെ ആ ശകന്യവാതി
യ്ക്കും പിന്നെ മിഥ്യയാർ തീരെ മറിച്ചിട്ടില്ലെന്നല്ല, അവർ
അവനെ ശകാരികൾക്കു തുടങ്ങി. ഉടനെ അവൻ ചോദി
ച്ചു; ‘എന്തിനാണ് നിങ്ങളും എന്നെ ഭയപ്പെടുന്നത്? ഇതു
ഉപ്പുമാത്രം പക്ഷിയെ രക്ഷിയ്ക്കുന്നതിൽ നിങ്ങളുംകൂടി ഇതു ഉ
പ്പുമാത്രം എന്തുകൊണ്ടാണ്? തന്റെ ജീവനെ സംരക്ഷി
യ്ക്കാൻ കഴിയാത്ത ആ ജന്തുവിനു അങ്ങനെയൊരു യാത്രയുടെ ഇ
ന്നുതോന്നങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട് നല്ലൊരു എപ്പിതെ നീക്കി
യ്ക്കും? വരൻപോകുന്നതിനെ അറിയാൻ അതിനു ശകരി

യുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ മസ്സലാമന്റെ കൈകൊണ്ടു കവചം
പുറന്നായി അത് ഇവിടെ വരികയില്ലായിരുന്നല്ലോ.'

ഇക്കാലത്തിൽ ശക്തന്റെയും സുപ്തന്റെയും മറ്റു
മുജ്ജ വിശ്വാസം വളരെ കറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ
പരിഷ്കാരികളിൽ അതു നല്ലതായിട്ടില്ല. വേലായുധൻ
ലിഷണത്തേക്കു. മുമ്പുള്ള കാലഘട്ടിൽ ഓരോരുത്തർക്കും
ഓരോ ദാദേവതകളുണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചു വന്നതുപോ
ലെ ഇപ്പോൾ മിലർ ഭാഗ്യവാന്മാരെന്നു അവർ ചെയ്യുന്ന
സകല കാര്യങ്ങളും പ്രാമാന്യം പരിണമിക്കുമെന്നുമായ ബോ
ധം പരക്കെ കാണുന്നുണ്ട്. മിലർ ഉദ്യമങ്ങളെപ്പറ്റി സം
ശയിച്ചപ്പോൾ നെല്ലപ്പാലിയാർ പറഞ്ഞു—'എന്റെ കൈ
ഭാഗ്യമുള്ളതാണ്; അതുകൊണ്ടു ആരെ ഞാൻ തൊഴുവാനോ
അയാൾ എന്നിന്നും ടിപ്പിക്കുന്നതില്ല.' അധികം കരുത
ലും ആശയചമനവും ദ്രുതരത പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ഹൈന്ദവവി
ശ്വസ്ത പലപ്പോഴും കാണേണ്ടതി കാണുന്നുണ്ട്. പ്രായമായ
വർക്ക് അപകടം സംഭവിക്കുന്ന ഭവനങ്ങളിൽ കുട്ടികൾ
ക്ക് അബദ്ധവും പിന്നെയുണ്ടിട്ടു. ഒരു ബാഗൻ കണ്ണാളു
ക്കും നോക്കരുതെ മാറ്റാം; അവൻ ഒരു അപകടം പറ്റി
ന്നിട്ടു. പ്രായമായ ഒരുവനാകട്ടെ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിൽ
വരാവുന്ന ഭവനങ്ങളെ മിന്നിപ്പിക്കുന്നു. ബാഗ്യത്തിൽ ത
നിക്കു ബലമായിരുന്ന ഓരോധീനത്തിന്റെ കററിനെ ആ
ലോചിച്ചു അവൻ ശോചിക്കുന്നു.

യക്ഷികൾ മുദ്രദേവതകൾക്കും വളരെ ആദരമുണ്ടു ക
ണ്ടുകൂടാ. മിലരോടു പ്രത്യേകമായിട്ടേ ഇണങ്ങൂ. മില
ർക്ക് അതുതവിട്ടുകൾക്കും മന്ത്രവാദങ്ങൾക്കും മറ്റുമുള്ള
ശക്തി കിട്ടുന്നുള്ളു. ഇന്നവർ ഭാഗ്യകാരികളാണ്, ഇന്ന
ദിവസം സമൃദ്ധിയാണ് എന്നുള്ള വിശ്വാസം ഇന്നും ഇ

നാലുപുരുഷന്മാർക്കും എന്നാൽ ഈ മൂന്നുപുരുഷന്മാർക്കും മന്ത്രവാദിമാർക്കും ലോകത്തിലുള്ള മഹാകാർയ്യങ്ങൾ നടത്തിപ്പുള്ളതു്.

പ്രകൃതിയുടെ പടർപ്പ് നിന്നാൽ പ്രതിഫലം കൂടാതെ ഇന്നുള്ള സമ്പാദിക്കുന്നതിനാൽ മനുഷ്യൻ സമാധാനം പ്രതീക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്നതു്. പ്രകൃതിയിൽ അസാമാന്യമായ ശക്തികൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതിന് ലക്ഷ്യം വളരെയുണ്ടു്; അവയെ കയ്യടക്കിയായ് കൊള്ളാമെന്നുള്ള ദാഹമുണ്ടാകുന്നു് അല്ലമല്ല; പക്ഷെ നല്ലവണ്ണം പഠിക്കിച്ചതിന് മേൽപ്പോലെ ഈശ്വരൻ അവയെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കയില്ല. എന്നെന്നാൽ ഒരു അധികാരം കൊടുക്കുന്നതിന് മുമ്പിൽ അതിനെ ശരിയായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള ജ്ഞാനം ഉണ്ടോ എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നു. മന്ത്രവാദം മറ്റൊരു ഇന്ദ്രിയശക്തിയും ഒരു വക അസത്പര സഞ്ചാരമാകുന്നു. സഞ്ചാരങ്ങൾ അവയെ വർദ്ധിക്കുന്നു. ഉത്തമപുരുഷന്മാർ ഒരിക്കലും ചാത്തനേരം ദുർദ്ദൃഷ്ടതകളേയും വശമാക്കിക്കൊള്ളാത്തവർ. സത്യാചിന്തയും വിട്ടു മഹാമനസ്സുമാക്കിയവർക്കുമാണ് നാം മഹാമാർ എന്നു ഗണിക്കുന്നതു്. പലപ്പോഴും അക്രമങ്ങൾ കീഴടക്കി വാഴുന്ന അപരിഷ്കൃതന്മാരായ കാട്ടുരാജാക്കന്മാരെ എല്ലാവരും പൂജിക്കുന്നു; അവരുടെ വംശമഹിമയെ പുകഴ്ത്തുന്നു; എങ്കിലും ഉള്ളിൽ അവർ നശിച്ചുവെന്നു എന്നായിരിക്കും പ്രാർത്ഥന. മന്ത്രവാദംകൊണ്ടും പ്രജ്ഞാകൊണ്ടും കിട്ടുന്ന യോഗ്യത അതുപോലെ വ്യാജമാണു്.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് ജ്ഞാനാതിരങ്ങളായുള്ളവയെ ഞാൻ അവിശ്വസിക്കുന്നവനെന്നോ, പറ്റിക്കുന്നവനെന്നോ വായനക്കാർ ധരിക്കരുതു്. അവരുടെ തത്ത്വഗവേഷണം ചെയ്യുന്നതു് ഏതൊരു മനസ്സാലും തന്നെ. അവ ന

മുടിയിൽ വിഷയങ്ങളാണെന്നുള്ളതിന്നും തർക്കമില്ല. എന്നാൽ അവയിൽ അതിരുകവിഞ്ഞുള്ള പ്രതിപത്തി പാടില്ലെന്നുള്ളത്. മന്ത്രവാദം, ആഭിമാതൃമുതലായ ഗ്രന്ഥകൃത്യങ്ങളിൽ വ്യാപ്തമാകുന്നവർ മനോരാജ്യത്തിൽ അർദ്ധരാജ്യം പിടിച്ചു കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. തന്നിരിക്കുന്ന ഞാകുന്ന ദുരദൃഷ്ടങ്ങൾ ചില്ലറയെന്നോ?

നമ്മുടെ പവിമിതജ്ഞാനത്തിന് അഗോചരമായും അത് ഏവ അതുതന്നെകൊണ്ടും പ്രകൃതിയിൽ അനേക ശക്തികളുണ്ടെന്നു ഏതു പണ്ഡിതനും സമ്മതിക്കുന്നതിന്നു യില്ല. സൃഷ്ടിയെപ്പറ്റിയതിന്റെ മാഹാത്മ്യം ഒരു ബ്രഹ്മാണിപുമാണത്തിന്നു കൂടിയും പറഞ്ഞാൽക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അഗോചരമായ ഒരു വിഷയത്തെ പരാമർശിക്കുന്ന തത്വങ്ങളുടെ കമിനിശ്ചത്രേ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ. ഈ ലോകമാസകലം ഒരു ശക്തനെന്നയല്ലേ? പിന്നെ നാം അതിന്റെ ഒരു കോണിൽ മാത്രം നോക്കുന്നതെന്തിന്? ഈ ശ്വേതശക്തനായ മനുഷ്യൻ ദിവ്യത്വം സ്വതസ്സിദ്ധമായിരിക്കട്ടെ, അതിനെ സമ്പാദിക്കുന്നതിന്നു പിശാചുകളേയും യക്ഷികളേയും ആരാധിക്കുന്നോ?

൧൦. ജീവികളുടെ ആഹാരസമ്പാദ്യം.

ജീവികൾ തങ്ങളുടെ ആഹാരസമ്പാദ്യത്തിന്നായി മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്നതായ എല്ലാപ്രവൃത്തികളും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു എലിയും, പൂച്ചയും, നരിയും,

കുറക്കണം വല്ല ഗവൺമെന്റു നിസ്കരിച്ചു പോയി ഇര സ്തൻപതിയോ ശിപായിമേലോ ചെല്ലുന്നതെന്നോ, ഉറ വും, ഈച്ചയും, കപ്പുകൾമുണ്ടാക്കി കടൽസഞ്ചാരംചെയ്ത ഉറയും സമ്പാദിച്ച തുറന്നാഴ്ത്തി കഴിക്കുന്നുവെന്നോ ആണു ഞാൻ അത്ഭുതം ധരിച്ചു എന്നു ആരും വിചാരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു. തുറന്നാഴ്ത്തിക്കുറവുണ്ടി അന്യഗൃഹങ്ങളേ യോ വേദന്മാർ പിടിക്കുകയും കാര്യംകൾ ശേഖരിക്കുകയും ആ യിരുന്നു മാനുഷൻ ഒന്നാമതായി ചെയ്തപ്രകാരം. അപരിഷ്കൃതരാജാക്കൾ ഇന്നും ചെയ്യുന്നതു അപ്രകാരമാണു്. ആനമുതൽ പരമാണുപ്രായമായ പ്രാണികൾ റെമുളള ഇതരജീവികൾക്കെങ്കിലും ഈ കാഴ്ചയിൽ നോമ്പുതരേപ്പാ ലെതന്നെ രുചിയിൽ അല്ലെങ്കിൽ മരണാഭവിധി യിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നാം പന്ത്രണ്ടുതരം ആടുകളേയും ചോറി അവാമുടെ പാൽ എടുത്ത ഭക്ഷണത്തിന്നുപയോ ഗിക്കാറുള്ളതുപോലേയും ധാന്യങ്ങൾ കൃഷിചെയ്തപോലെന്ന വിധത്തിലും ചെറുവകപ്രാണികൾ ചെയ്തപോലെന്നതു അന്യവ്യക്തരും വിദഗ്ദ്ധന്മാരിലുള്ള മാനുഷൻ ആരാഞ്ഞ റിയങ്ങളും ആയ സംഗതികൾ തന്നെയാകുന്നു.

കൃഷ്ണമുളകളും ചെറുവക പ്രാണികളുടേയും ഇടയിൽ മാനുഷമപ്പോലെ തന്നെ മനുഷ്യജന്മം സമ്പ്രദിക്കുകയും ഉണ്ടു്. ഇതു വളർന്നുവളർന്നു അന്നസമീപിച്ച അന്നാമിച്ച് പോയന്നതോ അല്ലയോ എന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഇതുവ മെ തീർച്ചയാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിലും സമ്പ്രദേശം മാത്രം ഭക്ഷിക്കുന്ന പന്ത്രണ്ടുതരം മറ്റു ബ്രാഹ്മണരായി വിചാരിക്കുന്നതിൽ ആർക്കു വിരോധമുണ്ടാവാൻ സംഗതിയില്ല. സമ്പ്രദേശകളാ യവസ്തം തങ്ങളുടെ ഭക്ഷണസാധ്യത്തിന്നു അധികമായി അദ്ധ്വാനിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും മംസം തിന്ന

ന്ന കൂട്ടർ ഈ കാഴ്ചയിൽ വളരെ ശ്രദ്ധയും സാമ്പത്തിക കൗതുകത്തോടുകൂടി വന്നു.

നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതികളിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ചില കെട്ടിടങ്ങളിലും വൃദ്ധന്മാരുടെ കൈവശത്തുള്ള വലിയൊരു താമസിക്കുന്ന 'എട്ടുകാഴ്ച' കാണാത്തവർ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഈ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങൾ ഗുണമേന്മയോടെ തയ്യാറാക്കുന്നതിനായി നിങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കുക. അതിന്റെ സൂക്ഷ്മതയ്ക്കനുസരിച്ച് പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കുകയും അവയുടെ ലക്ഷ്യം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിന് അവർക്ക് കഴിയുന്ന പ്രയത്നം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. മറ്റൊരു വലിയ ആശയം വിദ്യാഭ്യാസം. എന്തായാലും പെരിയ നിസ്സാരമായിട്ടുള്ളതും എല്ലാ കാലവും കൂടി നിറവേറ്റി വിദ്യാഭ്യാസം നൽകണം. ആ ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടി ഈ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുകയും നിങ്ങൾക്കും ചില മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നൽകിപ്പോലും അനുഭവിക്കുന്നതിന് സഹായം ചെയ്യുക. വല്ല ഈശ്വരൻ പദ്ധതികൾ വലിയൊരു മെന്റൽ ക്ലബ്ബ് ആണെന്നും വലിയൊരു മെന്റൽ ക്ലബ്ബ് ആണെന്നും നൽകുന്നതിനായി നിങ്ങൾ എട്ടുകാഴ്ച പെട്ടെന്നും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്റെ ആത്മകാരുണ്യം കൈവരിക്കുന്നതും പദ്ധതികൾ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ഈ മെന്റൽ പ്രാക്ടീസ് ആ പദ്ധതിയ്ക്ക് അതിന്റെ ഈ ആഹാരസമ്പാദ്യം എത്രയോ അനുഭവിക്കുകയായിരിക്കുന്നു എന്നതിന് സഹായം ചെയ്യുക. അതുതന്നെ അനുഭവിക്കുകയോ കഴിയാത്തതോ വിട്ടു. നമ്മുടെ മറ്റൊരു മറ്റൊരു നാലുപോലെയുള്ള ഒരു കഴി കഴിച്ച അതിൽ ഈ ജീവിതത്തിൽ കിടക്കുന്ന മറ്റൊരു പ്രാക്ടീസ് ആയിട്ടുള്ളതെന്നും കേൾക്കുന്നതിന് മാത്രമാണെന്നും അറിയാത്തവർ അധികം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല. കഴിയുടെ വലിപ്പം കൂടി ഇപ്പോൾ പോകുന്ന ജീവിതം കഴിയുന്ന

ത്തിൽ കാൽത്തെറി കഴിയിൽ വീണ്ടുപോകത്തക്കവണ്ണം
മാകുന്ന കഴിവുണ്ടെ ആദൃതി. അതിൽ വീണ ജീവി കയറി
രക്ഷപ്പെട്ടവൻ ഭാവിക്കേണ്ടാൻ കഴിയാതെ മണ്ണുതെറിപ്പി
ച്ച് അതിനെ കഴിയിലേക്കുതന്നെ തള്ളിയിടുന്നു. മനുഷ്യ
യുടെ ബുദ്ധിമാന്ദ്യത്തിന്റെ ഫലമായി നിമ്നിക്കപ്പെടുന്ന
വലിയ കഴികളിൽ വഞ്ചിത്തനാധി വീണ്ടുപോകുന്ന ആ ഭ
യങ്കരമൃഗത്തിന്റെ ചേർ ഇപ്രകാരം ആഹാരസമ്പാദ്യത്തി
ന്നു കഴി ഉണ്ടാക്കുന്നു ഈ ചെറിയ പ്രാണികളെ എങ്ങിനെകി
ട്ടിടുന്നു ആർ അറിഞ്ഞു? എന്തായാലും ഈ വക പ്രാണി
കളുടെ ഈ വക സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഭൂഗുണങ്ങളെ പരിമിതമാക്കുന്ന
കൊല്ലുന്ന മനുഷ്യന്റെ സമ്പ്രദായത്തോടു എത്രമേൽ ഇ
ല്ലാമായിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുവിൻ! ശ്ലൈശ്മ സ്ഥലങ്ങളി
ൽ ഒരൊരു കെട്ടുവെച്ച മുതലായവ വാച്ചു മനുഷ്യങ്ങളെ പി
ടിക്കുന്നവരും കന്നികളും വലകളും ഉപയോഗിച്ചു പക്ഷിക
ളെ ചരിക്കുന്നവരും വലുതായ കഴികൾ കഴിച്ചു ആന മു
തായ കാട്ടുമൃഗങ്ങളെ സംധീനപ്പെടുത്തുന്നവരും ഈ എ
ട്ടുകാലിരും കഴിയാനും ഇത്തരത്തിലാകസത്തിൽ സാമ്യമു
ള്ളവരാണ്ല്ലോ.

പരിമിതമായ ഇടം വീടിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി പൂക്കൾ ഉ
ണ്ടു്. ചില ചാമ്പളയുടെ കൈവൃക്ഷിതവരും വീടുകളുടെ ഉ
ത്തരം വിട്ടും ഭൂതലാമൃഗങ്ങളിടയലും ഈ പൂക്കളുടെ ഭൂട്ട
സംഭാരണമാണു്. നേരം എഴുതുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന
പേനയുടെ വണ്ണത്തിൽ ഉള്ള കഴികൾ ആണു് ഇവയുടെ
ഭൂട്ടകൾ. കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച വളരെ ഉണ്ടാക്കിയിടും. പൂക്കി
ന്റെ വാരിപ്പുറത്തിൽ എത്രയോ കവിഞ്ഞെത്തുണ്ടു് ഉണ്ടാക്കി
യിടും. തന്റെ തലകൊണ്ടു കഴിയുടെ വായ് എഴുതാൻ
താഴെപ്പുകൊണ്ടാണു് പൂജ ഇരിക്കുന്നതു്. തന്നിമിത്തം അ
ങ്ങനെ ഒരു കഴി അറിയിക്കു ഉണ്ടാണു് താഴെ എഴുപ്പത്തിൽ

കണ്ടു പിടിക്കാൻ ആർക്കും സാധിക്കയില്ല. പാപകരമേൽക്കു ടി ഇഴഞ്ഞു പോകുന്ന ചെറുക പ്രാണികൾ കഴിയുടെ അടുക്കൽ എത്തി പഴുവിന്റെ തല തൊടുന്ന ക്ഷണത്തിൽ പഴു കഴിയിലേക്കു താങ്ങു കളയുന്നു. അതിന്റെ ഒന്നായിട്ടുതന്നെ ആ സാധു ജീവിയും കഴിയിൽ വീഴുകയും അതിൽവെച്ചു പഴുവിന്റെ ഇരയായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ത്രീമാനൻ വനത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ അനേകം മനുഷ്യരുടെ അസ്ഥികൾ ഒരു ദിക്കിൽ കൂട്ടി നിർത്താതികാണുകയും അപ്പോൾ മഹാബലിയെ മറ്റു മനുഷ്യരേയും കൊന്ന ഭക്ഷിക്കുന്ന രാക്ഷസരുടെ വാസസ്ഥലമാണു് അതെന്നു അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കുകയും അദ്ദേഹം കൊന്നൊടുക്കേണ്ട രാജ്യങ്ങൾ ആലോചിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ രാക്ഷസിനായുടെ വിദ്വേഷമൊന്നും ഈ വിഷയം അനേകം പ്രാണികളെ കൊന്നതിന്നുമേൽ അവരുടെ നഖം, മീനക മുതലായ സാധനങ്ങൾ ഓക്കിടാകും ഇതു സ്വന്തം കഴിയിൽതന്നെ ഇട്ടാൽ കഴി ക്ഷണത്തിൽ നീക്കപ്പെടാമെന്നു വശം. പുറമെ ഇടുന്നതായാൽ വേറെ ജീവികൾ അതുകൾക്കു ഭയപ്പെട്ടു അതിലെ വഴിപോകാതിരിപ്പാനോ പഴുവിന്റെ ശത്രുക്കൾ തന്നെ അതിനെ കണ്ടു പിടിച്ചാണോ നശിപ്പിച്ചതെന്നു. അതു നിമിത്തം തന്റെ സ്വന്തം കഴിയുടെ സമീപത്തുതന്നെ ആ പഴു മറ്റൊരു കഴിയുണ്ടാക്കിയിരിക്കും. ഈ കഴി തന്റെ കഴിയെപ്പോലെ അത്ര അധിമതി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതല്ലെന്നും ഈ വക കണ്ടികൾ നിറയ്ക്കാതെ അതുകൊണ്ടു മറ്റു യാതൊരു ഉപയോഗവും ഇല്ലെന്നും പരിശോധിച്ചാൽ കാണാനാകുന്നതാകുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ പിടിച്ചാൻ മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്ന അനേക വിദ്യകളിൽ ഒരു ശവശയ്യ കല്ലെടുപ്പിനു പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്ന മനുഷ്യക്കൾ തന്നെ അങ്ങനെയോ പിടിക്കേണ്ടതി

വാദം. അതുകൊണ്ടു ഈ മത്സ്യം ഒരു വിദ്യമെന്തെന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു ജന്മം അതിന്റെ വായിൽ വലിച്ചെടുത്തു അതുകൊണ്ടു ഈ പ്രാണിയെ ശക്തിയാക്കി ഏറ്റവും. ഈ മിനിന്റെ കറി സാധാരണ പഴുത്താൽ പോകയില്ല.

ആഹ്ലാദത്തിന്റെ മത്സ്യത്തിൽ ചെറുവക പക്ഷികളെ പിടിച്ചു ഭക്ഷിക്കാറുള്ള ഒരു തരം പക്ഷിയാണ്. ഈ പക്ഷി പക്ഷികളെ പിടിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന സാമഗ്രിയും എത്ര അത്ഭുതകരമായിരിക്കുന്നു! എപ്പോഴൊരിക്കലും ഒരിക്കൽ മഴ പെയ്തപ്പോൾ ഈ പക്ഷി വെളിയിൽ ഒരു ദിക്കിൽ മുതങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. അതിന്റെ മുതൽ നന്നായി നോക്കി നോക്കി ഏകദേശം അതെ അടി ഉയർത്തിയിട്ട് ഉണ്ടായിരിക്കും. വല ഈ മുതൽകളുടെ ഉള്ളിൽ വെളി ഒരു ശക്തിയാക്കി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ ഒരു പക്ഷി അതിന്റെ ആഹാരത്തിൽ ആയിരിക്കുന്ന ഈ മുതൽകളിൽ മഴപെയ്തു വെളി നിറഞ്ഞാൽ പക്ഷികൾ കണ്ടു അതു കടിക്കാൻ ചെല്ലും. ചെല്ലുന്ന ഉടനെ പക്ഷികൾ അവയെ പിടിച്ചു വീഴ്ത്തുകയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു മറ്റാരുടെയും സാധാരണ ഉണ്ടാകാറുള്ള പട്ടു നിറത്തിലുള്ള ഒരു വിധം പക്ഷി അതിന്റെ ആഹാരത്തിലും നിറം കൊണ്ടും വ്യത്യസ്തമാകുന്നു അതിനാലു പക്ഷികളെ പിടിച്ചു വീഴ്ത്താറുള്ള പക്ഷികൾ കണ്ടിരിക്കാറുള്ളോ.

ആഹാരസമ്പാദ്യകാർത്തിക കാരകൾ ചെയ്യാറുള്ള വിദ്യ നമ്മുടെ കർമ്മകൾ കൂടി അറിയാം. 'ആരാണ് ബലിയിട്ടു കൊണ്ടു കൊടുക്കേണ്ടതോ' പക്ഷാഭിപ്രായം പറയുന്ന ആഹാര കാരകൾ പരിചയിച്ചിരുന്നു. സാധാരണ കാരകളെ അറിയാൻ അറിയാൻ നോക്കുകയും ചെയ്യാറുള്ളതും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. അറിയാൻ അറിയാൻ കണ്ടിരിക്കാറുള്ളതും

നും ചെമ്പ്യാറുള്ള കൈകൊട്ടുകളുടെ വൃത്യാസം ബലിയിട്ട വെക്കാക്കെയറിയും, ബലിഭുക്കുകൾക്കും അറിയും. പുകയുള്ള ദിക്കിൽ കാക്ക എഴുതും. ഇതെങ്ങി ഭൂതത്തിൽപറന്നു നടക്കുന്ന കാക്കകൾ വല്ല ദിക്കിൽനിന്നും ആകാശത്തിലേക്കു പുക പൊങ്ങി വ്യാപിക്കുന്ന ഉടനെ ആ സമയത്തു തന്റെ വയറിന്നു വല്ലതും സാധിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു അവിടേക്കു പറന്നു ചെല്ലുന്നു. പാകശാലകളിൽ സാധാരണ ഉണ്ടാകാറുള്ള പുക കാക്കകൾക്കു നിശ്ചയമുണ്ടു്. അതു വിട്ടു വേറെ വല്ല ദിക്കിൽ നിന്നും പുകയുണ്ടായി കണ്ടാൽ അവിടെ വല്ലവിശേഷവിധിയും ഉണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു കാക്കകൾ അവിടേക്കു പറന്നുവരുന്നു. ഇതു മിക്ക സമയവും താൻ വിചാരിച്ച പോലെ ബലിക്കരി പാകം ചെയ്യുന്നതായും വരാം. വെറുതെ മിലദിക്കിൽ തീ കൂട്ടിയാലും അതിന്നു ചുറ്റും കാക്കകൾ വന്നു നില്ക്കുന്നതു സാധാരണയാണു്. ഇവിടെയും മില മിറകു കരിഞ്ഞ വണ്ടുകൾക്കുതോ ഈച്ചകൾക്കുതോ തനിയ്ക്കു കിട്ടാത്താകാറില്ല. കട്ടികളുടെ കയ്യിൽനിന്നും മറ്റും താപ്പകുഷണങ്ങൾ പറന്നിട്ടു കൊണ്ടു പോവാൻ കാക്കകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉപായവും സാമത്ര്യാം ആലോചിച്ചുവ്യതായം ഒരു കെട്ടുചുരക്കാരൻ അതിന്റെ കൊക്കിൽനിന്നു ഒരു കഷണം അപ്പം തട്ടിപ്പറ്റിക്കേണ്ടതിന്നു അതിനേക്കാൾ ഉപായവും സാമത്ര്യാലുള്ളകുറക്കുന്നത്തന്നെ നിശ്ചയിക്കേണ്ടി വന്നതെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. കാക്കകൾ ഇതരപക്ഷികളുടെ കൂടുകൾ അന്വേഷിച്ചു ചെന്നു അവയുടെ കൂടുകൾ കൊത്തിയെടുക്കയും കണ്ടുണ്ടെങ്കു കൊന്നു തിന്നുകയും ചെയ്യാറുള്ളതു സാധാരണയാണു്. കാക്കയുടെ ഉപായത്തക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ 'ടന്നർ' എന്ന വിദഗ്ദ്ധൻ സ്മരിച്ചു കണ്ടതായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ ഒരു വിവരണം രാജാ വന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു

നായ് ഒരു കന്നടൻ കൊടുംകുടിയകാരുതയായിരുന്നു. കൊട്ടിന്റെ തട്കരിപ്പാത്ത ഉടമാവകാശം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അൻ അതിന്റെ ഉള്ളിലെ കഷ്ട സമ്പാദിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ തന്നെ ആരും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതിരിപ്പാൻ അത്യന്തം ഗൗരവമുള്ള ഒരു ഭാവം അംഗീകരിച്ചു കൊണ്ടായിരുന്നു നായ് ആ വേല ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഇതു ഒരു കാക്ക കണ്ടു എങ്കിലെന്നെ എങ്കിലും അതു കൈവശപ്പെടുത്തണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. നായുടെ മുമ്പിൽ നിന്ന അങ്ങോട്ടുചിങ്ങാട്ടും നടന്ന അതിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു നോക്കി. ഒരുവിധത്തിലും തനിക്കതു സാധിക്കാതില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ കക്ക അവിടെ നിന്നും പല അലപാതി. അപ്പോൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാണാം അങ്ങാമളം പറന്നു വരുന്നു. ഈ സമയം മാനവ കക്കകൂടി ഒന്നാഭവമായിരുന്നു. ഈ പുതിയ ചങ്ങാതി സ്ഥിരമായ ഒരു മരത്തിന്റെ കൊമ്പിലേക്ക് ഇരുന്നു. അദ്യത്തെ കാക്ക നായുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിപ്പാൻ അങ്ങാമളം പ്രദിച്ചു. ആദ്യം പ്രയോഗിച്ച വിദ്യകളൊക്കെ ഇപ്പോഴും നിഷ്ഫലമായ കണ്ടപ്പോൾ നായുടെ മിഥ്യഭാവം കണ്ണു അതിന്റെ പുറത്തു നല്ല കണക്കിലൊന്നു കൊത്തി. ഉടനെ നായ് നോപിച്ചു അതിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു നായ് ദ്രവിച്ചു. മരത്തിനേക്ക് ഉണ്ടാകാവുന്ന കക്ക ഉടനേ മൊന്നു കക്ക കൊത്തി പാത പോയി. പ്രതികൂല ഔല്ലാസം നാപിച്ചിട്ടു. തന്റെ ദാഹത്തോടും പോയി എന്നു കക്ക ഇവിടെ നായ നായുടെ മോഹികാരാ ധൂമനിയോടൊന്നും. കക്കകളുടെ ഉപദേശം നിവരിക്കാൻ ഊരിയം അന്നം സംഭവങ്ങൾ ഉപാധങ്ങളായിട്ടു ചെയ്യിക്കാറുണ്ട്. പിന്നകാകകൾ നായാ വിട്ടുചിറ്റി ഭവനത്തിലേക്ക് എങ്കിലും ഇതു മണിക്കാണെന്നു ഊരുമായി അറിഞ്ഞാൽ.

അതുവരെ എവിടെയെങ്കിലും തെന്നി നടന്ന കാക്ക ആ പ്രത്യേക സമയത്തിനു അവിടങ്ങളിൽ എത്തുമെന്നും നിശ്ചയിച്ച് ആവിട്ടു പെരിഞ്ഞിപ്പാൽ അറിയാനായി വരും. കാക്കകൾക്കു ഉപാലമുണ്ടെന്നു ഗോത്രജനരെറപ്പാ ഉപാധികളെപ്പോലെ തന്നെ; അറാലും കണ്ണിൽ ചോരായിപ്പോയത വകയാണ്. വിവതാ കാക്കകൾ ആട്ടകൾ പ്രസവിച്ച ഉടനെ അറാലും കിടക്കളു കൊത്തിയതാണു കളയാറുള്ളതായി അറിയുന്നു. അവ കഴിയെ പ്രസവിച്ചതുള്ളതോടേ മറ്റൊരു കട്ടിയെ പ്രസവിക്കാൻ പോന്ന സാധിക്കുന്ന തരം പാലായിരായിരിക്കുമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു അടുത്തന്നു കഴിയുവാൻ കഴിയുകയാണിരിക്കുന്നതു. കാക്കകൾക്കു ഇതിൽ തന്നെ പല ഉപാധികളും ഉണ്ട്. അതിൽ ഒന്നു പട്ടം സാധിക്കുന്നതായി മുരവിടുന്ന കൊന്നു തിന്നുമെന്നും കാക്ക മുരവിടുന്ന കൊന്നുതിന്നുന്നതെന്നുള്ളതു പലപ്പോൾ പല പട്ടമുണ്ടാകാറുണ്ടെന്നും പലപ്പോൾ അതു പട്ടമാണെന്നും. മുയൽ വേട്ടപ്പു മുറയ്ക്കിയതു മണ്ണു കാക്കകൾ ആറാശ്ശെറന്നു. മണ്ണു കാക്കകളാ കൂടി മുരവിടുന്ന അതിന്റെ മേൽ നിന്നിറങ്ങി അതിനെ ചിപ്പുവാൻ പാറും. മുയൽ വേട്ടത്തിനു കൂടിപ്പട്ട മുരയെന്നുള്ളതു നേരമെന്നതിനാ ഈ പട്ടമാണു ചിപ്പുക്കുന്നതും അതിനുള്ള പ്രത്യേകപണമതി തിന്നു നൽകുവാനാ ഓടാനോ മരിക്കാനോ കഴിയാതെ വലുത്തു. അപ്പോഴാണ് കാക്കകൾ ആ സാധുതയെത്തിന്റെ തലയ്ക്കു ശ്വസിക്കാൻ കഴിക്കുന്നതും കൊള്ളുക കൊണ്ടു മുയൽ മരിക്കുന്നതും. അപ്പോൾ പട്ടത്തിന്റെ സമീപങ്ങളിൽ കാക്കകൾ ഈ മുയൽ പട്ട മെട്ടുന്നതു സാധിക്കുന്നതാണ്. അവിടങ്ങളിലെ മനുഷ്യർ കട്ടകൾ മുകളിൽ നിന്ന ഇതു എടുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുകയും ചെയ്യും. മുയൽ സാധിക്കുന്നതായി എവിടെയെങ്കിലും ചെല്ലു വേണ്ടു വേണ്ടുള്ള

മടക്കിലാക്കുന്നു അതിനാൽ. ശത്രുക്കളെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടാണു ഇങ്ങനെ ചെയ്യാനാക്കിയതും അതിന്റെ ശത്രുക്കൾക്കു ഈ വിദ്യയിലാണു. കാക്കകളിൽ ഒന്നു ഒരു ദേശത്തിൽ കൂടി മറ്റൊരിടത്തു പ്രവേശിക്കാ. മറ്റൊരു കാക്ക മറ്റൊരു ദേശത്തിന്റെ അടുത്തായി നിൽക്കും. ഉള്ളിൽ പ്രവേശിച്ച കാക്ക മടക്കിപ്പോകുന്നതിന്നു മുൻപിനെ പുറത്തു ചാടിക്കളയും അതു പുറത്തു പ്രവേശിച്ചവളുടെ മറ്റൊരു കാക്ക അതിനെ തലയ്ക്കു കൊണ്ടു കൊല്ലുകയും ചെയ്യും. ആശയമാണു ഈ വക വേട്ട ചെയ്യുന്ന പക്ഷി കാക്ക മാത്രമല്ല. അവയെപ്പറ്റി ഞാൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു സമയം കളയുന്നില്ല. മൃഗങ്ങളിൽ മനുഷ്യജാതിയവയൊക്കെ പലവിധമായ വേക്കളെക്കൊണ്ടാണു് ആശയം സമ്പാദിക്കുന്നതു എന്നു എപ്പോഴും ഞാൻ ഓർത്താ. നായ്ക്കൾ വേട്ടയാടി മൃഗങ്ങളെ പിടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അവർക്കു അറിവുനവകൊക്കെ അവകളുടെ സാമർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും സ്മരിക്കുന്നതു കേൾക്കാം. നായ്ക്കൾ മിക്കതും ഡെൽറ്റാ കൊണ്ടാണു് മൃഗങ്ങളെ എത്തിരിട്ടു കൊല്ലുന്നതു. കറുപ്പൻ അങ്ങനെയല്ല; താമിള അധികവും മറ്റു പക്ഷികളെ പ്രധാനം. ഒരു മൃഗത്തിന്റെ പിന്നാൽ ഓടി അതിനെ തോല്പിച്ചു കൊല്ലാനാണു കറുപ്പൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നതു. കോഴിത്തറകൾ അന്വേഷിച്ചുനില്പാൻ താൻ സമർത്ഥനാണു. വയലുകളിൽകൂടി അലഞ്ഞു നടക്കുമ്പോൾ മറിവേറോ കുമ്പിടിയോ ഉള്ള മൃഗങ്ങളെ കണ്ടാൽ അവയെ തോല്പിച്ചു കൊല്ലാൻ ബഹുസമർത്ഥനാണു കറുപ്പൻ. തേങ്ങിച്ചവളെ കൂട്ടിൽനിന്നു തേൻ കവർന്നുനോക്കു കറുപ്പൻ മടിക്കാറില്ല. ഈച്ചകൾ കയ്യുന്നതിന്നാണു കറുപ്പൻ പലപ്പോഴും ഓടിയിരുന്നതു. നില്ക്കുന്നതിന്നുണ്ടു ഈച്ചകളെ ചതച്ചു കളയണു് കറുപ്പൻ ചെയ്യാറു.

ചെന്നായ്ക്കളുടെ കഠിനമായ വിശപ്പും അത്യാത്മീയവും നൃസിദ്ധമാണു. അതുകൾ വഴിമാത്രക്കേയും മറ്റും പിടിച്ചുതിന്നുന്ന വിധമല്ല അപ്രസിദ്ധമല്ല. ഇവരും തങ്ങളുടെ ഭാഗ്യയിൽ ആലോചനാശാരി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. മാനിനെ വേട്ടയാടാൻ പുറപ്പെട്ടുവെന്ന് മാനിന്റെ അതിവേഗമുള്ള കൂട്ടത്തുറ്ററിയാത്തവർ അതിയം. മാനിന്റെ പിന്നാലെ ഓടിയായ്ക്കാൻ വേഗം ആർഭാടകമെന്നും മാനിനെ പിടിച്ചാൻ അതിനു കരുവെന്ന് സാധ്യമല്ലെന്നും ചെന്നായ് പലപ്പോഴും കൊണ്ടു അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു മാനിനെ വേട്ടയാടാൻ പുറപ്പെടാത്തവെന്നായ് തന്റെ ഇനമെഴുതി ഒന്നാവികൂടും. ആർഭാടകന്മാർ ഒരു ചെന്നായ്ക്കി മാനിനെ ശേഖരമെന്നു വിളിക്കാറുണ്ടു കയ്യിട്ടു. നന്നു ഒരു ദിക്കിൽ കൂട്ടിച്ചിരുന്നതും മറ്റൊരു മാനിന്റെ പിന്നാലെ ഓടുകയും വെറും. പിന്നാലെ ഓടുന്ന ചെന്നായ് വല്ല വിധത്തിലും മാനിനെ തിരിച്ചോടിച്ചു തന്റെ ഇനം കൂട്ടിച്ചിരുന്ന ദിക്കിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി പാടിപ്പറന്നു. അവിടെനിന്നു മാനിനെ മാനിനെ പിന്തുടരുന്നതു അതുവരെ അവിടെ കൂട്ടിച്ചിരുന്ന ചെന്നായ് ആയിരിക്കും. മറ്റൊരു അതിനിടയ്ക്കു ഒരു ദിക്കിൽ കിടന്നു കഴിന്നു തീർന്നു. ഈ രണ്ടു ചെന്നായ്ക്കളുടെയും ശബ്ദമായ കരുവിപ്പിക്കുന്നതും ശബ്ദം മാനിനു ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ആ സാധ്യമാ കഴിയില്ലെന്നും കൊല്ലപ്പെടുന്നതും വെറും. ഇക്കിടന്നുവന്ന ചെന്നായ്ക്കളിൽ ദാമ്പതിമാർ മാനാപ്പിരിയുടെ അവി അറിവുണ്ടു്.

മറ്റൊരു പൂട്ടക്കളം മറ്റു പ്രാണികളും, മനുഷ്യങ്ങളും, ചെങ്കിടയും മറ്റും തങ്ങളുടെ ദൈവത്തോടു എഴുതിയെഴുതാത്ത സന്യാസികളെന്നതെന്നും ആ കാഴ്ചത്തിൽ അതുകൾ

എത്രമേൽ സാമന്ത്രി വെളിച്ചമേകുന്നുണ്ടെന്നും ഉള്ളതിന്റെ ഒരു ഏകദേശമെന്നും ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഉദാഹരണങ്ങൾ ധാരാളം മതിയെന്നും വിവരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആകെ ഉദാഹരണങ്ങൾ വെളിച്ചമേകുന്നതുപോലെ വെളിച്ചമേകുന്നില്ല. ജീവികൾ ആനന്ദസാധനങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു ക്ഷാമകാലത്തേക്കു തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും ഉപയോഗമായിത്തീരത്തക്കവണ്ണം സൂക്ഷിച്ചു വെക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റിയൊന്നും എനിക്ക് എനിക്കേറാത്ത പരാധീനമല്ല. പുസ്തകങ്ങളിലും വേറെ മറ്റും സാധനങ്ങളിലും ചെന്നു തേർ കവരപ്പെട്ടതും തങ്ങളുടെ കൂട്ടുകൾക്ക് കൊടുക്കുവാനായി ശേഖരിക്കുന്ന തേനീച്ച മുതലായ ജീവികളെപ്പറ്റി പറയാമെന്നു വെച്ചാൽ അതുതന്നെ ഇതിന്റെ പത്തിരട്ടി വെളിച്ചമേകുന്ന ഒരു പ്രാണിയെന്നു മതി. ഈയുകൾ പുസ്തകങ്ങളിലും തേനീച്ചകളെപ്പറ്റിയെന്നതിന്നു പ്രതിപാദിക്കുവക ചെറിയൊരു സന്തതയ്ക്കുപാടനാൽ സഹായിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഞാൻ പറയുമ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റി മുമ്പു കേട്ടിട്ടുണ്ടാവാത്തതൊക്കെ ഒരു അന്ധാലിക്കാൽ മതി. പുസ്തകങ്ങളിൽ ആണു പെട്ടെന്നു എന്നു വകയോ ഉണ്ടെന്നുള്ളതും അതിൽ ആണു പെട്ടെന്നിട്ടെ മറ്റു ചെറിയകൾ ചെറു പുസ്തകങ്ങളിൽ വീണ്ടുമൊരു കാര്യം ഉണ്ടാകുമ്പോഴുള്ളതും ഈ ചെറിയകളെ ഒന്നിടനിന്നു മറററന്നിടലേക്കു വ്യാപിപ്പിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നതു ചെറുപ്പത്തിൽ മുതലായ ഈയുകൾക്കെന്നുള്ളതും മറ്റും ഈ പ്രാണിയെ അപേക്ഷിച്ചു കറെ അപ്രകൃതമാകയാൽ ഞാൻ അവയെപ്പറ്റി തൽക്കാലം ഒരു പരമമല്ല. ആനന്ദസാധനങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്ന തേനീച്ച മുതലായ ജീവികളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ തന്നെ പലപ്പോഴും കണ്ടും കേട്ടും അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണു്. വേനൽക്കാലം മുഴുവനും ഒരു പ്രാണനെ

പ്രേമം വൃദ്ധക്കാരന്മാർക്കും തോറം തുളിച്ചുപി നടക്കുന്ന
 താണുൻ വാഗ്ദാലത്തെ ആവശ്യത്തിന്നു വേണ്ടി മാക്കയ
 ണ്ടി മുതലായ സാധനങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുവെക്കാനുള്ളതിനെ
 ുറ്റിനും പക്ഷെ നിഷേധിക്കിവന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ
 ഹങ്കരി എന്ന രാജ്യത്തുള്ള രാധക എലികൾ വാഗ്ദാലി
 ലെ ആവശ്യത്തിനായി ധാന്യം ശേഖരിച്ചു വെക്കാനുള്ള
 സമ്പ്രദായത്തുറ്റി നിങ്ങളിൽ അധികം പേരും കേട്ടി
 ിട്ടാൻ സംഗതിയില്ല. ഈ എലികൾ പാടലിൽ ക
 ിട്ടുണ്ടാക്കിയ മടകപ്പിമ്പണം പാടസേ. ഈ മടകപ്പിമ്പട പാ
 ടം വളരെ ചെറുതായിരിക്കുമെങ്കിലും ഉഷ്ണ വളരെ വിസ്തൃ
 തമുള്ളതായിരിക്കും. ധാന്യങ്ങൾ കൊടുവാൻ കഠിനമായാൽ
 ഈ എലികൾ ചെന്നു അവയുടെ കരിങ്കൽ മുറിച്ചു, ഈ
 തക്കപ്പിമ്പടകളിൽ കൊണ്ടുപോയി ദുരോധി വെക്കിച്ചുവെ
 ക്കും. കഠിനമായ ക്ഷാമകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യരുടെ ഇടകിൽ
 ള്ളി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾക്കു പാദംതാ വരുമ്പോൾ ധാന്യ
 ണ്ടൾ ശേഖരിച്ചു വെക്കത്തക്കവണ്ണം മൂന്നാലോചന ഇല്ലാ
 തിരുന്ന ഈ മനുഷ്യർ ഈ എലികളെത്തന്നെത്തന്നെ ശരണം
 പ്രാപിക്കുന്നത്. എലികളുടെ മടകൾ കിട്ടുവ അതിൽനി
 ന്ന നമ്പമായി ആ സമ്പ്രദായികൾ പ്രയാസപ്പെട്ടും മൂന്നാ
 ലോചനമോടു കൂടിയും ശേഖരിച്ചുവെച്ചു ധാന്യങ്ങൾ കറ
 ണ്ടെടുക്കുന്നു. ഒരു എലിയുടെ മടയിൽ സാധാരണയായി
 രണ്ടു നേരിൽ കറയാതെ ധാന്യം ഉണ്ടാകുമത്ര. വടക്കു
 അമേരിക്കയിൽ മരക്കൊത്തൻ ഇതിലിൽ പെട്ടു രണ്ടുത
 രം പെലികൾ വാഗ്ദാലത്തേക്കു ആഹാരം ശേഖരിച്ചുവെ
 ക്കുന്ന മാത്സര്യം വളരെ ആശ്ചര്യമുള്ളവയാകുന്നു. ഈ
 പെലികളുടെ ഭക്ഷണം സാധാരണയായി ചെറു പ്രാണിക
 ല്ലും വിശേഷിച്ചു ഉരഗങ്ങളും ആകുന്നു. വേനപ്പാലം മുഴുവ
 ന്നാ ഈ പെലികളെ പിടിച്ചു തിന്നുന്നതിലും വാഗ്ദാലത്തേ

ഈ 'ഭാഷ' വൃക്ഷത്തിന്റെ കാമ്പും ശോണിയാവെയ്ക്കുന്നതിലും ഈ പക്ഷികൾ കലരുകയും ചെയ്യുന്നു. വെളിച്ചം ഇവ ഈ കാമ്പുകളെ അല്ലാതെ പ്രാണികളെ നിന്നാറില്ല. ഇങ്ങനെ കൊല്ലത്തിൽ എത്താനും ഭാഷാ സമ്പദ്യം ശോണിക്കാലും മാനുഷം ആയ ഈ പക്ഷി മേറ്റാറായ കായ് വെളിച്ചം വെക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇങ്ങനെയാണ്:—നാലേരിടയിൽ ഒരു വിധം പല്ലം ഉണ്ട്. ഈ പല്ലത്തിന്റെ തണ്ടു വളരെ നീണ്ടതും ഉള്ള ചെറുതായ വായ്ക്കുമായിരിക്കും. പല്ലം വാടി ഉണക്കിപ്പോയതിന്ന ശേഷം ഈ തണ്ടു വീണ്ടുപോകാതെ ചെടിയിൽ തന്നെയിരിക്കും. ചെക്കു അതിന്റെ ഉള്ളിലെ നീരാളത്തെ വന്നുപ്പോകും. നാലു-ഈ പക്ഷിപ്പുരുത്തുകൾക്കുമുള്ള അതിലായിരിക്കുമ്പോൾ ഒന്നിന്റെ വെളിച്ചത്തോടു കൂടി മേൽനോട്ടം കാമ്പും നേരിട്ടു വെക്കുന്നതും.

നോം തെരുവുകൾക്കു പുറത്തും തോറികളെപ്പറ്റി ഏകദേശം കേൾക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ തെരുവുകൾക്കു പുറത്തു കേട്ടിട്ടില്ല. 'കെട്ടാപ്പു' എന്ന പേരുള്ള ചെറിയും തോറവുകൾ ഉണ്ട്. ഇവയുടെ തെരുവിന്റെ ഒരു നാലു തോൽ ഇവയെ പോലെയെ തെരുവിലും സഞ്ചിപ്പാൻ. ഈ സഞ്ചിയിൽ ഈ ഉറവിടം തോൽ ശോണിപ്പു ചെയ്യും. നോം പോലെ ഈ ഉറവിടം വെളിച്ചത്തോടു കൂടി അധികം തോൽ ഇതിൽ ശോണിപ്പു ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ ഉറവിടം സാധിക്കുന്നു. ഈ തോൽ അതിന്റെ ശരീരത്തോടു ചേർന്നു ചോരാതെ ഉടക്കത്തിന്റെ പൂമ്പായിൽ നിറച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്ന വെളിച്ചം പോലെ കേടുപാടാതെ നിൽക്കുന്ന ഒരു പ്രകാശം ഉറവിടത്തിൽ അല്ലെ വിധത്തിൽ മാത്രമേ ഈ വിധം സഞ്ചിക്കൂള്ളൂ. ഈ സഞ്ചി പൊക്കമുള്ളതോളം വലുതായിക്കിട്ടിട്ടുള്ളതിന്നു ശേഷം ഈ ഉറവിടം അതിന്റെ

കൂട്ടത്തിൽ ഒരു ദിക്കിൽ അനേകരാതെ കിടക്കുന്നു. ആ കൂട്ടിലുള്ള മറ്റുള്ള ഉരുമ്പുകൾ തങ്ങളുടെ നിത്യവേലകൾ ചെയ്യുകൊണ്ടിരിയ്ക്കും. വരുതായ വായറാ കൊണ്ടു കിടക്കുന്ന ഈ സാധു ഉരുമ്പുകളെ സൂക്ഷിക്കുകവണ്ണം മറ്റുള്ള ഉരുമ്പുകൾ കോലം മണ്ണുമാക്കുകയെ ഇപ്പോൾ പലരും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവർ ഇവയെ അടുത്തു വരികയും അവയെ തവിട്ടുനിറം രാമം തുളുനീർ പാറിപ്പോകയും ചെയ്യും. ഇപ്പോൾ തങ്ങളുടെ കൂട്ടാളികൾക്കു ക്ഷാമകാലത്തേക്കുള്ള ഭക്ഷണം ശേഖരിച്ചു വെക്കുന്നു. രാമം തുളുനീർ വെച്ചുകൊണ്ടു തുളുനീർ പാറിപ്പോകയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ കവിതകൾ ഇവയെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന എങ്കിൽ ഇവയെപ്പറ്റി കവിതകൾ എഴുതുന്ന അനേകം ദൂഷ്ടന്മാരും പ്രമുഖരും വിട്ടിരിക്കുന്ന സാഹചര്യം ഇതല്ല. നമ്മുടെ കവിതകൾ ഇവയെപ്പറ്റി കവിതകൾ എഴുതുന്ന അനേകം ദൂഷ്ടന്മാരും പ്രമുഖരും വിട്ടിരിക്കുന്ന സാഹചര്യം ഇതല്ല. നമ്മുടെ കവിതകൾ ഇവയെപ്പറ്റി കവിതകൾ എഴുതുന്ന അനേകം ദൂഷ്ടന്മാരും പ്രമുഖരും വിട്ടിരിക്കുന്ന സാഹചര്യം ഇതല്ല.

ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ വേട്ടാളനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടാ
യിരുന്ന ലങ്കാനത്തിൽ നിന്ന അങ്കുരിച്ച മെറിവ ഈ
നാത്തുറ കൊല്ലത്തിനിടയിൽ നമ്മുടെ നാട്ടുകാരിൽ തന്നെ
അധികംപേർ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു വളരെ ദുഃസ്ഥി
തത്തെ കാട്ടുമാണ്. വേട്ടാളൻ അതിന്റെ പ്രതി പൂ
ഴക്കളെ കൊണ്ടുപോയി വെട്ടുന്നതും കറുപ്പാലം കഴി
യുമ്പോൾ അതിൽ നിന്ന മറ്റൊരു വേട്ടാളൻ പുറത്തേക്കു
പുറപ്പെടുന്നതും കണ്ടിട്ടുള്ള ദൃശ്യമാത്രമേയെന്നും കൊണ്ടല്ല
ഒരു മറ്റു വിധത്തിൽ പ്രാതിയെ നമ്പാരിച്ച ആ കവി
ക്കു ഈ വിസ്തൃതം പിന്നണതുപോലെതന്നെ ശക്തിയുണ്ടു.
വേട്ടാളൻ പ്രഭ കെട്ടി അതിന്റെ ഉള്ളിൽ മടുത്തിരുന്നു. മൃ
തയിൽനിന്നു കഞ്ഞു വികിഞ്ഞ ഉടനെ കട്ടി ഭേദിക്കുന്നതു
പഴക്കളെ മാത്രമാണെന്നു അതിന്റെ തള്ളത്തുറിയാം.
ഈ ലങ്കാനം എങ്ങനെ ഉണ്ടായെന്നുള്ളതു ഈ നന്ദി
ത്തിൽ ചോദിക്കേണ്ട ചോദ്യമല്ല. ഈ കട്ടിക്കു തിന്നേ
ണ്ടതിനുള്ള ആവശ്യത്തിന്നാണ് വേട്ടാളൻ അതിന്റെ
പ്രതി പൂഴക്കളെ ശേഖരിക്കുന്നത്. ഒരു എമ്പ്രാൻ പൂ
ജിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ബിഷപ്പിന്റെ മനോഹരമായ
വീടു കണ്ടിട്ടു ഒരു നാടൻ നമ്പൂരി 'നല്ലിക്ക' ഇവിടെ
കൈപ്പറ്റും പടോലവും നട്ടുനന്നു പ്രകയാണല്ലോ? എ
ന്നു പറഞ്ഞവിധം വല്ലതും കണ്ടാൽ അതിന്റെ ശരിയാ
യ തത്വം മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രമീകാരെ പ്രമദദൃഷ്ടിയിൽ
തോന്നുന്ന അധിപ്രായങ്ങൾ തത്വമായിവിചാരിക്കുന്ന ചി
ലപ്പു ഈ പ്രബന്ധം വല്ല വിധത്തിലും ഉപകാരപ്രദമായി
രീക്ഷമെങ്കിൽ ഞാൻ ഉതകുന്നതെന്നു എനിക്കു പറ
വാനുള്ളു.

൧൨. പെരുമനം ഗ്രാമം

മലയാളികളെ മുഴുവൻ പണിശ്ശർ കൂറുകാരെന്നും
ബ്രഹ്മാജം കൂറുകാരെന്നും രണ്ടുതരമായി വിഭജിച്ചിട്ടുണ്ടാ
യില്ല. ഈ രണ്ടു തരക്കാർക്കും പരസ്പരമനുരോധം വിട്ട് കൊണ്ടു
മതം ഉണ്ടാക്കിത്തീർന്നതായ സ്ഥാനം പെരുമനം ഗ്രാമ
മാകുന്നു. മലയാളികളുടെ ചൊതുരിൽ സഭയായിരുന്ന
ഗ്രാമസ്വാമിതിലകം യോഗം മാത്രം ഈ പെരുമനം ഗ്രാമ
ത്തിന്റെ സഭയായിരുന്നു നിന്നിരുന്നത്. എന്നാലും
ഗ്രാമ പെരുമനം ഗ്രാമക്കാരുടെ മേൽനിന്നു ഭയപ്പെടുന്നതിനായിരുന്ന
നടന്നിരുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഈ ഗ്രാമത്തിന്റെ
മാനാത്മ്യം ഏകദേശം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണല്ലോ. ഇ
ദ്യേയമെന്ന കാലത്തു പെരുമനം ഗ്രാമം എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ
പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു തുല്യവേലയ്ക്കു പട്ടണത്തിന്റെ ഏകദേശം
ആറു നാൾക്കു തെക്കുഭാഗത്തായി ഒരു ക്ഷേത്രവും ആ ക്ഷേ
ത്രത്തിന്റെ ദോണെ പെരുമനമായി ഉപാസിക്കുന്ന പെരുമന
മുഴുത്താ ഇപ്പോൾ നമ്പൂരിമാരും മാത്രമേ ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ട
പുരസ്കാരം എന്ന ചിലർ വിചാരിക്കുമായിരിക്കാം. പക്ഷെ
ഇതിന്റെ പാശ്ചാത്യ അർത്ഥമെന്നല്ല. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഈ
ത്തെ ശാസ്താവിന്റെ ക്ഷേത്രം മുതൽ വടക്കോട്ടും വടക്കു
പാശ്ചാത്യ അകലം ശാസ്താവിന്റെ സ്ഥാനമുതൽ തെക്കോട്ടും
ഗുരുവായൂർ അടുത്ത് എത്തുന്നതിനുള്ള പാതകൾ കവിന
കിടക്കോട്ടും കിഴക്കേ മലയിൽ കരിപ്പാർച്ചി അടുത്തു
വരുന്ന പാതകൾക്കും ഇതു സ്ഥാനം മുഴുവൻ പെരുമനം
ഗ്രാമത്തിന്റെ സഭയുമാകുന്നു. ഈ സഭയെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടു
ള്ളിൽ അധിവസിച്ചു വരുന്നവരായ ഗ്രാമങ്ങൾ മുതൽ ച

വധാളൻവരെയുള്ള നുകുല ജാതിക്കാരും പെരുമനം ഗ്രാമക്കാരും സാരിന്റെ കീഴിലുള്ള ഉപഗ്രാമക്കാരുമാകുന്നു. ഇതിങ്ങനാലുകൂടി ഗ്രാമം, അറിയുന്നൂർ ഗ്രാമം, തൃപ്പിറവപേരൂർ ഗ്രാമം, രേം മൂന്നു ഗ്രാമങ്ങളും പെരുമനം ഗ്രാമത്തിന്റെ സമ്പത്തത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഉപഗ്രാമങ്ങളാണ്. ഈ ഗ്രാമവാഗ്രാമക്ഷേത്രവും സ്ഥാപിച്ച കാലത്തു സമ്പത്തത്തിൽ പെട്ട മിക്ക ഭാഗവും പെരിയ വനമായിത്തീർന്നതായതാണ് 'പെരുമനം' എന്ന ഇതിനു പേരു കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഈ ഗ്രാമത്തിൽപ്പെട്ട നാലു ഭാഗങ്ങളിലും ഉൾപ്പെട്ടതായും അറിയുന്നതിൽ 'കാട്' എന്നുള്ള ശബ്ദം ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നതും ഇതിനു മതിയായ ലക്ഷ്യം ഉണ്ട്. കിരാക്കൂട്, തണ്ണൂട്, അലിയിക്കൂട്, ആലക്കൂട്, പാറക്കൂട്, മൂലക്കൂട്, പെരിയക്കൂട് എന്നുള്ള പേരുകൾ ഇതിനു ദൃശ്യമായതായാണു്. നാലു അട്ടത്തിലും ശാസ്താരിന്റെ ക്ഷേത്രങ്ങളുള്ളതിനും പുറമെ, ൧൪൪൩ൽ പ്രധാനപ്പെട്ട തിരുവറുള്ളകാവിൽ ശാസ്താരിന്റെ ക്ഷേത്രം ഉൾപ്പെടെയിൽ കോന്നൂർ, ചാത്തക്കുടം, മണിമേലം, ആറാട്ടുപാലം മുതലായി അനേക അട്ടപ്പെട്ടക്ഷേത്രങ്ങളും കണ്ടാണു്. ഈ ഗ്രാമക്കാർ വനദേവതയായ ശാസ്താരിനെ ഉപാസിക്കുന്നതുകാരനും അറിയപ്പെടുന്ന ക്ഷേത്രസ്ഥലം വനപ്രദേശമായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ ധരിച്ചിരിക്കണമെന്നു് ഊഹിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഈ ഗ്രാമക്കാരുടെ പൊതുവിമുള ക്ഷേത്രമായ പെരുമനത്തമ്പലം വളരെ സ്വത്തുള്ള ഒരു ക്ഷേത്രമാണ്. സമ്പത്തത്തിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള മലനിരപ്പുകൾ മുഴുവൻ ഈ ദേവസ്ഥലം വകയായിത്തന്നു എന്നതിന്നു പുറമെ പതിനഞ്ചു ചേരികൾ വസ്തു മൂലവും ക്ഷേത്രം വകയായി ഉള്ളതാകുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രം വക സ്വത്തിന്റെ ആഭ്യന്തരത്തിൽ ദേവന്റെ നിത്യനൈമിതികളായ അടിയന്തിരങ്ങൾക്കു

ആവശ്യമുള്ളതു കഴിച്ചു ബാക്കി മുഴുവനും ഗ്രാമജനങ്ങളുടെ യോഗക്ഷേമത്തിന്നുപയോഗിക്കണമെന്നായിരുന്നു ഗ്രാമപിഞ്ചയം. കിഴക്കേമലയിലെ തേക്കു്. വീട്ടി, മുതലായ ഉത്തമവൃക്ഷങ്ങൾ സങ്കേതത്തിനകത്തുള്ള മേഖലാ പണിക്കാശ്വശ്യമുള്ളതു കഴിച്ചു ബ്രാഹ്മണങ്ങൾ പണിയിക്കുന്നതിന്നും പാഴ്മരങ്ങൾ താണുവതിക്കായുടെ ഉപയോഗത്തിന്നും വില്പകൂടാതെ കൊടുക്കണമെന്നായിരുന്നു നിശ്ചയം. മല സർക്കാരിനത്തിലായതിന്നു ശേഷം കൂടി തേക്കും വീട്ടിയും ദേവമാലയങ്ങളും ബ്രാഹ്മണങ്ങളും പണിപ്പെടുന്നതിന്നു കുറിക്കാണവുകൂടി വാങ്ങാതെ അടുത്തകാലംവരെ കൊടുത്തുവന്നിരുന്നതു് പണ്ടത്തെ ഗ്രാമനിശ്ചയത്തിന്റെ അവശേഷമായിരിക്കുന്നു. ഈ നിയമത്തിൽ ചെട്ടു സകല വസ്തുക്കളുടെ ഇടയിലും വസ്തുഃസ്രമധർമ്മങ്ങൾക്കു മോചനവരാതെ രക്ഷിപ്പാനും ആർക്കുവിലും വിഹിതാനുഷ്ഠാനം ഉത്തരന്നുണ്ടോ എന്നും അവിഹിതാനുഷ്ഠാനം പറവുന്നണ്ടോ എന്നും പരിശോധിച്ചറിഞ്ഞതു് ഉണ്ടെന്നിൽ അവരെ അതാവസ്ഥക്കാരെക്കൊണ്ടു വേണ്ടതുപോലെ രക്ഷാശിക്ഷകൾ ചെയ്യിക്കുവാനും ആവക വിഷയങ്ങളിൽ ദ്രവ്യായുധം വേണ്ടിന്നാൽ അതു ദേവസത്തിൽ നിന്നു് ചെയ്യുവാനാ ഉള്ള ചുമതല ഗ്രാമമേഖലാധികാരികൾക്കാണ്. സങ്കേതത്തിൽ ചെട്ടു ജനങ്ങളെ ചോദ്യമാതിരിയും കൂടാതെ ക്രൈമികാര്യം ശിക്ഷ വിഷയങ്ങളിൽ യോഗാധിപി പ്രവൃത്തിപ്പിച്ചു ദിക്കുന്ന ഭരണാധികാരം ഗ്രാമപരമോത്തമമായ എഭേരപ്പാദിയാണ് സമുദ്ദിച്ചിരുന്നതു്. ദേവക വിഷയങ്ങളിൽ വേണ്ടിവരുന്ന മിഥവിവരങ്ങൾ ദേവസത്തിൽ ഇതു വളരെ സ്വസ്തു് ഉണ്ടാക്കിവച്ചിുള്ളതു്. പതിനെട്ടു ചോരകൾക്കുളിലെ സ്വസ്തു് ഈ വക മിഥവകൾക്കു തരംതിരിച്ചു വേണ്ടതുപോലെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അധികാരം മേലു

തൃണിനെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ അവിടെനിന്നു അ
വണാവ്, ചിറകുവ്, അടവ്, കടവ്, അടവ്, എ
ന്നീ അവണാവ് നന്നായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാകൂടി
നോക്കുമ്പോൾ ഈ സഭയെക്കുറിച്ചു രാജാധികാരം വാരി
ച്ചിരുന്നു. ഇവർ തന്നെയെന്നു നിസ്സംശയം പറയാ
നാകുന്നു. ഈ കേരളത്തിൽ കൊല്ലംനോടും കുമ്പളം
ത്തിൽ ഉത്തരത്തിൽ കൊടി കയറി മിന്നാത്തതിനെ ഉത്ത
രത്തിൽ ആട്ടു കഴിക്കുന്നതായ ഒരു മഹോത്സവമുണ്ടായി
രുന്നു. ഉത്സവത്തിന്നു കോടികേരണമെങ്കിൽ സഭയെക്കുറിച്ചു
മുട്ടിച്ചിട്ടുള്ള ആകെക്കുറിച്ചും എന്തെങ്കിലും ന്യായമൊ സഭ
ക്കൊ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു പരിഹരിക്കുന്നതിന്നുശേഷം മാത്രമേ
പാടുള്ളൂ.

കൊടിയേറു ദിവസം എഴുത്തുപുസ്തകം നഷ്ടപ്പെട്ടി
ന്നു ആവലാതിക്കുണ്ടെങ്കിലുമുണ്ടാ എന്നു ഉൾക്കൊള്ളി
ക്കുന്നതെങ്കിലും മൂന്നുപ്രാവശ്യം വിളിച്ചു ചോദിച്ചു സഭക്കു
റിച്ചെന്നു കണ്ടാൽ മാത്രമേ ഈ നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നാണു് നി
ശ്ചയം. ൧൦൦-മാണ്ടിലൊ അതിനടുത്ത കാലത്തൊ കേര
ളത്തിൽ ഉത്സവത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഏതൊ ഒരു ഇല്ലത്തു
കന്യക വിവാഹത്തിന്നു മുമ്പിൽ ഇരുന്നുവെങ്കിലും എന്നു
മാത്രമുള്ള ഒരു ബഹിഷ്കരണമുണ്ടായിരുന്നു. തന്തി
കേട്ട ഉടനെ ബഹിഷ്കരണമുണ്ടായിരുന്നു. ഗ്രാമത്തിൽനിന്നു
കൊല്ലം ഉത്സവം കലാശിച്ചിട്ടു എന്നാണു് പ്രസിദ്ധി. ഈ
കേരളത്തിൽ ഉത്സവം കൊടിയേറുവെങ്കിലും വളരെ
ക്കാലമായി. എഴുത്തുപുസ്തകം ഉത്സവത്തിന്റെ വഴിയ
വിളക്കാണ് പെരുമാറ്റം പൂർവ്വം. സഭയെക്കുറിച്ചു
സകല ശാസ്ത്രങ്ങളെയും ദൈവത്തെയും കേരളത്തിൽ
ഉത്സവങ്ങളും ഈ കാലത്തുതന്നെ നടത്തിക്കൊണ്ടി
രുന്നാണു് ഗ്രാമക്കാർ ഐക്യത്തോടുകൂടി നിശ്ചയിച്ചു

നടത്തിപ്പറഞ്ഞത്. 'പെരുമനത്തുപുരം' എന്നു മുൻകാലങ്ങളിൽ പേരായിരുന്നിട്ടുള്ള വലിയ വിളക്കിന്നും ആരാദിക്കുന്ന സ്വരൂപത്തിൽ പെട്ടതും പെടാത്തതും കൂടി ഹൃദയോന്മാദത്തോടും ഏഴ്നെയ്തിച്ചു പുരം കഴിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഈ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടൊരാളായിട്ട് നിന്നും ആവണമോട്ട് മാനിക്കുമെന്നും, മുതലായ ശബ്ദങ്ങളിൽ നിന്നും തുളിപ്പുവേണ്ടതും പൊതുക്കായി തിരുവമ്പാടി മുതലായ ശബ്ദങ്ങളിൽ ആരാദിക്കുന്ന ആരാട്ടുപുരം പുരം പൂർണ്ണമായിരുന്നു. മേൽ പറഞ്ഞ അനവധി ദൈവപരിവാരങ്ങളെ മുമ്പിൽ നടത്തിക്കൊണ്ട് പുരം, മേപ്പു, എന്നീ ദൈവതിരുക്കളെ നടുവിൽ തുല്യമായിട്ട് അനുഗമിക്കാൻ പെരുമനത്തു എഴുന്നള്ളിക്കാൻ ആരാട്ടു കഴിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഏഴ്നെയ്തിച്ചു ആരാദിക്കുന്ന പെരുമനത്തുശബ്ദത്തിന്റെ നടുമുതൽ ആരാട്ടുപുരം എഴുന്നള്ളിക്കൊണ്ടു കൂടി ചുറ്റവും മേപ്പുകൾക്കു വകമാണ്. ആ കൂട്ടത്തിൽ എഴുന്നള്ളിക്കാൻ വന്നതും നന്നായിട്ടുള്ള ദിക്കിലെല്ലാം വെളിച്ചം കരിമ്പുറംകുറിപ്പു അലങ്കരിക്കുന്നവരുടെ മേപ്പുകാർ നിർവ്വരിച്ചുവന്നിരുന്നു. കിഴുവിന്റെ പടവെട്ടു കാഴ്ച വെളിച്ചമാട്ടു മിന്നൽ തിരുവിതാംകൂറുകാരുടെ കാവൽക്കാരന്റെ ശബ്ദമാണ് ആവണക്കോട്ടു മുതലായ പുരങ്ങൾക്കു ആരാട്ടുപുരം കടന്നു പോകുവാൻ തടസ്സം നേരിട്ടതു മുതൽക്കാണ് ആകാശപുരങ്ങൾ ആരാട്ടിന് ആരാട്ടുപുരം പോക്കു നിർത്തിയത്. ഇതുപോലെ തന്നെ വേറെ മറ്റു പ്രതിജ്ഞാപാദം നിമിത്തം മറ്റു പെരുമനങ്ങളും ആരാട്ടുപുരം ആരാദിക്കു പോകാത്തതായി. പുരം മുക്കും വരികയും ചെയ്തു. പിന്നീടു സമ്പ്രദായം തീർപ്പു കേതൽത്തമ്പലം തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാണ് തുളിപ്പുവേണ്ടതും പൊതുക്കായി തിരുവമ്പാടി മുതലായ പുരങ്ങൾക്കു

ഈ വിധം ഉയർത്തിയതോടുകൂടി ഇരിഞ്ഞാലക്കുടം രാജാക്കന്മാർക്ക് തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടു.

[illegible]

നമു് എല്ലാകാലത്തും എല്ലാവരും ചെയ്യുന്നതെന്നതിലാ
തൊട്ടും കൂടി ഏതും ഉച്ചിഷ്ടവുമാൻ സംഗതിയിട്ടുള്ളു.

[illegible]

തിക്കാരും ഈ ഗ്രാമത്തിൽ കുറവില്ല. കൊച്ചി ശിറയിൽ സ്വദേശികളായ പ്രധാനപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മിക്കതും പെരുമനം ഗ്രാമക്കാരാണല്ലോ. നാടുകാരിൽ അധികം ധനികന്മാരും പെരുമനം ഗ്രാമക്കാരാണ്. കൊച്ചിരാജ്യത്തെ അധികം മുതപ്പെടുത്തി ഭാഗവും പെരുമനം ഗ്രാമം തന്നെ. മലയാളത്തിൽ വെച്ചു ഏതാവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഗ്രാമം പെരുമനം ഗ്രാമം.

൧൨. അനുജന്തുക്കൾ.

നമുക്ക് ദുരീശോദ്ധരമാകാൻ പാടുള്ളതോളമുള്ള സമ്പന്നികളെയും മറ്റും വെട്ടുമാക്കി വകതിരിച്ചപ്പോൾ ജീവിശാസ്ത്രത്തിന് സിദ്ധിപ്പാൻ പാടുള്ളതോളമുള്ള പരിപൂർണ്ണത വന്നുപോയെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരൊക്കെ തെറ്റിയിരിപ്പു് ഒരു കാലത്തു തൂങ്ങിപ്പെട്ടുപോയിരുന്നു. എന്നാൽ അന്നു ലർശിനി എന്ന യന്ത്രം കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോൾ എത്രയോ അണുവായി ഒരിക്കലും നേത്രശോദ്ധമല്ലാത്തതായി ആശ്ചര്യകരമായിരിക്കുന്ന അനേകവർണ്ണം ചെറുജീവകൾ നമുക്കു ഉണ്ടാകുവാൻ പാടുള്ള സകല ദിക്കുകളിലും ഒരുപോലെ വ്യാപിച്ചു അനാധാസം വളിക്കുന്നുണ്ടെന്ന ആശ്ചര്യപരമായൊന്നും വെളിവാതി. നമ്മുടെ കണ്ണിന്റെ പ്രകാശമിട്ടുണ്ടുവരുന്ന തിരിമുറ്റല മുൻപാഞ്ഞ യന്ത്രംകൊണ്ടു നീക്കിയാപ്പാൾ മാത്രമാണ് ഇന്ദ്രജാലമൊ മുമ്മായയൊ എന്നു സംശയത്തെ ഒന്നിട്ടുകൊണ്ടു് അനേകം രൂപങ്ങളാലും അനേകവർണ്ണങ്ങളാലും ഉള്ള അനന്തങ്ങളായ ഈ അനുജന്തുക്കളുടെ രംഗപ്രവേശം നമുക്കു ദൃശ്യമായി വ

ത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, അവൻ ഭക്തിമാന സാധനങ്ങളിൽ എണ്ണിയൽ തീർത്ത അനുജന്മാക്കൾ പററിക്കിടക്കുന്നുണ്ടെന്നും മനസ്സിലാകുമ്പോൾ ആർക്കാണ് വലുതായ അമ്മയായും ഇനിമു ഓടാകാത്തത്? ഈ ജന്മങ്ങളുടെ നിർമ്മാണ വിശേഷങ്ങളും വിചിത്ര സ്വഭാവങ്ങളും അപ്പുത വർത്തനങ്ങളിലും അപ്പുത വ്യാപനവും ഈ ജന്മങ്ങളിൽ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടാകുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ഗൗരവവും വിചാരിച്ചാൽ മറ്റൊറ്റ ജന്മങ്ങളുടെ പറഞ്ഞാൽ ഉൽകൃഷ്ടമാക്കാനുദ്യമമായി മനുഷ്യർ ആദരിച്ചു വരുന്നതു ഈ വിഷയം തന്നെയാണു്.

അനുജന്മാക്കൾ എന്ന പറയുന്നതിൽ വിവരമുള്ള വെറും ഒരു അനുജന്മാക്കൾ. ഇതിന്റെ ശരീരത്തിൽ അതാതായ വ്യത്യാസം ശരീരത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാകയാലായ മറ്റൊരു യാതൊന്നും ഇല്ല. ജീവനുള്ള സാധനത്തിന്റെ എത്രയും ചെറുതായ ഒരു നിമിഷം എന്ന പറഞ്ഞാൽ നമുക്കു അനുജന്മാക്കൾ സാമാന്യപ്രകൃതി ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ നിമിഷവിധ കണ്ണുകളെ മൂടുകയെ വദനമാകട്ടെ ഉദരമാകട്ടെ ഒന്നും തന്നെ ഇല്ല.

പെട്ടെന്നു മഴിവിരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഈ അനുജന്മാക്കൾ പലതരത്തിലും പ്രവേശിച്ചാൽ ചോഷങ്ങളായ വലിച്ചു കളയുന്നതുകൊണ്ടു വദനവും ഉദരവും ഇല്ലാതെ തന്നെ ഇതു നശിച്ചോടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്. അങ്ങനെയൊരു ശരീരത്തിന്നു വശമായി തോന്നുന്ന സാധനങ്ങൾ അതിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തിൽ കൂടെ വാൻചോകുന്നതുകൊണ്ടു മലദ്വാരമില്ലാതെ തന്നെ ഈ ജന്മ പുരിഷവിസർജനം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്. ഉണ്ടെങ്കിലും തി

മിത്തതിട്ടം തെറിച്ച് മാരം ഒരു സ്ഥലംവിട്ടു വേറെ ഒരു സ്ഥലത്തെത്തുകകൊണ്ടു നമ്മളെപ്പോലെ കാലോ പഴിക്കളെപ്പോലെ മാസപേശിമൂടെ സന്മാദമോ ഇപ്പോൾ ഇതുകൾ ഗതാഗതംചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കും. ഓരോന്നൊന്നും ധാരാളം കിട്ടുന്നേടൾ ഇവരുടെ ശരീരത്തിന്റെ വലിപ്പം വേറെ വലിക്കുകയും പിന്നെ ശരീരത്തിന്റെ ഒരു നടുവിൽ ഒരു കെട്ടിട്ടുചെയ്ത, മദ്ധ്യഭാഗം കൂടക്കൂടെ കൃശമായി വരു ഒരു ജന്തുവിന്റെ ആകൃതി സ്ഥാപിന്റെ ആകൃതിയോലെ രണ്ടനറത്തും തടിപ്പും മദ്ധ്യത്തിൽ വളരെ നേരിയതാലും തീക്ഷ്ണവും ക്രമേണ ഈ രണ്ടിടമേകം ചൊട്ടി ഒരു ജന്തു രണ്ടു ജന്തുക്കളായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടു പോകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു റിഗേസാദായാ കൂടാതെ രണ്ടെ ജന്തു സന്മാനം ഇതിപ്പിടുന്നുണ്ടെന്നു ധാരണാശേഷിമൂലമു ഏവയും ഈ മരിക്കാവുന്നതാണ്.

ഇതു കൂടാതെ വേറെ ചില അവസരങ്ങളിൽ രണ്ടു അണുജന്തുക്കൾ അടുക്കെവന്നു, ഒരു തുള്ളി രസം വേറെ ഒരു തുള്ളി മസത്തിന്റെ അടുക്കെ കൊണ്ടുവെച്ചാൽ രണ്ടു യോജിച്ചു അല്പം വലിയ ഒരു തുള്ളിയായിപ്പോകുന്നതായാ മെന്റേൽപ്രകാരം അടുക്കെ എത്തിയ രണ്ടു ജന്തുക്കളും ഒന്നായി യോജിച്ചുപോകയും യോജിച്ചുണ്ടാകുന്ന ഏകത്തിന്നു അണ്ഡാകൃതി സിദ്ധിക്കുകയും ഈ അണ്ഡാകൃതിയായിന്റെ പുറം ഭാഗത്തിന്നു മുട്ടത്തോലോലവെ തടി അല്പം അസ്തിയകരം ഉജ്ജ്വല സ്വഭാവം കോടാകോടി പാമാണുക്കളും ചാരമാണുക്കളായി ഗണിക്കപ്പെടാവുന്ന മുട്ടകളായിത്തീരുകയും പിന്നെ പുറത്തായി ചൊട്ടി ഈ മുട്ടകൾ പുറത്തു വരികയും കൂടേണ ഓരോരോ മുട്ട പണ്ടു രണ്ടിട്ടുകൂടിയ രാമോ ജന്തുവിന്റെ ആകൃതിയെപ്പോലിയത്തിൽ ചൊട്ടി വളരുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ഈ അണുജന്തുക്കൾക്കു സൂക്ഷ്മ

അയ്യം സംഭവം കണ്ടുള്ള സാക്ഷ്യവാദനം കൂടെ ഉണ്ടെന്നു ഭക്തസമൂഹം ഗ്രാമീണപ്രജകളോട്.

தென்பூரணத காரணமென்கொடி மதுக்கொடை உ
 ள்லோ லெவ வெடா வாழ்து கொடியுடை மரணம் ஐய
 மிதா மெய்யும் ஐயாந்தருகொடி, ஐதிரா ருடையாடா
 ள் விசேஷமெய்யி சூதா ஐயுமின்னதா பரமம்.

അതുതന്നിന്റെ സാമാന്യമായ അന്ന മരണമി
ല്ലായ്ക്കു സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ അന്നമനുസരം വളരെ ഉപ
ദ്രവികളാ തന്റെയും പാപങ്ങളെ വെറുക്കപ്പെടുന്നവരെന്നോ.
നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗ ദോഷങ്ങൾ വ
ലിച്ചിവിടാ കാരണം ഈ അന്നമനുസരം അന്നമെന്ന
ന്ന പരിഭാഷയോടുകൂടി നീക്കം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണ്.
ഇതൊക്കെയാകട്ടെ സാമൂഹികമായിത്തന്നെ ഈ
ജന്തുക്കളുടെ ശരീരത്തിൽ പെടുന്നതെന്നു വളരെ
ജനങ്ങൾ ഇന്നിപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

തനിക്ക് യാദൃച്ഛികമായിട്ടുവന്നു തന്നെ നെൽകൃഷി
വരുമാനമൊക്കെ കൈമാറി, ഈ അനുജനുള്ളതിൽ നൂ
തെങ്കിലും ഒന്നിനെ നിർമ്മിച്ചു. അതായത്, പ്രതിയ ൧൨൩
സ്വർണ്ണപീഠികകൾക്കും ഒന്നായി ൧൨൩ പാലിട്ടു. അതാണ് ക
ഴിഞ്ഞ അപായത്തോടുകൂടി നൂതനമായ അധികരിച്ചു
തന്നെ അപായം നന്മ മേൽപ്രകാരമൊക്കെ നൽകുന്നതായ
മെക്കാറ ജന്മവാർത്ത കൈമാറി കൈമാറി ഉണ്ടാക്കിയി
ക്കിവാൻ നിഷ്യാനം സാധിക്കുന്നതാണത്രെ.

[illegible]

ചരണശ്ലാഘനവനായിരിക്കുന്ന ഒരു ഒരു അനുജന്തുവിനെ തന്റെ വലുതശക്തിക്കെതിരായ തടസ്സങ്ങൾക്കും ഒന്നും നേരിടാനവിധത്തിൽ കെട്ടപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം ഒരു ഒരു ആഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ തേല്പി താഴ്വാരത്തിൽ കൊണ്ടുവെച്ചിട്ടുള്ള ജീവനുള്ള വസ്തുക്കൾ, ഒരു വസ്തു പുഴുവും കൂടെ ശേഷിയാതെ നശിക്കുകയും നശിച്ചു, പ്രതിഭും അനുജന്തുക്കളും മാത്രം ബാക്കിയായി നിൽക്കുന്നതാണ്.

അനുജന്തുക്കൾ മാത്രം ജീവിക്കാൻ സ്ഥിതിക്കും മറ്റു ജീവിക്കാൻ സാഹചര്യങ്ങൾ ശരിയാക്കുവാനാണ്. ജീവികൾക്കു നല്ലൊരു വരുമാനം സമ്പാദിക്കുകയും കാരണമാകുന്നതു അനുജന്തുക്കൾ തന്നെയാണെന്നിട്ടും അനുജന്തുക്കളുടെ നാശത്തിൽ ജീവകളിൽ നേരിടും ചിലർ കെട്ടിപ്പോരണം സാധിക്കുന്നതു. വെള്ളക്കൊണ്ടുനോൽ നാളെല്ലാം അനുജന്തുക്കൾക്കു വീണ്ടും പ്രതിയിൽ നിന്നു നശിച്ചുപോകുന്നു വിവാദിച്ചാൽ പ്രതിപക്ഷ അവസ്ഥ നിശ്ചയമായിട്ടും പാഴ് വിവാദിക്കുവാനെ ഇരിക്കും. മനുഷ്യർ, പനി, വിഷു, മികാ, വസ്തു, പൊട്ടി, കണ്ണൻ, കോക്കക്കര എന്നീ അനുജന്തുക്കൾക്കും പ്രതിയിൽ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. നമ്മുടെ ആശയക്കുരുപ്പം എപ്പിടപ്പെട്ടവൻ സാധ്യമാകുന്ന കഠിനമുറപ്പും തന്നെ പാഴ് മഷ്ട മണിശ്ശരിയുള്ളിൽ വാങ്ങിക്കൊള്ളുകയും നാശിക്കുകയും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. നാം മരിച്ചാൽ നമ്മുടെ ശരീരം നശിക്കുന്നതു മറ്റൊരുകാരെക്കൊണ്ടു എന്നാണ് അതേനില്ക്കുന്നത് നമ്മുടെ നിഷ്കാരതാണ്. മത്സ്യം ഒരിക്കലും ചീത്തയാകുകയില്ല. മരണം എത്രയെന്ന വെച്ചാലും ഭക്തിസ്വഭാവമാകുകയില്ല. മറ്റൊരു നാരിയുമാകുകയില്ല. പാലം തെക്കുപോകുകയില്ല. മദ്യം കെട്ടുപോകുകയില്ല. മലംപനിമുക്കു

പോയതന്നെ കേൾക്കാനാകുകയില്ല. ദ്രാഗൻനായ് കടി ചുവൽ വിഷമുണ്ടാകയില്ല. ഈ ദിവസം കിളപ്പോ പറിപ്പോ വെക്കുന്ന കിഴക്കോ പഴമൊ നൂറ കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാലും ഏകദേശം അതേമതിയിൽ അപ്പോൾ കിളപ്പോ പറിപ്പോ പോവെള്ള നിലയിൽ ഇരിക്കും.

എന്നാൽ ഈവിധമായ സുഖങ്ങളും സൌകര്യങ്ങളും ഒരു തലമുറ കഴിവും മുമ്പെ തന്നെ സമാപ്തമാകിപ്പോകുന്നതാണ്. ജീവികൾ ധിക്കരിനും സന്യസ്തരുടെയും ആഘോഷം. സന്യസ്തരുടെ വളം ചത്താഴിയിന്ന ഇപ്പോഴത്തെ ശിവാശങ്കളാണ്. എന്നാൽ അനുജന്മാക്കളില്ലാതിരുന്നാൽ യാതൊരു വസ്തുവും ചത്തൊ കെട്ടൊ പോകുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് സന്യസ്തരും ഹിന്ദു മതാശം വരണമെന്നോ മറ്റുമുള്ള ആരാധനയിൽ സന്യസ്തരെ ആശ്രയിച്ചുവെക്കുന്ന സ്ത്രീകളും പട്ടിണിയിട്ട മരിക്കേണ്ടിവരും. ആദ്യകാലകാലിൽ ഇപ്പോഴുള്ളവ പോലുള്ള സർവ്വകാര്യവും നമുക്കു മുന്നിരിക്കാമെന്നും അല്ലിവാസങ്ങൾകൊണ്ട് സന്യസ്തരും മറ്റൊരാൾ തിന്നതിന്നുപോകുന്നതാണ്. അതായത് ഇ പ്രതിയിൽ ഇപ്പോൾ മാത്രമേ ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇവയിൽത്തന്നെ സന്യാസാചാര്യങ്ങളായ സർവ്വകാര്യവും ദിശപ്പാക്കുവെ മരിക്കേണ്ടിവരും; മാനദൈവമായ ഇപ്പോൾ ഇവരുടെ ശവശരണം തിന്ന പിടുന്നതും കറുത്താലും ജീവിക്കും. പിന്നെ പ്രതിയിൽ മാനദൈവങ്ങളായ മൃഗങ്ങളും മനുഷ്യവർഗ്ഗവും മാത്രമേ ഉണ്ടാക.

നാഷ്യൻ ആ കിടപ്പുള്ള മാനദൈവങ്ങളായ മൃഗങ്ങളെ ഒരു തിന്നാനുടക്കം. പിന്നെ സന്യസ്തരും ശവ യാത്രയാകുന്നതും ഇല്ലാതായിത്തീർന്നു പ്രതിയിൽ വെറും മാനുഷവർഗ്ഗം മാത്രം ശേഷിച്ചുണ്ടാകും. കല്ലും, പാറയും, ഏഴി

യും, വെള്ളവും പൊന്മുഖവും മാത്രം ഉണ്ടാകുന്ന മന്ത്രദീപോ
ലെ ഇരിക്കുന്ന നമുക്കു ഭൂമിയിലെ ഏകാന്തതയും വിരുദ്ധ
മാമിട്ടു നാശവസ്തുവെന്ന മാത്രമേ ശേഷിച്ചതായി കാണാ
ണ്ടാക. ഇങ്ങനെ യാതൊരു രസമോ സുഖമോ ആശ്വാ
സമായ സാധനമോ ഇല്ലാതായിത്തീരുന്ന ഈ ഭൂമിയിൽ ഇ
നിയും അധിവസിക്കണമെന്ന് ഇല്ല വീടുപാകുന്നു. ശേ
ഷിച്ച മനുഷ്യർ അന്യന്യം ദേഹിച്ചു കുറച്ചു കാലത്തോള
മെങ്കിലും ജീവിക്കു ചെയ്യുന്നതെന്ന കാമിയത്തെ രാമോ
രോ മുക്കിപ്പോയി വിശ്വസനാൽ മരിച്ചുവീഴും. അതു
കൊണ്ടു, ഭൂമിയിൽ പാഴായിപ്പോകുന്ന ഈ ഭൂമിയിൽ, എ
ല്ലാറ്റിലും അവസാനം നശിച്ചുപോകാത്ത വെറും
നഷ്ടശവശരണം മാത്രം അവിടെയും ഇവിടെയും ചെറിയ ന
ട്ടിൽ കാണാത്തതും. ഇത് ഏതായാലും ആശിക്കത്തക്ക
രവസ്ഥയല്ലെങ്കിലും അങ്ങനെയുള്ള ഇല്ലാതിരുന്നാലുള്ള
ഭൂമിയിലെ സ്ഥിതി ഇങ്ങനെയൊക്കെ അതിമിക്കുകൊണ്ടു ഇവ
ഇണങ്ങിനാ ദോഷത്തിനാ യെപ്പോലെ ശക്തിയുള്ളവയാ
ണെന്ന മനസ്സിലാക്കാം.

അങ്ങനെയുള്ളതിൽ രാമരോ വസ്തുതയിന്നു രാമരോ
സാധനത്തോടു പ്രതിപത്തിയും രാമരോ സാധനത്തോടു
വിരമവും കലശലായി കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ
തന്നെ സർവ്വസമയത്തും രണ്ടുപക്ഷം ക്ഷയരോഗികളുണ്ടെന്നു
കണക്കാക്കുന്നിരിക്കുന്നു. ഏറ്റുമാനൂരിൽ ക്ഷയബീജ
മായ ഒരു വസ്തു അങ്ങനെയു ശാസകോശങ്ങളല്ലാതെ വേ
റെ യാതൊരു സാധനവും തൊടിച്ചു. ഒരു വസ്തു ഇതു
വെണ്ണിയിൽ നിറമുള്ള ഒരുമാതിരി തത്തകളെ മാത്രം ഉപ
ദ്രവിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയൊക്കെ പത്തിനെട്ടു കണ്ടിട്ടുതാ
ങ്ങനെയുള്ളതിന്റെ നാശനശിതം മരിച്ചുപോകുന്നു. 'ബെറി

താനുകൊണ്ടു മനുഷ്യൻ കീറി വെക്കൽ കൊണ്ടു അപായപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ വിഷം തന്റെ ശരീരത്തിൽ ലേശമാത്രം കിടപ്പുള്ളതുകൊണ്ടു ഈ രോഗകാരണങ്ങളായ അനുജന്തുക്കൾ വല്ലപ്പോഴും തന്റെ ശരീരത്തിൽ എത്തുന്നതായാൽ, എത്തിയ നിമിഷം തന്നെ, മുമ്പു കീറിവെച്ചു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിഷമശാഗികൊണ്ടു മരിച്ചുപോകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇങ്ങനെ കത്തിവെച്ചിട്ടുള്ള ശരീരത്തിൽ ആ പ്രത്യേക രോഗണീജമായ അനുജന്തുവിന്നു ലക്ഷ്യമായി ലക്ഷ്യമായി വരികവരുന്നതാ വരിച്ചാശേഷം ബാധിച്ച മനുഷ്യനേയും തക്കമുള്ളതെന്നയും രണ്ടു പക്ഷമില്ലാതെ സാരമില്ലത്തതുകൾ വിട്ടുമാറ്റു വിഷം ഉണ്ടാക്കുവാനാ സാധിക്കുന്നില്ല. ഈ പരമാവർത്ത ആനുഭൂതിമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് കത്തിവെക്കവിന്നു വോക്കു കൊടുക്കു പ്രചാരം വരുത്തിപ്പുള്ളത്.

മനുഷ്യകുലത്തിന്നു അപായകരമായി അനുജന്തുക്കളിൽ അനേകം വർഗ്ഗങ്ങൾ ഇപ്പോത്തു നമ്മുടെ വാസിയോഗ്യം തന്നെ. അങ്ങിനെ ഉല്പാദിച്ചതെന്നതിൽ മനുഷ്യാമൃത്തിന്നു രണ്ടുഭിംബത്തിൽ കവിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന ഉണ്ടായിപ്പിപ്പാൻ പാടുണ്ടായി വരികയില്ലെന്നു തീർച്ചയല്ലിപാവാം. നമ്മൾ മുകളിൽകൂടെ പ്രതിദിനം നാവുലക്ഷത്തിൽ അധികം അനുജന്തുക്കളെ വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ലക്ഷക്കോലക്ഷം അനുജന്തുക്കളെ നാം ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളോടുകൂടെ അറിയാതെ വിഴുങ്ങുന്നു. എത്രതന്നെ സോപ്പിട്ടു വെച്ചിട്ടാക്കിയ നമ്മുടെ കഴുതിന്മലും ഇവ തേന്തിച്ചു പററിക്കൊണ്ടു അടുത്തായി കിടക്കുന്നു. എടുത്തിടാൽ തീരാത്തലക്ഷം നമ്മുടെ വായിലും പാപ്പകളുടെ ഇടലിലും തൊണ്ണൂരിലും നാവിമുസുഖമായി നടന്നു കളിക്കുന്നു. എത്രയായാലും നമ്മുടെ മുകളിൽകൂടെ രാജധാനികളേക്കാൾ സുഖമനുഭവിക്കുന്ന വിധം

കിട്ടു് അവിടെ കടികൊള്ളുന്നു. എണ്ണിയാൽ തീമാത്തു ചെവിയിലായാൽ കൂടെ ഗതാഗതം ചെയ്യുകയും ഉള്ളിൽ കിടന്നു ചൊരിയുടെ യാദിനോടുകൂടും ചെയ്യുന്നു. അനേകായിരങ്ങൾ നവംബറിന്റെ ഉള്ളിൽ കടന്നു കൂടുന്നു. വിരലുകളുടെ ഇടകളിലും ചോമ്പകളെ ചാരിലും അധിവസിച്ചു ഇത്തരം ചെയ്യുന്ന അനുജന്മാരുടെ സീമ കണ്ടുവരാമെന്നുണ്ടാകയില്ല. കോടാലകാലികൾ പീഠങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്നുഴലുന്നു. നമ്മുടെ തന്നെ ചൊരിച്ചപ്പോഴായി കടന്നുകളെപ്പോലെ പെറിക്കിടന്നവരുടെ ചാമ്പ്ര കണ്ടുവരില്ല. കണ്ണുനീരിൽ കലർത്തുന്ന എത്രയോ വർഷം ഒരിട്ടു പോകുന്നു. എത്രയോ നേർത്തരമായ നമ്മുടെ നവമുടിമുളകളുടെ അഗ്രത്തിൽ തന്നെ നിമിക്കെ നിന്നു ലക്ഷക്കൾ കഴിക്കുന്നു. എന്തിനാ പറയുന്നു. ശരീരപ്രകൃതിയുടെ പരമകോഷ്ഠ പ്രാപിച്ച സ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്നവനെന്നു വൈദ്യന്മാരും കൂടെ വിശ്വസിച്ചു പോകുന്നവരുടെയും അനുഭാഗത്തിൽ കണ്ടുപോകാ നിടയുള്ള അനുജന്മാരുടെ ലക്ഷണങ്ങൾക്കു ഒരു കാലത്തും അവസാനമുണ്ടെന്നു വരില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അങ്ങനെയുള്ള ജപ്പാന സാധനങ്ങൾ പ്രദീപിൽ ഒന്നും തന്നെ ഇല്ലെന്നു പറയാം. വലിപ്പത്തിൽ എത്രയോ ചെറുതും എണ്ണകൊണ്ടു എത്രയോ അസംഖ്യവും വൃഷ്ടികൊണ്ടു പ്രമിദശുദ്ധനും എന്തുവരുമായ അനുജന്മാരുടെ ബാധയിൽനിന്നു ഒഴിവാൻ മനുഷ്യനു ഒരു പ്രകാരത്തിലും, ഒരു വിധത്തിലും നിവൃത്തിയുണ്ടാകയില്ലെന്നു ഖണ്ഡിച്ചു പറയാം.

൧൩. ആത്മനിരൂപണം

മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ഏറ്റവും പ്രാചീനവും സാമാന്യവുമായ സങ്കല്പം മനുഷ്യനിൽ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുള്ളതാണെന്നുള്ളതായിരിക്കുന്നു എന്നാകുന്നു. ആത്മാവും ശരീരവും; ആത്മാവു താൻ തന്നെ; ശരീരം തന്നെ സംഭവസ്ഥിതമാണ്. ആത്മാവിന്റെ നിലയിൽ താൻ സ്വതന്ത്രനാകുന്നു. ശരീരത്തിൽ വസിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ നിലയിൽ താൻ ബദ്ധനാകുന്നു. ശരീരം ആത്മാവിനെ പരിചരിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആത്മാവ് പരമഭാവത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു ശരീരബന്ധം വിട്ടുപോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ശരീരം അതിനെ ഇഹലോകത്തിലേക്കു ആകർഷിക്കുന്നു. ഇതാണ് മീനക്കാരൻ, ചാക്കനീക്കുന്നവൻ, ഹിന്ദുക്കൾ, റോമക്കാരൻ, യവനന്മാർ ഇവരുടെ എല്ലാവരുടേയും സംഭവബന്ധമായ വിശ്വാസം.

മനുഷ്യനിൽ അഭ്യന്തരമായ ഒരു ഭാഗമെന്നുമായി ഒരു മനസ്സുള്ളതായിട്ടു തന്നെ വിശ്വസിച്ചു പോരുന്നു. ആ ഭാഗം കാണാതെയാകാൻ കഴിയാത്തതും സ്വർഗ്ഗലോകം മറ്റൊരു ലോകത്തോടു ചേർന്നതാണെന്നും അത് പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളതാണെന്നുമായ ആശയം നിലമുണ്ടാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതായാണെന്നു മനസ്സാകുന്നു. ഈ സ്വർഗ്ഗസമ്മതമായ അഭിപ്രായത്തിന് ലക്ഷ്യം ഭൂതപ്രേതങ്ങളെക്കുറിച്ചു കാലദേശാന്യത്വം കൂടാതെ പൊതുജനങ്ങളിൽ കണ്ടുവരുന്ന വിശ്വാസം തന്നെ. മനുഷ്യനിൽ ശരീരമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ ശരീരം നശിച്ചാൽ മറ്റൊന്നും ശേഷിക്കുവാൻ അർത്ഥമില്ല. അതുകൊണ്ടു ഭൂതപ്രേതങ്ങളിൽ

ഒരുവൻ വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ ആത്മാവിലും വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കുന്നു. പഴയതത്വതത്ത്വാനിയിൽ പ്രസിദ്ധമായ ഹിന്ദുക്കളും മറ്റും മതക്കാരും ആത്മാവ് ശരീരത്തിൽനിന്നു വിഭിന്നമായും ശരീരത്തിന്നു കാരണമായും ഉള്ളതാണെന്നാണ് ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആത്മാവിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് പല താദിപ്രായങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഒരു വിധത്തിൽ അതിനെ എല്ലാവരും സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശരീരം തന്നെ സ്കന്ധങ്ങളിൽ നിന്നു അതിർത്തിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാകുന്നു. അതിന്റെ അംശങ്ങൾ എങ്ങിനെതന്നെ മേൽക്കിലും താണത്താൻ ഒരു ജീവനുള്ള ശരീരമായിത്തീർന്നിട്ടു. മേതനുള്ള ശരീരത്തിന്നു ബീജമായിട്ടുള്ള ജീവൻ ഉള്ളതെന്താകട്ടെ ശരീരംശരീരംകൂടും മോശത്ത ഉണ്ടാകുന്നതായ ആത്മാവും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

മനുഷ്യശരീരത്തിലുള്ള സ്കന്ധങ്ങളിൽ പലമാണു കൾ വന്നുകൊണ്ടും ചേർന്നിരിക്കാൻ ഇരിക്കും. മുമ്പു ശരീരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പലമാണുക്കളാണു ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ ശരീരംശരീരംകൂടും എങ്ങിനെയാണ് നമുക്കു ഉള്ളതായിരിക്കാത്തത്? അതിനുള്ള കാരണംപ്രത്യക്ഷമല്ല. ശരീരത്തെപ്പറ്റി കത്തിടുകയും പരിശോധിച്ചാൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതുമാത്രം നന്നായി കാണാൻ അതിനുള്ള പരിശോധനയ്ക്കു വിഷയമായിട്ടുള്ളതുമാത്രം. ശരീരത്തിന്റെ പലമാണുപലമായ നാശങ്ങളെ സഹിച്ചുകൊണ്ടും കരുറ്റിച്ചുകൊണ്ടും മാറിമററും എന്തൊരു ശരീരം അവിടെ ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കിയാൽ.

ആത്മാവിന്റെ സത്സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ഏതാലും പ്രത്യക്ഷമായ തെളിവു ആത്മാവിൽ സമ്പാദ്യമായ വി

ശ്വാസത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ഹേതുവും ജീവികളുടെ ശരീരശാശ്വതത്വത്തേയോജിപ്പു തന്നെയാകുന്നു. എന്നാൽ അംശങ്ങൾ വന്നുപോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ആകൃതിക്കു മാറ്റം വരാത്തതുമായ ചില വസ്തുക്കളുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള വസ്തുക്കളിൽ ആത്മാവുണ്ടെന്നു നമ്മൾ ശങ്കിക്കാറില്ല. മലയുടെ കൊടുമുടിയിൽ തിങ്ങിനില്ക്കുന്ന മേഘരൂപമായ നീരാവിയിന്റെ അംശങ്ങൾ ഒരു ദാഗത്തുനിന്നു പോയിക്കൊണ്ടും മറ്റൊരു ദാഗത്തുവന്നു കൂടിക്കൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. ആകൃതിക്കു വ്യത്യാസം വരുന്നതുമല്ല. മേഘത്തിന്റെ ആകൃതിക്കു മാറ്റം വരാത്തതു പ്രത്യക്ഷങ്ങളുണ്ടോയെന്നുള്ളതായ കാരണങ്ങളാലാകുകൊണ്ട് ഇവിടെ ആത്മാവുണ്ടെന്നു ശങ്കിക്കാത്തതു്. നന്ദാവി മലയുടെ ഒരു വശത്തുകൂടി ഉയർന്നു കൊടുമുടിക്കടുത്തുള്ളപ്പോൾ നാപ്രത്യക്ഷമായ ആവി തണുപ്പുതട്ടി പ്രത്യക്ഷങ്ങളായ ജലകണങ്ങളായിത്തീർന്നു മേഘരൂപത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. അപ്പോൾ മറ്റൊരുതരമുള്ള ജലകണങ്ങൾ സാന്നാക്കളിൽകൂടി സഞ്ചരിച്ചു ചൂടുതട്ടുമ്പോൾ വീണ്ടും ആവിയാകിത്തീരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരുവശത്തു നിരാവി വെള്ളം ശിഖാരങ്ങളിൽ തടുകയും മറുവശത്തു ജലകണങ്ങൾ വീരായി അരിയ്ക്കിനിന്നു വേർതിരികയും ചെയ്തുകൊണ്ടു മേഘരൂപത്തിന്നു ദേവം വരാതെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. എന്താൽ ശരീരശാശ്വതത്വം സയോഗത്തിനുള്ള കാരണം ആരോ അപ്രത്യക്ഷവുമാകുന്നു.

പ്രകൃതി പ്രമാണമെന്നു വാദിക്കുന്ന പോകായ്ക്കതികപ്പെട്ടതിൽ ചെറുപാകുതക്കൾ ആത്മാവു് എന്നൊരു അംഗീകരിച്ചിട്ടു പ്രാമാണ്യമില്ലെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്ന ഇന്ദ്രിയമോഹങ്ങളായ സ്ഥൂലവസ്തുക്കളുടെ കാതു ദാഹത്തിൽ നിന്നു് മോചനം നേടുന്നതിന്നു് സകല

സ്നേഹിയുടെ ഫലമാണെന്നു പറയാറുണ്ടോ? ആശാരിയും
 ജ്യോതിഷിയും പ്രവാചകന്മാർ ആശയങ്ങളും നരനായ
 ഭരണിയും. അദ്ദേഹാവർത്തന ആശയമാണെന്നു ശാഠി
 ത്വിന്റെ സഹായം വേണമെന്നു. ആശാരിയും ജ്യോ
 തിഷിയും പ്രത്യക്ഷമായിട്ടു ഉള്ളവരും ആരമാണ് അപ്രത്യ
 ഷവും അദ്ദേ? എന്നാണെങ്കിൽ ഈ ഉദാഹരണം ആശയം
 വരണമെന്ന സാധിച്ചാൽ വേണ്ടി കൊടുക്കുകയുണ്ടല്ല. ഒരുവ
 സ്തുവിനു മറ്റൊരു വസ്തുവിന്റെ അഭാവമുള്ളതെന്നു വെ
 ച്ച് ഒരു മറ്റൊന്നിന്റെ ഫലമായി വരുന്നില്ലെന്നു കാണി
 ച്ചാൽ വേണ്ടി മാത്രമാണു.

വിന്നവാതിടുന്ന ഒരു ഭാഗവതമെപ്പോലെയാണ് ആ
 ഞാൻ. അന്നുതന്നെ ഏകദിനം കാലത്തോളം അതിൽ നി
 ഭാഗവതൻ അതിഭയങ്കരമായ നാദങ്ങളെ പുറപ്പെടുവി
 ുകാണ്ടിയിടും. കവികൾക്കു പഴയൊരവ്യക്തനോടൊന്നാ
 ങ്ങിന്നു കൊടുവരുന്നു. ആയിൽ യന്ത്രാജ്ഞിപ്പെടുന്നതോ
 ള്ളടി നാദവും നശിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ നാദം നശിക്കുന്ന
 തീർ നിന്ന ഭാഗവതൻ നശിച്ചുവെന്നു ആളുകൾച്ചിലാ അന്നു
 മനിക്കാറുണ്ടോ? ഒരു പുതിയവിന്ന ഭാഗവതൻ കൊടുത്തു
 മനക്ക. ഭാഗവതങ്ങളെ പണ്ടുവെങ്കിലും ഒരു കൊല്ലം വന്നി
 ള്ളെല്ലാകാണാം. അപ്പോഴാലെതന്നെ ശാമകത്തിന്നു വാ
 ല്കൊ ചെല്ലുണ്ടോരാ അപ്പോഴിന്നു തന്നിന്നു ബദ്ധിക്കുന്നു.
 ഓർമ്മനിസ്സാധാകുന്നു. വിവാഹശാലിവാറുന്നു. എന്തുതോ
 ണെന്നായ വിവാഹാദികളെ വൃത്ത്യമായിട്ടുള്ളുന്ന ഒരു ഉപ
 ണ്ണം നശിക്കുന്നു; അത്രമാത്രമേ. അവിടുടെ ഉല്ലാ
 ഷൻ നശിച്ചിട്ടില്ല.

ശരിയുണ്ടെന്നു് അനുഭവമുണ്ടു്. സുതന്മാവിനെക്കുറിച്ചു് അനുഭവമില്ല. എന്നു പറയുന്നതുതന്നെ ശരിയല്ല. നമ്മുടെ പാഠി നമുക്കു് എത്രയോളം അറിവുണ്ടോ

അതിലധികം ശരീരത്തെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞുകൂടാ.

നമുക്കു ശരീരത്തെപ്പറ്റി അറിവുള്ളതെല്ലാം അതിന്റെ ഗുണങ്ങളാണ്. അത് കഠിനമോ, മൃദുവോ, നീണ്ടോ, ചുരുങ്ങോ, മധുരമായുള്ളതോ, കൈപ്പുള്ളതോ, കഷ്ണതോ, വെളുത്തതോ, സുഗന്ധിയോ, ദുർഗന്ധിയോ, തുച്ഛമുള്ളതോ, ഇല്ലാത്തതോ എന്നൊക്കെയാണ് നമുക്കതിനെ അറിയുവാൻ കഴിയുന്നത്. ഇത്രത്തോളമൊക്കെ ആത്മാവിനെപ്പറ്റിയും നമുക്കറിവുണ്ട്. ഓർമ്മ, വിചാരം, ആഗ്രഹം, സ്നേഹം, വൈരം മുതലായ ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയതാകുന്നു ആത്മാവ്. സ്പർശിക്കുന്ന തുച്ഛമുള്ളതോ എന്നറിയുന്നതുപോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന വിചാരിക്കുന്ന എന്നു തുടങ്ങിയുള്ളതും നമ്മൾ അറിയുന്നുണ്ട്. നമുക്ക് ഉപലബ്ധി എത്രമാത്രം അനുഭവമാകുന്നുവോ അത്രമാത്രം ചിന്തയും അനുഭവമാകുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെക്കൊണ്ട് അനുഭവപ്പെടുന്നതു യാതൊരു അന്തരംകൂടാത്തതല്ല. എന്നാൽ വിചാരം മുതലായതെല്ലാം ഇന്ദ്രിയങ്ങളെക്കൊണ്ട് അനുഭവപ്പെടുന്നതു കൈക്കൊണ്ട് ആയതല്ല. അതിനാലാണ് ഇന്ദ്രിയങ്ങളെക്കൊണ്ട് അനുഭവപ്പെടുന്നതു കൈക്കൊണ്ട് ആയതല്ല. അതിനാലാണ് ഇന്ദ്രിയങ്ങളെക്കൊണ്ട് അനുഭവപ്പെടുന്നതു കൈക്കൊണ്ട് ആയതല്ല. അതിനാലാണ് ഇന്ദ്രിയങ്ങളെക്കൊണ്ട് അനുഭവപ്പെടുന്നതു കൈക്കൊണ്ട് ആയതല്ല.

അത്രമാത്രംകൊണ്ട് പോര, ആത്മാവ് ദേഹത്തെക്കാൾ അധികം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു എന്നതന്നെപറയാം. നമുക്കു കണ്ണിനാലോരോ ഒരു മാമ്പഴമിരിപ്പുണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. അതു നമുക്കു ഇന്ദ്രിയങ്ങളെക്കൊണ്ട് വിഷയമായി ഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നാൽ എങ്ങിനെയാണ് വിഷയമാകുന്നത്? ഉരുക്കം, നമുക്കു തുടങ്ങിയതും, സുഗന്ധിയും, തുച്ഛമുള്ളതും ആയ ഒരു വസ്തുവാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നത് എന്നു പറയുമായിരിക്കാം. വസ്തുവിൽ അതല്ല രൂപരസഗന്ധാദികളുടെ ഉപലബ്ധിയെ നമുക്കു അനുഭവപ്പെടുന്നത്. ഉപലബ്ധി വസ്തുവാകുന്നിട്ട്

പലബ്ബിയിൽനിന്നും വസ്തുവിനെ നാം ഉപേക്ഷിക്കയാണു ചെയ്യുന്നത്. നമ്മുടെ മനസ്സിലുള്ള അഭൂതാത്മകമായ ഉപലബ്ബി ഉപലബ്ബിയിൽനിന്ന് ഉപേക്ഷമായ വസ്തുവിനെക്കാൾ അധികം വിശ്വസിക്കത്തക്കതാകുന്നു. ഉപലബ്ബി അനുഭവവും വസ്തുസൽഭാവം ഉപേക്ഷിച്ചുമാണെന്നു വരുമ്പോൾ പ്രകൃതോദാഹരണത്തിൽ മാത്രം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു എന്നു പ്ലാതോ വാസ്തവത്തിലുണ്ടെന്ന് പറയാനാണ് സംശയിക്കേണ്ടത്. രൂപരസഗന്ധികളെക്കൊണ്ടു ശരീരത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ മനസ്സിലുള്ള വികാരാദികളിൽനിന്ന് ആത്മാവിനേയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

ആത്മാവ് ശരീരസ്ഥിതിയെ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ശരീരസ്ഥിതി ആത്മാവിനേയും അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരുവൻ ശരീരസൗഖ്യത്തോടു കൂടി ഇരിക്കുന്നു. നാശപാൽ അവന്ന് ഒരു എഴുത്തുകിട്ടുന്നു. അവൻ അത് ചവിട്ടിച്ചുവായിക്കുന്നു. ഉടനെ ചത്തശവപോലെ തന്റെ മില്ലാതെ ഭൂമിയിൽ പതിക്കുന്നു. മനസ്സിലുളിച്ച വിചാരം നിമിത്തം ശിരസ്സിൽ നിന്നു കെടുന്ന എടയത്തിലേയ്ക്കു വലിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നു ശരീരം ആത്മാവിനെ ബാധിക്കുന്നതുപോലെ ആത്മാവ് ശരീരത്തേയും ബാധിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് പ്രത്യക്ഷമാകുന്നില്ലെ? ഭൂതാത്മകമായ ശരീരം ആത്മാവിനെ ബാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ആത്മാവ് 'ഭൂതാത്മകം' എന്നു പറയുന്നു എങ്കിൽ അഭൂതാത്മകമായ ആത്മാവ് ശരീരത്തോടു ബാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ശരീരം 'അഭൂതാത്മകം' എന്നു കിടാവുന്നതാണ്.

സ്ഥൂലവസ്തുവിന്റെ മുഖ്യഗുണങ്ങൾ വ്യാപനവും, വിതരണവും. 'ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു' 'ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്നു' 'ഞാൻ ഓടിക്കുന്നു' 'ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു' എന്നു നോക്കി 'ഞാൻ' എന്നതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന

അതിന്ന് വിഭാജ്യതയും വ്യാപനവും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. അതു കൊണ്ട് അത് സ്ഥൂലവസ്തുവാകവാൻ പാടുള്ളതുമല്ല. ഇങ്ങിനെ അഭൂതാത്മകവാ 'ബാൻ' 'റീ' ഇതുകളിൽ അന്തർഭവിച്ചുകിടക്കുന്നതും ആയ നെന്നിനെയാണ് 'ആത്മാവു' എന്നു പറയുന്നത്.

ആത്മാവുണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും തർക്കിച്ചിട്ട് എന്തു ഫലമാണുള്ളത്? മനുഷ്യന്റെ സ്വരൂപജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റി എന്തുതന്നെ വാദമുണ്ടായിരുന്നാലും 'മനുഷ്യൻ' മനുഷ്യനല്ലാതാകുമൊ? എന്നാണെങ്കിൽ ഇദ്ദേഹം ഒരിക്കലും 'വൃഹാഃ' 'ബ്രഹ്മാദോ' ആകുന്നതല്ല. നമ്മെപ്പറ്റിയുള്ള വിശ്വാസം ഏതുപ്രകാരമാകുന്നുവോ അതിനെ അനുസരിച്ചിരിക്കാം നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയും. മനുഷ്യൻ മൃഗങ്ങളെക്കാൾ അല്പം ഉൽകൃഷ്ടനായെങ്കിലും ജീവിവർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണെന്നോ സമ്പ്രദികൾ വളരുകയും നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെന്നമ്മളും വളരുകയും നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നൊരു നമുക്കു പ്രവൃത്തികൾക്കു നാം ഉത്തരവാദികൾ അല്ലെന്നോ മറ്റൊരു വിശ്വാസിക്കുകയാണെങ്കിൽ വിശേഷബുദ്ധിയില്ലാത്തപക്ഷം മൃഗാദികളെപ്പോലെ തന്നെയിരിക്കും നമ്മുടെ കാവക്ഷേപം. അതല്ല ക്രമ ക്രോധഖോഭമാമാദികളെ ജയിക്കുവാനും മനസ്സാക്കിപ്പോ യുദ്ധതിക്കും യോജിച്ചു പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നതിനും പാരത്രിക വിഷയങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ബുദ്ധിയെ പ്രാവീണ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനും തക്കതായ ഒരു ശക്തി നമുക്കുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ പ്രവൃത്തി ആ വിശ്വാസത്തെ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നതും, മനുഷ്യൻ എത്രത്തോളം ഉൽകൃഷ്ടനിലയിൽ എത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണോ, ആ നിലയിൽ എത്തുവാൻ നമുക്ക് ഇടയുള്ളതും ആകുന്നു.

